

ต้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต
COSTS AND BENEFITS OF CHEERLEADING PLAYERS DEVELOPMENT
OF RANGSIT UNIVERSITY

โดย
วัฒนา ศรีถาวร

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต
คณะบัญชี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต
ปีการศึกษา 2558

**COSTS AND BENEFITS OF CHEERLEADING PLAYERS DEVELOPMENT
OF RANGSIT UNIVERSITY**

**BY
WATTANA SRITHAWORN**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF ACCOUNTANCY
FACULTY OF ACCOUNTANCY**

**GRADUATE SCHOOL, RANGSIT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2015**

วิทยานิพนธ์เรื่อง

ต้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต

โดย

วัฒนา ศรีถาวร

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2558

รศ.ดร.พนารัตน์ ปานมณี
ประธานกรรมการสอบ

ผศ.ดร.คณิตสร เทอดเผ่าพงศ์
กรรมการ

ผศ.ดร.นิมิต วิเศษสรรพ
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผศ.ร.ต.หญิง ดร.วรรณิ ศุขสาทร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

30 พฤษภาคม 2559

Thesis entitled

**COSTS AND BENEFITS OF CHEERLEADING PLAYERS DEVELOPMENT
OF RANGSIT UNIVERSITY**

by

WATTANA SRITHAWORN

was submitted in partial fulfillment of the requirements
for the degree of Master of Accountancy

Rangsit University
Academic Year 2015

Assoc. Prof. Panarat Panmanee, Ph.D.
Examination Committee Chairperson

Asst. Prof. Kanitsorn Terdpaopond, Ph.D.
Member

Asst. Prof. Nimmual Visedsun, Ph.D.
Member and Advisor

Approved by Graduate School

(Asst.Prof.Plt.Off.Vanee Sooksatra, D.Eng.)

Dean of Graduate School

May 30, 2016

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก ผศ.ดร.นิมมล วิเศษสรรพ คณบดีคณะบัญชี และเป็นอาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์ ซึ่งท่านได้กรุณาตลอดเวลาอันมีค่าของท่านมาให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาเป็นอย่างมาก รวมทั้งเอาใจใส่ดูแลด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ หากงานนิพนธ์นี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาหรือส่วนดีประการใด ผู้วิจัยขอยกความดีเหล่านี้ให้ ผศ.ดร.นิมมล วิเศษสรรพ

กราบขอบพระคุณ รศ.ดร.พนารัตน์ ปานมณี ที่กรุณาให้คำแนะนำความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนให้คำปรึกษาตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งงานนิพนธ์ถูกต้องและเสร็จสมบูรณ์

กราบขอบพระคุณ ดร.เสรี วังสไพจิตร รองประธานสหพันธ์กีฬาเชียร์ลีดดิ้งประจำประเทศไทย, ดร.พงศ์ภัทร อนุมิตรราชกิจ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต และ นายชานนท์ ประดิษฐ์ ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งนานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์ความรู้ศึก และทัศนะการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต ที่ให้ข้อมูลจนทำให้งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณคณะบัญชี มหาวิทยาลัยรังสิต คณาจารย์ เจ้าหน้าที่หลักสูตร พี่ น้อง และเพื่อนหลักสูตร M.Acc ที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน และเป็นกำลังใจให้เสมอมา

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา และพระคุณครู อาจารย์ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้อันเป็นรากฐานสำคัญในการประกอบสัมมาอาชีพ ที่สามารถนำไปสร้างประโยชน์ต่อไปในภายภาคหน้า ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานนิพนธ์นี้จะมีประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ และหากพบข้อผิดพลาดประการใดผู้วิจัยขออภัยและน้อมรับไว้ ณ ที่นี้

วัฒนา ศรีถาวร

ผู้วิจัย

5408604 : สาขาวิชาบัญชี : บัญชีมหาบัณฑิต; บข.ม.

คำสำคัญ : ต้นทุนและประโยชน์จากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง, มหาวิทยาลัยรังสิต, กีฬา

วัฒนา ศรีถาวร : ต้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของ มหาวิทยาลัยรังสิต (COSTS AND BENEFITS OF CHEERLEADING PLAYERS DEVELOPMENT OF RANGSIT UNIVERSITY) อาจารย์ที่ปรึกษา : ผศ.ดร.นิมนวล วิเศษสรรพ, 114 หน้า.

การวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก นักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง มหาวิทยาลัยรังสิต 26 คน นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรังสิต 394 คน และผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง 4 คน นำมาวิเคราะห์ประโยชน์ที่ได้รับ ใช้ข้อมูล งบประมาณประจำปีมหาวิทยาลัยรังสิต ในการวิเคราะห์ต้นทุน วิธีการวิเคราะห์ต้นทุนและ ประโยชน์ที่ได้รับประยุกต์จากเทคนิคการประเมินผลการปฏิบัติงานคะแนนดุลยภาพ (Balanced Scorecard)

ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเฉลี่ยตลอดระยะเวลา 5 ปีที่ศึกษา (ปี 2553-2557) ประกอบด้วย ต้นทุนคงที่ในส่วนของการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ปีละ 2,812,500.00 บาท ต้นทุนผันแปรในส่วนของการส่งเสริมนักกีฬาเข้าแข่งขัน ปีละ 1,981,180.00 บาท และต้นทุนการเรียนรู้และการเติบโตขององค์กร ปีละ 1,059,822.67 บาท ประโยชน์ทาง เศรษฐกิจที่ได้รับ ในมุมมองทางการเงินเฉลี่ยตลอดระยะเวลาปีการศึกษา (ปี 2553-2557) ประกอบด้วย เงินรางวัลจากการแข่งขัน ปีละ 35,200.00 บาท ค่าตอบแทนจากการแสดงโชว์ ปีละ 270,250.00 บาท และมูลค่าการประชาสัมพันธ์ (Public Relations Value) 13,858,901.25 บาท โดยรวมแล้วการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยทำให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อมหาวิทยาลัย และนักกีฬามากกว่าต้นทุนที่เกิดขึ้น

5408604 : MAJOR : ACCOUNTANCY ; M.Acc

**KEYWORDS : COSTS AND BENEFIT OF CHEERLEADING SPORT
DEVELOPMENT, RANGSIT UNIVERSITY, SPORT**

**WATTANA SRITHAWORN: COSTS AND BENEFITS OF CHEERLEADING
PLAYERS DEVELOPMENT OF RANGSIT UNIVERSITY. THESIS ADVISOR: ASST.
PROF.NIMNUAL VISEDSUN, Ph.D., 114 p.**

This research aims to study costs and benefits from cheerleading sport development at Rangsit University. This research employs a questionnaire as a tools for obtain data which collected from 26 Rangsit University’s cheerleading athletes, 394 Ransit University’s students, and 4 cheerleading sport development teams. The data obtained from questionnaires has been analyzed for the benefits from cheerleading sport development and the information extracted from annual budget of Rangsit University has been used for cost and benefit analysis through an application of Balance Scorecard Technique.

The results reveal that the average development costs of cheerleading sport from 5 academic years (2010-2014) consisted of 2,812,500.00 baht of fixed development cost, 1,981,180.00 baht of variable cost that associated with joining the cheerleading competition, and 1,059,822.67 as a cost of learning and development. However, the economic benefits gained from cheerleading sport development consisted of 35,200.00 baht annually received from joining a cheerleading competition, 270,250.00 baht annually from public performing, and 13,858,901.25 baht from public relation values. From these information, the result from this research is the cheerleading sport development created the benefits for Rangsit University over the cost of development.

Student’s Signature Thesis Advisor’s Signature.....

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญรูป	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 คำถามวิจัย	4
1.4 นิยามคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
2.1 Balanced Scorecard	9
2.2 ความหมายต้นทุน	14
2.3 แนวคิดทฤษฎีทุนมนุษย์ (Human Capital)	15
2.4 การประเมินประโยชน์	22
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
2.6 ประวัติกีฬาเชียร์ลีดเดอร์	26

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	30
3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล	30
3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล	33
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์	34
4.1 การวิเคราะห์ต้นทุนเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งนานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต	36
4.2 การวิเคราะห์ต้นทุนการเรียนรู้และการเติบโตขององค์กร	41
4.3 ผลการวิเคราะห์ประโยชน์ที่ได้รับโดยวัดมูลค่าเป็นตัวเงิน	43
4.4 การวิเคราะห์ประโยชน์อื่นที่ได้รับ	56
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	80
5.1 สรุปผลการศึกษา	81
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	92
5.3 ข้อเสนอแนะ	95
บรรณานุกรม	96
ภาคผนวก	100
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	101
ประวัติผู้วิจัย	114

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงจำนวนนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรังสิต หลักสูตรปริญญาตรี (ไทย) วันที่ 31 ตุลาคม 2558	31
4.1 แสดงงบประมาณการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง	36
4.2 แสดงงบประมาณการส่งนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเข้าแข่งขัน	37
4.3 แสดงต้นทุนเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้และการเติบโตของศูนย์พัฒนา กีฬาเชียร์ลีดดิ้ง นานาชาติมหาวิทยาลัยรังสิต	41
4.4 สรุปคำตอบแทนการแสดงโชว์ ปีการศึกษา 2554	45
4.5 สรุปคำตอบแทนการแสดงโชว์ ปีการศึกษา 2555	45
4.6 สรุปคำตอบแทนการแสดงโชว์ ปีการศึกษา 2556	46
4.7 สรุปคำตอบแทนการแสดงโชว์ ปีการศึกษา 2557	48
4.8 สรุปการประเมินมูลค่าประชาสัมพันธ์ของทีมเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต ประจำปีการศึกษา 2554	49
4.9 สรุปการประเมินมูลค่าประชาสัมพันธ์ของทีมเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต ประจำปีการศึกษา 2555	50
4.10 สรุปการประเมินมูลค่าประชาสัมพันธ์ของทีมเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต ประจำปีการศึกษา 2556	52
4.11 สรุปการประเมินมูลค่าประชาสัมพันธ์ของทีมเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต ประจำปีการศึกษา 2557	55
4.12 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	56
4.13 แสดงอัตราร้อยละมาก-มากที่สุด ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามด้านการพัฒนาความรู้ และทักษะของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง	57
4.14 แสดงอัตราร้อยละมาก-มากที่สุด ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้สึกต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต	59
4.15 แสดงอัตราร้อยละมาก-มากที่สุด ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับความก้าวหน้าในอนาคต	60

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.16	แสดงอัตราร้อยละมาก-มากที่สุด ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ บุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	61
4.17	แสดงความถี่และร้อยละของทัศนคติของนักศึกษา ที่มีต่อชมรมเชียร์ลีดเดอร์ และทีมเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต	63
4.18	ค่าระดับความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง และการกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง	65
4.19	ค่าระดับความรู้สึกของนักศึกษาต่อการที่ทีมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งสามารถแข่งขัน จนได้รับรางวัลชนะเลิศทั้งระดับประเทศ และระดับนานาชาติ	66
4.20	แสดงจำนวนความถี่และร้อยละของการส่งเสริมและการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต มีประโยชน์ต่อตนเองในฐานะที่เป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิตอย่างไร	67
4.21	แสดงจำนวนการเพิ่มขึ้นของนักศึกษาต่างประเทศที่เข้ามาแลกเปลี่ยน ความรู้กับทีมเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต	68
5.1	ต้นทุนการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง มหาวิทยาลัยรังสิต	81
5.2	ประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ได้รับ	82

สารบัญรูป

รูปที่		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดการวิจัยต้นทุนในการพัฒนานักกีฬา	6
1.2	กรอบแนวคิดการวิจัย	8
2.1	แนวคิดพื้นฐานของ Balanced Scorecard	11
2.2	ส่วนผสมของทุนมนุษย์	17

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันเยาวชนไทยได้ให้ความสนใจในด้านต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นทางด้านวิชาการ ดนตรี กีฬา การเต้น การแสดงละคร และได้มีการรวมตัวกันของเยาวชนเพื่อเข้าร่วมประกวดในงานต่างๆ ที่ทางภาครัฐ และเอกชนสนับสนุน ปัจจุบันนี้มีการแข่งขันกีฬาประเภทหนึ่งซึ่งกำลังเป็นที่สนใจใน และได้รับความนิยมจากกลุ่มเยาวชนในขณะนี้ ก็คือ การประกวดเชียร์ลีดเดอร์ระบบสากลหรือที่เรียกกันว่า เชียร์ลีดดิ้ง

กีฬาเชียร์ลีดดิ้งนั้น มีองค์ประกอบหลายส่วนด้วยกัน ซึ่งแต่ละส่วนนั้นมีหน้าที่และเป้าหมายที่แตกต่างกันออกไป โดยเป้าหมายสูงสุดของนักกีฬา คือต้องการให้ผู้ชมเข้าใจในสิ่งที่แสดงออก และสร้างความประทับใจในการแข่งขัน เพื่อจะนำมาสู่ผลคะแนนที่ได้รับ โดยองค์ประกอบของความประทับใจดังกล่าวนี้มีหลายส่วนด้วยกัน เช่น การออกแบบท่าเต้น (Choreography) การทำท่าต่อตัวแพง (Pyramid) การโยน (Basket Toss) การกระโดด (Jump) การทำลังกา (Tumbling) การเปล่งเสียง (Chant) เพื่อต้องการให้ผู้ชมมีการโต้ตอบกลับกลับมา

การพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง เป็นกระบวนการพัฒนาทักษะและความแข็งแรงให้กับนักกีฬาที่มีลักษณะกระบวนการต่อเนื่อง ประกอบด้วย การคัดเลือกนักกีฬา การมอบทุนการศึกษา การฝึกซ้อม ค่ารักษาพยาบาล นักกายภาพ แพทย์ประจำทีม ค่าอาหารเสริม สวัสดิการหอพักนักกีฬา ผู้ฝึกสอน การแข่งขันเพื่อสะสมประสบการณ์ ความสำเร็จในการพัฒนานักกีฬา ต้องได้รับการสนับสนุนทั้งทางด้านบุคลากร และด้านเงินทุน เมื่อนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งถูกบรรจุลงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย กีฬาแห่งชาติ กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ รวมไปถึงการบรรจุเข้าในกีฬาโอลิมปิก เพราะในปัจจุบันกีฬาเชียร์ลีดดิ้งได้ถูกบรรจุเข้าไปใน World Dance Sport Federation มหาวิทยาลัยต่างๆ ในประเทศไทย ที่มีความสนใจจึงจัดตั้งเป็นชมรม หรือ โครงการ และจัดสรรงบประมาณรายปีอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนานักกีฬาสำหรับเตรียมการแข่งขัน ซึ่งแต่ละปีจะจัดสรรงบประมาณเป็น

จำนวนมาก เช่น มหาวิทยาลัยรังสิตจัดสรรงบประมาณสำหรับพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งปีละไม่ต่ำกว่า 3,000,000 บาท การสนับสนุนทางการเงินของมหาวิทยาลัยจึงเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่งนอกเหนือจากตัวนักกีฬา ที่จะทำให้การพัฒนาศักยภาพนักกีฬาประสบความสำเร็จ จำนวนเงินที่จ่ายไปในการนี้ ซึ่งต่อไป เรียกว่า ต้นทุนการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ไม่ว่าจะเป็นด้านการฝึกซ้อม ด้านการแข่งขัน ด้านสถานที่ ด้านอุปกรณ์ และการสรรหานักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ รวมทั้งต้นทุนและค่าใช้จ่ายด้านการดำเนินงานต่างๆ ตั้งแต่การพัฒนาความพร้อมทางกายภาพของนักกีฬา การพัฒนาทักษะทางด้านกีฬา การบริหารทีมงาน การเตรียมความพร้อมการแข่งขัน และการแข่งขัน การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการให้นักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเป็นที่แพร่หลายในประเทศไทย รวมถึงการจัดส่งนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเข้าร่วมการแข่งขันที่มากขึ้น เพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่มีศักยภาพ ความรู้ความสามารถในด้านกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง และในปัจจุบันทีมเชียร์ลีดดิ้งทีมชาติไทยเป็น 1 ใน 3 ของทีมเชียร์ลีดดิ้งระดับโลก

มหาวิทยาลัยรังสิต เป็นมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งแรกที่ได้มีการส่งนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์เข้าแข่งขันในกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ระดับโลก ในรายการ British International Cheerleading Competition 2004 ที่เมือง Nottingham ประเทศอังกฤษ มหาวิทยาลัยรังสิตเริ่มพัฒนานักกีฬาดังแต่ปี 2540 โดยจัดตั้งเป็นชมรมเชียร์ลีดเดอร์มหาวิทยาลัยรังสิต โดยนโยบายของอธิการบดี ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ และการสนับสนุนทั้งทางด้านเงินงบประมาณและการสรรหานักกีฬา การสรรหาผู้ฝึกซ้อมที่มีชื่อเสียง รวมทั้งการจัดหาจัดสร้างสถานที่ที่ใช้ในการฝึกอย่างมีคุณภาพและปลอดภัยตลอดระยะเวลา 18 ปี นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 จนถึงปัจจุบัน มหาวิทยาลัยรังสิตได้ให้การสนับสนุนงบประมาณและอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนานักกีฬา ในระยะแรกมหาวิทยาลัยมีเป้าหมายในการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ คือเพื่อสร้างทีมนักกีฬาของมหาวิทยาลัยสำหรับเข้าแข่งขันในเวทีการแข่งขันซึ่งจัดขึ้นในประเทศไทย โดยองค์กรหรือหน่วยงานภาคเอกชนร่วมกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เนื่องจากกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง เป็นกีฬาที่จัดอยู่ในประเภทการแสดงออกถึงความสวยงามและความแข็งแรงของนักกีฬา และในช่วงเวลานั้นเริ่มที่จะได้รับความสนใจแต่ในระยะเวลาต่อมา ประมาณปี พ.ศ. 2546 อธิการบดีมหาวิทยาลัยรังสิต มีวิสัยทัศน์ ที่จะสร้างความโดดเด่นให้กับนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ของชมรมฯ โดยต้องการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาให้อยู่ในระดับสากล จึงมีแผนงานการส่งเสริมการแข่งขันกีฬาเชียร์ลีดดิ้งในระดับสากล เริ่มจากการเตรียมความพร้อมของนักกีฬา แต่งตั้งทีมงานที่จำเป็นต่างๆ ได้แก่ ทีมงานด้านการบริหารจัดการ ทีมงานผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกซ้อม ทีมงานด้านการต่างประเทศ และทีมงานด้านการแพทย์ เพื่อให้ทำงานร่วมกันในการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ให้มีความสามารถสูงสุดในระดับสากล ทั้งหมด

ที่ได้กล่าวมาแสดงให้เห็นถึงการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีขั้นตอน จนในที่สุดในปี พ.ศ. 2547 มหาวิทยาลัยรังสิต สามารถส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันต่างประเทศเป็นปีแรก และได้รับรางวัลประเภท Cheerleading ได้รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 ประเภท Dancing ได้รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 ประเภท Solo ได้รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 ประเภท Partner Stunt ได้รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 3

นอกจากนี้ชมรมยังสามารถคว้ารางวัล Grand Champion ซึ่งเป็นรางวัลที่สูงที่สุดสำหรับการแข่งขันในครั้งนี้ ในการเดินทางไปแข่งขันชมรมได้นำเอาวัฒนธรรมของประเทศไทยไปเผยแพร่คือ “การไหว้” ชาวต่างชาติสามารถกล่าวทักทาย “สวัสดี” และกล่าว “ขอบคุณ” เป็นภาษาไทยได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่เราประทับใจนอกเหนือจากรางวัลที่ได้รับ ต้องขอขอบพระคุณผู้ที่ให้การสนับสนุนทุกท่าน ที่ได้ส่งเสริมเด็กไทยให้ไปสร้างชื่อเสียงในระดับโลก ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่าโครงการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งของม.รังสิต นำมาซึ่งประโยชน์ทั้งต่อมหาวิทยาลัย และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ นักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัย นักศึกษามหาวิทยาลัย ผู้บริหารมหาวิทยาลัย และสหพันธ์กีฬาเชียร์ลีดดิ้งประจำประเทศไทย โดยประโยชน์ที่ได้รับดังกล่าวนอกจาก ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ที่ดีแก่องค์กร ด้านความสัมพันธ์ระหว่างต่างประเทศ ด้านการท่องเที่ยว และการเป็นศูนย์การฝึกสอนเชียร์ลีดดิ้งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตัวนักกีฬาเองยังได้รับโอกาสเชิญให้ไปแสดงในโอกาสต่างๆ ทำให้ได้รับค่าตอบแทนในรูปของตัวเงิน สำหรับสหพันธ์กีฬาเชียร์ลีดดิ้งประจำประเทศไทยสามารถใช้ข้อมูลผลการวิจัยฉบับนี้ในการวางแผนพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งในประเทศไทยได้ และการพัฒนาเยาวชนของประเทศไทยในการส่งเสริมกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของไทยในระดับโลกต่อไป

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาด้านทุนและประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการบริหารจัดการด้านทุนนักกีฬา และการส่งเสริมกีฬาเชียร์ลีดดิ้งในฐานะที่มหาวิทยาลัยรังสิตเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาความเข้มแข็งของทีมชาติไทยในการแข่งขันในสนามระดับนานาชาติ และเพื่อเป็นแหล่งข้อมูลให้แก่มหาวิทยาลัยอื่นๆ หรือผู้สนใจใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของสหพันธ์กีฬาเชียร์ลีดดิ้งประจำประเทศไทยต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต
- 2) เพื่อคำนวณหาต้นทุนเฉลี่ยต่อปีโดยประมาณของการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต
- 3) เพื่อศึกษาประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งในรูปตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินของมหาวิทยาลัยรังสิต

1.3 คำถามวิจัย

- 1) มหาวิทยาลัยรังสิตมีต้นทุนในการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งจนประสบความสำเร็จสามารถแข่งขันในระดับโลกช่วงเวลาปี 2553 ถึง ปี 2557 อย่างไร โดยแบ่งเป็นต้นทุนการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ต้นทุนการแข่งขันภายในประเทศ และต้นทุนการแข่งขันระดับนานาชาติ
- 2) ประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งจนประสบความสำเร็จสามารถแข่งขันในระดับโลกช่วงเวลาปี 2553 ถึง ปี 2557 สามารถจำแนกเป็นประโยชน์ที่ไม่เป็นตัวเงิน และประโยชน์ที่เป็นตัวเงินอย่างไร

1.4 นิยามคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ต้นทุนการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง หมายถึง รายจ่ายในการลงทุนทั้งหมดเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ประกอบด้วย ทุนการศึกษา สวัสดิการห้องพัก อุปกรณ์การฝึกซ้อม เงินเดือนของผู้ฝึกสอนและเจ้าหน้าที่ประจักษ์ฝึกสอนกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมหาวิทยาลัยรังสิต ค่ารักษาพยาบาล ค่านักกายภาพ และค่าอาหารเสริม

ประโยชน์ที่ได้จากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง หมายถึง ประโยชน์ที่ได้รับจากการลงทุนพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง เพื่อการเข้าร่วมการแข่งขันจนประสบความสำเร็จในระดับโลก โดยพิจารณาทั้งประโยชน์ที่สามารถวัดได้เป็นตัวเงิน ได้แก่ มูลค่าประชาสัมพันธ์ (Public Relations Value) จำนวนเงินรางวัลจากการแข่งขัน จำนวนเงินค่าตอบแทนการแสดงโชว์ และที่ไม่เป็นตัวเงิน

ได้แก่ ความมีชื่อเสียง ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง โอกาสในการถ่ายทอดความสามารถและประสบการณ์ไปยังผู้สนใจ

นักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง หมายถึง นักศึกษาทุนเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยรังสิตที่ได้รับทุนการศึกษาความสามารถพิเศษด้านกีฬาและเป็นสมาชิกของชมรมเชียร์ลีดเดอร์มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2553 ถึง ปี 2557

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

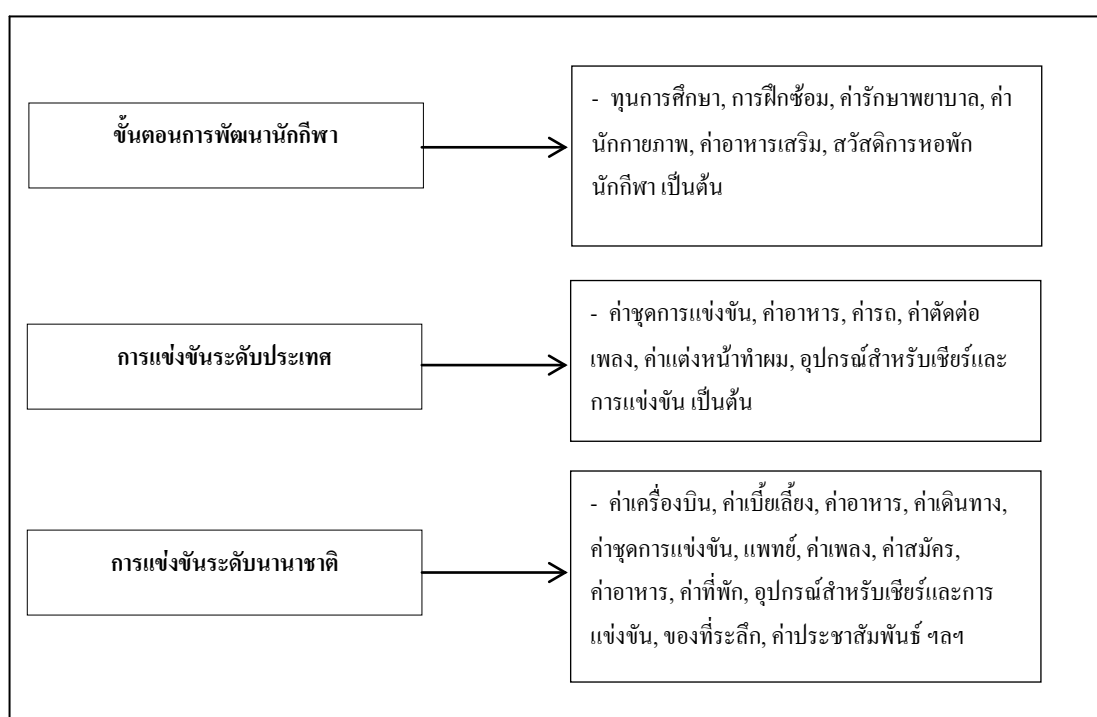
การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาต้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต ซึ่งเป็นสมาชิกของสหพันธ์กีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ประเทศไทย (Thailand Federation of Cheerleading, TFC.) ที่ได้รับการรับรองจากสหพันธ์กีฬาเชียร์ลีดดิ้ง นานาชาติ (International Federation of Cheerleading, IFC.) โดยศึกษาข้อมูลจากงบประมาณการสนับสนุนเพื่อการแข่งขัน และงบประมาณพัฒนานักกีฬาทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ สำหรับปี 2553 ถึง ปี 2557 รวม 5 ปี

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ทำให้มหาวิทยาลัยรังสิตทราบถึงต้นทุนการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต
- 2) ทำให้มหาวิทยาลัยรังสิตทราบถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งในรูปตัวเงิน และไม่เป็นตัวเงิน
- 3) สามารถนำไปใช้ในการวางแผนและการบริหารการเงินของศูนย์ฝึกสอนเชียร์ลีดดิ้งนานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ได้อย่างเหมาะสมในปีต่อๆ ไป
- 4) เพื่อเป็นแนวทางสำหรับมหาวิทยาลัยอื่นที่ต้องการพัฒนากีฬาและนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ในการตัดสินใจวางแผนงบประมาณและการดำเนินงานได้

1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

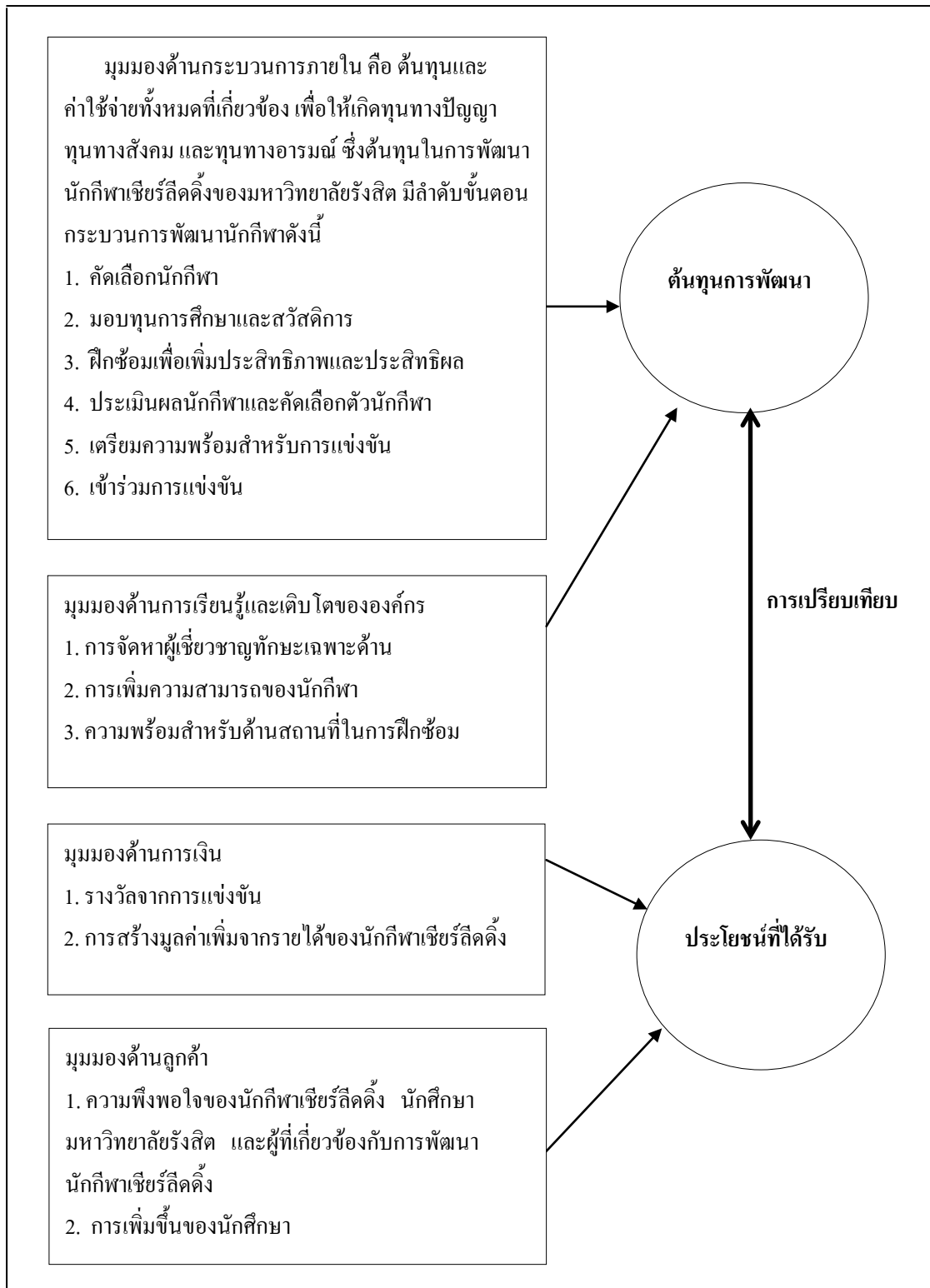
การศึกษาด้านทุนและประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเฉพาะที่มีขึ้นของมหาวิทยาลัยรังสิต จะพิจารณาโครงสร้างของต้นทุนในการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต โดยจำแนกส่วนประกอบของต้นทุนเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ต้นทุนในการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ต้นทุนในการแข่งขันระดับประเทศ และต้นทุนในการแข่งขันระดับนานาชาติ จำแนกรายละเอียดออกเป็นรายจ่ายต่างๆ ดังนี้

รูปที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัยต้นทุนในการพัฒนานักกีฬา

วิธีการประเมินต้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับในที่นี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการประเมินผลการปฏิบัติงานเชิงดุลยภาพ (Balanced Scorecard) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่นิยมใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของกิจการ โดยแบ่งออกเป็น 1) การประเมินด้านการเงิน (Financial Perspective) 2) การประเมินด้านลูกค้า (Customer Perspective) 3) การประเมินด้านกระบวนการภายใน (Internal Business Process Perspective) 4) การประเมินด้านการเรียนรู้และเติบโตขององค์กร (Learning and Growth Perspective) โดยผู้วิจัยได้นำการประเมินผลการปฏิบัติงานด้านกระบวนการภายในซึ่งหมายถึง การใช้ต้นทุนทั้งหมดในการพัฒนานักกีฬาให้มีความสามารถแข่งขันได้ในระดับโลก และ

ด้านการเรียนรู้และเติบโตขององค์กร ซึ่งหมายถึงการเรียนรู้และการเติบโตของโครงการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งโดยพิจารณาถึงต้นทุนในการพัฒนาความสามารถของนักกีฬาและความพร้อมในการแข่งขันในระดับโลก ใช้ในการประมาณการต้นทุนการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง สำหรับประโยชน์ที่ได้รับผู้วิจัยได้นำการประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการเงิน ซึ่งหมายถึง ประโยชน์ที่เป็นตัวเงิน และไม่เป็นตัวเงินที่มหาวิทยาลัยรังสิตและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง จนสามารถแข่งขันได้ระดับโลก และด้านลูกค้าซึ่งหมายถึงความพึงพอใจของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของนักศึกษา ดังปรากฏในรูปที่ 1.2 ของกรอบแนวคิดการวิจัย

รูปที่ 1.2 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา เรื่อง ต้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดิงของมหาวิทยาลัยรังสิต ผู้วิจัยได้ศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน และแนวทางการศึกษา ตามลำดับ ดังนี้

2.1 Balanced Scorecard

2.2 ความหมายต้นทุน

2.3 แนวคิดทฤษฎีทุนมนุษย์ (Human Capital)

2.3.1 ความหมายของทุนมนุษย์

2.3.2 ความหมายของการพัฒนาทุนมนุษย์

2.3.3 วิธีประมาณค่าทุนมนุษย์ (Measure of Human Capital)

2.4 การประเมินประโยชน์

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6 ประวัตินักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์

2.1 Balanced Scorecard

Kaplan and Norton (1996 : 8-10 อ้างถึงในพสุ เดชะรินทร์, 2546ข : 18) ได้กล่าวถึงความหมายของ Balanced Scorecard ว่าเป็นเครื่องมือที่ทำหน้าที่เปลี่ยนพันธกิจ (Mission) และกลยุทธ์ (Strategy) เป็นชุดของการวัดผลการปฏิบัติงานที่มีส่วนช่วยกำหนดกรอบของระบบการวัดและการบริหารกลยุทธ์ที่ครอบคลุมประเด็นครบถ้วน ตัวเลขที่ได้จากการวัดจะทำหน้าที่วัดผลการปฏิบัติงานขององค์การที่ครอบคลุมด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องไว้ครบถ้วน เช่น ด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกิจการภายใน และด้านการเรียนรู้และการเติบโตขององค์การ

BSC ประกอบไปด้วย มุมมอง 4 ด้านของการวัด คือ ด้านการเงิน (Financial Perspective) ด้านลูกค้า (Customer Perspective) ด้านกระบวนการภายใน (Internal-Business Process Perspective) และด้านการเรียนรู้และการเติบโต (Learning and Growth Perspective) โดยจะอธิบายในแต่ละมุมมองดังนี้

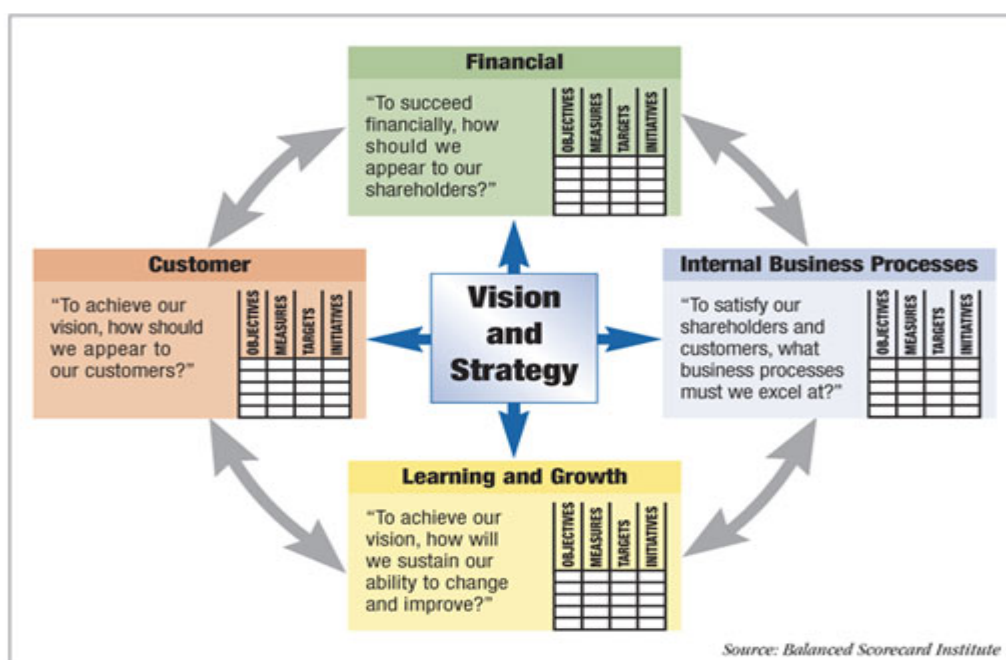
มุมมองทางด้านการเงิน เป็นจุดร่วมของการวัดในมุมมองอื่นๆ ใน BSC ตัวชี้วัดที่นิยมใช้ มักจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเพิ่มรายได้ การลดต้นทุน การเพิ่มผลผลิต การใช้ประโยชน์ทรัพย์สิน การลดความเสี่ยง ตัวอย่างตัวชี้วัดมุมมองทางด้านการเงิน ได้แก่ มูลค่าทรัพย์สินรวม (บาท) มูลค่าทรัพย์สินรวม/จำนวนพนักงาน (บาท) รายรับ/มูลค่าทรัพย์สินรวม (%) รายรับ/จำนวนพนักงาน (บาท) กำไร/มูลค่าทรัพย์สินรวม (บาท) กำไร/จำนวนพนักงาน (บาท) มูลค่าตลาด (บาท) ผลตอบแทนจากทรัพย์สิน (%) ผลตอบแทนจากการลงทุน (%) ผลตอบแทนจากการลงทุนบุคลากร (%)

มุมมองทางด้านลูกค้า การแข่งขันในปัจจุบัน หัวใจอยู่ที่ความเข้าใจความต้องการของลูกค้าเป็นวิธีการคิดที่เปลี่ยน ความสนใจจากภายในจากที่เน้นผลผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยี มาสู่ภายนอกในการให้ความสนใจต่อลูกค้า สิ่งที่ต้องให้ความสำคัญคือ ความสามารถในการดึงดูดลูกค้าใหม่ให้เข้ามาใช้สินค้าบริการ ความสามารถในการรักษาความสัมพันธ์กับลูกค้าที่มีอยู่ให้ยืนยาว ความสามารถในการสร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้า ผลกำไรสุทธิที่ได้จากลูกค้า เมื่อหักรายจ่ายต้นทุนในการบริการลูกค้าแล้ว ตัวอย่างตัวชี้วัดมุมมองทางด้านลูกค้า ได้แก่ จำนวนลูกค้า (คน) ส่วนแบ่งตลาด (%) ยอดขายทั้งปี/จำนวนลูกค้า (บาท) การสูญเสียลูกค้า (คน หรือ %) เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในด้านความสัมพันธ์กับลูกค้า (นาที) รายจ่ายทางการตลาด (บาท) ดัชนีวัดความพึงพอใจลูกค้า ดัชนีวัดความจงรักภักดีของลูกค้า จำนวนเรื่องร้องเรียน (เรื่อง) เป็นต้น

มุมมองทางด้านการกระบวนการภายใน เป็นการวัดที่ดูถึงความสมบูรณ์ของกระบวนการทำงานภายในองค์กร เป็นการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการทำงานเพื่อสร้างคุณค่าให้แก่ลูกค้าขององค์กร แตกต่างจากการวัดประเมินผลแบบเดิมที่มุ่งเน้นประโยชน์เพื่อการควบคุม ตัวอย่างตัวชี้วัดมุมมองทางด้านการกระบวนการ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการบริหาร/รายรับ (บาท) เวลาที่ใช้ในการผลิต (นาที) การส่งสินค้าตรงเวลา (%) เวลาเฉลี่ยในการตัดสินใจ (นาที) เวลาที่ใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ (วัน) เวลาที่นับแต่มีการสั่งสินค้าจนถึงการส่งสินค้า (นาที/ชั่วโมง/วัน) เวลาที่ใช้ในการส่งของจาก Supplier การปรับปรุงการผลิต (%) ค่าใช้จ่ายด้าน IT/ค่าใช้จ่ายในการบริหาร

มุมมองทางด้านการเรียนรู้และการเติบโต เป็นการวัดองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของ 3 มุมมองแรก เป็นการลงทุนเพื่ออนาคต และเป็นประโยชน์ในระยะยาวแก่องค์กร มากกว่าเน้นผลเฉพาะหน้า มีองค์ประกอบย่อยที่ใช้ในการวัด 3 ด้าน คือ ความสามารถของ

พนักงาน ความสามารถของระบบข้อมูลข่าวสาร บรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการทำงาน ตัวอย่าง ตัวชี้วัดมุมมองทางด้านลูกค้า ได้แก่ ค่าใช้จ่ายใน R&D/รายจ่ายทั้งหมด (บาท) ค่าใช้จ่ายด้านพัฒนา IT/รายจ่ายทั้งหมด (บาท) การลงทุนด้านฝึกอบรม/ลูกค้า(บาท) การลงทุนในด้านงานวิจัย (บาท) ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงงาน/จำนวนพนักงาน ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาสมรรถนะ / จำนวนพนักงาน ดัชนีวัดความพึงพอใจของพนักงาน ดัชนีวัดภาวะผู้นำ ดัชนีวัดแรงจูงใจ สัดส่วน ลูกจ้างที่ออกจากงาน (%) เป็นต้น

รูปที่ 2.1 แนวคิดพื้นฐานของ Balanced Scorecard

ที่มา : Kaplan and Norton, 2001

จากรูปจะแสดงให้เห็นว่า BSC เป็นการกำหนดวิธีการทำงานตามแผนกลยุทธ์โดยแบ่งออกเป็น 4 มุมมองจะมีเป้าหมายและการวัดผล รวมถึงวิธีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย และการวัดผลรวมถึงวิธีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย ซึ่งทั้ง 4 มุมมองเป็นปัจจัยซึ่งกันและกันเพื่อสร้างความสมดุลในการดำเนินงานเพราะสามารถตรวจสอบซึ่งกันและกันได้ อย่างเหมาะสมในแต่ละด้านประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ

1) วัตถุประสงค์ (Objective) คือสิ่งที่องค์กรมุ่งหวังหรือต้องการที่จะบรรลุในแต่ละด้าน

2) ตัวชี้วัด (Measures หรือ Key Performance Indicators) คือ ตัวชี้วัดของวัตถุประสงค์ในแต่ละด้านและตัวชี้วัดเหล่านี้จะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดว่าองค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ในแต่ละด้านหรือไม่

3) เป้าหมาย (Target) คือ เป้าหมายหรือตัวเลขที่องค์กรต้องการจะบรรลุในตัวชี้วัดแต่ละประการ

4) แผนงาน โครงการ หรือ กิจกรรม (Initiatives) ที่องค์กรจะจัดทำเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดขึ้น โดยในขั้นตอนนี้ยังไม่ใช่แผนปฏิบัติการที่จะทำ แต่เป็นเพียงแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรม เบื้องต้นที่ต้องทำเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

นอกจากองค์ประกอบทั้ง 4 แล้ว ในทางปฏิบัติมักจะเพิ่มอีก 1 องค์ประกอบ คือ ข้อมูลในปัจจุบัน (Baseline Data) ของตัวชี้วัดแต่ละตัว การหาข้อมูลในปัจจุบันจะเป็นตัวช่วยในการกำหนดเป้าหมายของตัวชี้วัดแต่ละตัวให้มีความชัดเจนมากขึ้น

Balanced Scorecard จะช่วยให้มีการนำกลยุทธ์ขององค์กรไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม เนื่องจาก การจัดทำ Balanced Scorecard ต้องเริ่มต้นด้วยกระบวนการด้านกลยุทธ์ก่อน คือ การวิเคราะห์ด้านกลยุทธ์ และการจัดทำกลยุทธ์ขององค์กร เพื่อให้ได้กลยุทธ์หลักขององค์กร (Strategic Themes) การจัดทำแผนที่ทางกลยุทธ์ (Strategy Map) ซึ่งจะเป็นแผนที่ที่แสดงความสัมพันธ์ในเชิงเหตุและผลของวัตถุประสงค์ต่างๆ ภายใต้มุมมองของ Balanced Scorecard ทั้ง 4 ด้าน (มุมมองด้านการเงิน มุมมองด้านลูกค้า มุมมองด้านกระบวนการภายใน และมุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา) โดยวัตถุประสงค์เหล่านี้ต้องสอดคล้องและสนับสนุนต่อวิสัยทัศน์และกลยุทธ์หลักขององค์กร จากนั้นจึงกำหนดตัวชี้วัด เป้าหมาย และแผนงาน โครงการ กิจกรรมของวัตถุประสงค์แต่ละประการ จึงจะถือว่าเสร็จสิ้นกระบวนการในการพัฒนา Balanced Scorecard ในระดับองค์กร (Corporate Scorecard)

กระบวนการในการพัฒนาและจัดทำ Balanced Scorecard ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1) การวิเคราะห์ทางกลยุทธ์ ได้แก่ การทำ SWOT Analysis เพื่อให้ได้ทิศทางและกลยุทธ์ขององค์กรที่ชัดเจน

2) กำหนดวิสัยทัศน์ และกลยุทธ์ขององค์กร โดยกำหนดเป็นกลยุทธ์หลัก (Strategic Themes) ที่สำคัญขององค์กร

3) วิเคราะห์และกำหนดว่า Balanced Scorecard ขององค์กรควรมีทั้งหมดกี่มุมมอง และแต่ละมุมมองควรมีความสัมพันธ์กันอย่างไร (แนวคิดของ Kaplan and Norton กำหนดไว้ 4 มุมมองตามลำดับความสำคัญ คือ ด้านการเงิน มุมมองด้านลูกค้า มุมมองด้านกระบวนการภายใน และมุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา)

4) จัดทำแผนที่ทางกลยุทธ์ (Strategy Map) ระดับองค์กร โดยกำหนดวัตถุประสงค์ที่สำคัญภายใต้แต่ละมุมมอง โดยพิจารณาว่าในการที่องค์กรจะสามารถดำเนินงานและบรรลุวิสัยทัศน์ และกลยุทธ์ขององค์กรได้นั้น ต้องบรรลุวัตถุประสงค์ด้านใดบ้าง

5) กลุ่มผู้บริหารระดับสูงต้องมีการประชุมร่วมกันเพื่อยืนยันและเห็นชอบในแผนที่ทางกลยุทธ์ที่สร้างขึ้น

6) ภายใต้วัตถุประสงค์แต่ละประการ ต้องกำหนดรายละเอียดของวัตถุประสงค์ในด้านต่างๆ ทั้งในด้านของตัวชี้วัด ฐานข้อมูลในปัจจุบัน เป้าหมายที่ต้องบรรลุ รวมทั้งแผนงาน กิจกรรม หรือ โครงการ (Initiatives) ที่ต้องทำ ซึ่งภายในขั้นตอนนี้สามารถแยกเป็นประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

6.1) การจัดทำตัวชี้วัด

6.2) การกำหนดเป้าหมาย โดยอาศัยข้อมูลในปัจจุบัน

6.3) การจัดทำแผนงาน โครงการ และกิจกรรมที่จะต้องทำเพื่อช่วยให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดขึ้น

7) เมื่อจัดทำแผนงานหรือโครงการเสร็จแล้ว สามารถจะแปลงตัวชี้วัดและเป้าหมายระดับองค์กรให้เป็นของผู้บริหารรองลงไป เพื่อให้ผู้บริหารระดับรองๆ ลงไปได้จัดทำแผนปฏิบัติการตามแผนงานหรือโครงการหลักและกำหนดตัวชี้วัดให้กับผู้บริหารในระดับรองๆ ลงไป Balanced Scorecard เป็นหลักการที่มีความยืดหยุ่น

ในการจัดทำ Balanced Scorecard จำเป็นต้องอาศัยตัวชี้วัด (Key Performance Indicators : KPI) ประกอบในการจัดทำด้วย ตัวชี้วัดดังกล่าวจะเป็นเครื่องมือที่ทำให้ทราบว่ามุมมองแต่ละด้านนั้นมีปัจจัยใด ที่องค์กรให้ความสำคัญในการประเมินผล

การกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performance Indicators: KPIs)

ในการนำกลยุทธ์ขององค์กรไปปฏิบัติในองค์กรบรรลุเป้าหมายที่ต้องการนั้น ตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน ถือว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญเครื่องมือหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับกลยุทธ์ในการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร โดย Binnersley (นักพลวัตชีวิต และปราโมทย์ สุขปัญญา, 2545 : 93) ได้เสนอไว้ตั้งแต่ปี 1996 ว่า ถ้าการวัดผลการดำเนินงานเป็นไปอย่างถูกต้องก็จะช่วยให้ทุกคนในองค์กรหันไปสนใจในสิ่งที่ถูกต้อง ในสถานที่ และเวลาที่ถูกต้องด้วยโดยความหมายของตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators: KPIs) นั้น มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้เช่น

วสิษฐ์ พรหมบุตร (2549 : 12-13) ได้ให้ความหมายของตัวชี้วัดผลงาน (Key Performance Indicators: KPIs) ว่าหมายถึง เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลการดำเนินงานในด้านต่างๆ ที่สำคัญขององค์กร ซึ่งสามารถแสดงผลเป็นข้อมูลในรูปของตัวเลขเพื่อสะท้อนประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานขององค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ ในองค์กร

พศุ เดชะรินทร์ และคณะ (2548 : 24) ได้ให้ความหมายของตัวชี้วัด (Key Performance Indicators: KPIs) หมายถึง เครื่องมือหรือดัชนีที่ใช้ในการวัดความก้าวหน้าของการบรรลุแต่ละเป้าประสงค์ ซึ่งจะต้องสามารถวัดผลและกำหนดเป้าหมายของความสำเร็จได้ โดยทุกเป้าหมายจะต้องมีตัวชี้วัด

จากความหมายของตัวชี้วัดผลงาน (Key Performance Indicators: KPIs) ที่นักวิชาการทั้งหลายได้ให้ คำนิยามไว้ สรุปได้ว่าตัวชี้วัดผลงาน หมายถึง เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลการดำเนินงานในด้านต่างๆ ที่สำคัญทั้งในระดับองค์กรและระดับบุคคล ที่แสดงผลข้อมูลในรูปของตัวเลข เพื่อดูว่าองค์กรหรือพนักงานบรรลุวัตถุประสงค์ในแต่ละด้านหรือไม่และมากน้อยเพียงใด

2.2 ความหมายต้นทุน

ดวงมณี โกมารทัต (2551 : 25-26) ต้นทุน หมายถึง มูลค่าที่วัดได้เป็นจำนวนเงินของสินทรัพย์หรือความเสียหายที่กิจการได้ลงทุนไปเพื่อให้ได้สินค้า สินทรัพย์ หรือบริการต่างๆ ซึ่งกิจการคาดว่าจะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในภายหลัง

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2552 : 19) ต้นทุน หมายถึง มูลค่าของทรัพยากรที่สูญหายไป เพื่อให้ได้สินค้าหรือบริการ โดยมูลค่านั้นจะต้องสามารถวัดได้เป็นหน่วยเงินตรา ซึ่งเป็นลักษณะของการลดลงในสินทรัพย์หรือเพิ่มขึ้นในหนี้สิน ต้นทุนที่เกิดขึ้นอาจจะให้ประโยชน์ในปัจจุบันหรืออนาคตก็ได้ เมื่อต้นทุนใดที่เกิดขึ้นแล้วและกิจการได้ใช้ประโยชน์ไปทั้งสิ้นแล้ว ต้นทุนนั้นก็ถือเป็นค่าใช้จ่าย (Expenses)

ฐิติวรดา แสงสว่าง (2553 : 1-5) ต้นทุน หมายถึง ทรัพยากรที่ได้มาจากการจัดซื้อจัดหาซึ่งสามารถวัดเป็นตัวเงินหรือจำนวนเงินตามท้องถื่นธุรกิจจ่ายซื้อ โดยการจ่ายซื้ออาจจะชำระเป็นเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสด หรือค้างชำระหนี้และชำระหนี้ในภายหลัง

จากนิยามที่กล่าวข้างต้น ต้นทุน หมายถึง รายจ่ายที่เกิดขึ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการซึ่งอาจจะเป็นเงินสด สินทรัพย์อื่นหรือภาระผูกพันที่จะต้องชำระในอนาคต รวมถึงรายจ่ายที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการ

และในการศึกษาครั้งนี้ ต้นทุนหมายถึง ต้นทุนทั้งสิ้นจากการลงทุนในโครงการกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ได้แก่ค่าใช้จ่ายในการลงทุนทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการโครงการกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ตั้งแต่การจัดซื้ออุปกรณ์ จนกระทั่งฝึกซ้อมแล้วทำการแข่งขัน

2.3 แนวคิดทฤษฎีทุนมนุษย์ (Human Capital)

2.3.1 ความหมายของทุนมนุษย์

นิสตราก์ เวชยานนท์ (2551 : 3) ได้กล่าวว่า ทุนมนุษย์คือ ลักษณะต่างๆ รวมถึงความสามารถที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ อันได้แก่ ความรู้ ทักษะ ความสามารถ ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดมาพร้อมกับมนุษย์ผู้นั้น หรือใช้เวลาและเงินในการเสริมสร้าง สะสม คงไว้ ซึ่งทุนมนุษย์ถูกสะสมขึ้นมาหลายทาง เช่น ทางการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานการย้ายถิ่นฐาน ประสบการณ์ชีวิต การรักษาสุขภาพ รวมทั้งการค้นคว้าหาข้อมูลต่างๆ

กิตติภูมิ วิเศษศักดิ์ (2552ก : 2) อธิบายว่า ทุนมนุษย์ คือ ความรู้ ทักษะ ความรู้ความสามารถ และพฤติกรรมในการทำงานที่สอดคล้อง และเอื้ออำนวยต่อการบรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของ

องค์กร โดยได้รับความสำคัญในฐานะที่เป็นทรัพย์สินที่สำคัญต่อความสำเร็จขององค์กรที่สำคัญประการหนึ่ง

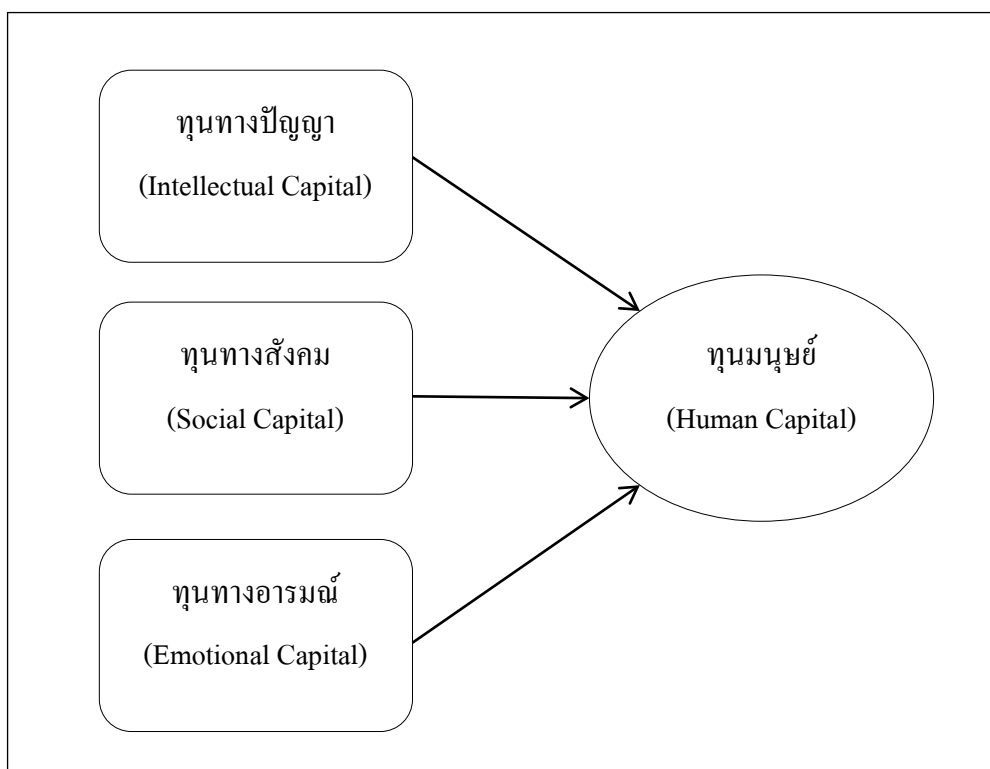
Kaplan, Norton, Koch and Frangos (2003 อ้างถึงใน พิพัฒน์ ก้องกิจกุล, 2548 : 39) กล่าวว่าทุนมนุษย์นั้นเป็นสินทรัพย์ชนิดหนึ่งที่ไม่มีตัวตน (Intangible Asset) ซึ่งตามปกติแล้วไม่สามารถวัดเทียบเป็นมูลค่าทางธุรกิจได้ แต่สามารถแปลงสภาพให้กลายเป็นสินทรัพย์ที่สามารถวัดเทียบมูลค่าออกมาได้ โดยสินทรัพย์นี้จะมีมูลค่าได้เฉพาะในแงุ่มที่เกี่ยวเนื่องกับกลยุทธ์ขององค์กรเท่านั้น

Gratton and Ghoshal (2003 : 1-10 อ้างถึงใน นิศดารค์ เวชยานนท์, 2551 : 4-5) ได้ให้คำจำกัดความของทุนมนุษย์ ต่างจากนักวิชาการท่านอื่น โดยกล่าวว่าทุนมนุษย์ คือส่วนผสมของ 3 สิ่งคือ ทุนทางปัญญา (Intellectual Capital) ทุนทางสังคม (Social Capital) และทุนทางอารมณ์ (Emotional)

1) ทุนทางปัญญา (Intellectual Capital) ประกอบไปด้วยความรู้ และความสามารถในการเรียนรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะ ทักษะ ประสบการณ์ที่คนสะสมเอาไว้

2) ทุนทางสังคม (Social Capital) ประกอบไปด้วยเครือข่าย ความสัมพันธ์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถือเป็นทุนมนุษย์ที่สำคัญ โดยช่วยสร้างโอกาสที่จะนำไปสู่การสร้างคุณค่าในรูปแบบต่างๆ เช่น ความไว้วางใจ ความน่าเชื่อถือ เป็นต้น

3) ทุนทางอารมณ์ (Emotional Capital) ประกอบด้วยคุณลักษณะต่างๆ เช่น การรับรู้ตนเอง (Self Awareness) ความมีศักดิ์ศรี (Integrity) การมีความยืดหยุ่น (Resilience)

รูปที่ 2.2 ส่วนผสมของทุนมนุษย์

ดังนั้นสรุปได้ว่า ทุนมนุษย์ หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่ต้องใช้ความรู้และทักษะที่เกิดจากการศึกษาเล่าเรียน การฝึกอบรม ประสบการณ์ ทักษะ และแรงจูงใจที่จะเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรหรือสังคม และเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์กรหรือสังคมนั้นให้บรรลุวัตถุประสงค์ และความกระตือรือร้นอย่างแรงกล้าที่บุคคลเลือกที่จะนำความรู้ ทักษะ ความสามารถมาใช้ในการทำงาน รวมถึง ความสามารถที่จะเรียนรู้ การสร้างสรรค์และนวัตกรรม

2.3.2 ความหมายของการพัฒนาทุนมนุษย์

โชคชัย สุเวชวัฒนกุล และกนกกานต์ แก้วนุช (2555 : 955) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาทุนมนุษย์ว่า หมายถึง ศาสตร์และศิลป์ในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในการที่จะเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์กรด้วยรูปแบบและกระบวนการที่เหมาะสมและปรับไปตามสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่องค์กรกำหนดไว้

กิตติภูมิ วิเศษศักดิ์ (2552ก : 27) ได้ให้นิยามของการพัฒนาทุนมนุษย์ว่า หมายถึงการดำเนินการต่างๆ ที่ทำให้บุคลากรมีความรู้ ทักษะ ความสามารถ ทัศนคติ และพฤติกรรมในการทำงานที่สอดคล้องและเอื้ออำนวยต่อการบรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ขององค์กร

เกรียงไกรยศ พันธุ์ไทย (2552 : 131) ได้กล่าวว่า การพัฒนาทุนมนุษย์ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ของบุคคลในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง เพื่อให้เกิดการปรับปรุงผลการปฏิบัติงานในปัจจุบันของปัจเจกบุคคลให้ดีขึ้น โดยกิจกรรมในการพัฒนาทุนมนุษย์ครอบคลุมไปด้วย 3 กิจกรรม คือ การฝึกอบรม (Training) การศึกษา (Education) และการพัฒนา (Development)

Gilley and Eggland (1989 อ้างถึงใน เกรียงไกรยศ พันธุ์ไทย, 2552 : 132) ระบุว่า การพัฒนาทุนมนุษย์หมายถึง การมุ่งที่จะปรับปรุงผลการปฏิบัติงานในปัจจุบัน และในอนาคตของปัจเจกบุคคล เพื่อให้เกิดการปรับปรุงประสิทธิผลขององค์กร โดยที่ประสิทธิผลขององค์กรนั้น วัดได้จากความสามารถในการแข่งขัน หรือความสามารถในการทำกำไรขององค์กรโดยกิจกรรมการพัฒนาทุนมนุษย์ประกอบด้วยการพัฒนาปัจเจกบุคคล (Individual Development) การพัฒนาอาชีพ (Career Development) และการพัฒนาองค์กร (Organization Development)

Mondy and Noe (2005 : 6) กล่าวว่า การพัฒนาทุนมนุษย์ เป็นหน้าที่หลักของการบริหารทุนมนุษย์ ประกอบด้วย การฝึกอบรม พัฒนาการวางแผนและพัฒนาอาชีพ การพัฒนาองค์กรและการประเมินผล โดยมีกิจกรรมการฝึกอบรมที่ออกแบบเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะตามความต้องการสำหรับงานปัจจุบัน ส่วนการพัฒนาเป็นการเรียนรู้ของพนักงานเพื่อนำมาใช้ในอนาคตระยะยาว

Nadler and Nadler (1989 : 3-6) ได้อธิบายว่า การพัฒนาทุนมนุษย์เป็นการสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้ (Learning Experience) แก่พนักงานภายในเวลาที่กำหนดเพื่อที่จะนำไปใช้ปรับปรุงในการปฏิบัติงาน หรือเพื่อความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน โดยเป็นการเรียนรู้ที่เน้นความตั้งใจหรือเจตนามากกว่าการเรียนรู้โดยบังเอิญ

2.3.3 วิธีการประมาณค่าทุนมนุษย์ (Measure of Human Capital)

การประมาณค่าทุนมนุษย์ที่นิยมมีด้วยกัน 2 แนวคิด คือ Pro-Retrospective-Approach และ Income Based Approach มีรายละเอียดดังนี้

1) Pro-Retrospective-Approach (นพพล โชติวรารณ, 2554 : 10-11)

เป็นวิธีการประเมินค่าของทุนมนุษย์แบ่งออกเป็น 2 แนวคิด ดังนี้

1.1) Prospective-Approach วิธีการประเมินมูลค่าทุนมนุษย์จากผลรวมของรายได้หรือผลตอบแทนของทุนมนุษย์ที่ได้รับเพิ่มตลอดช่วงชีวิต โดยแปลงมูลค่าในอนาคตมาเป็นมูลค่าปัจจุบัน (Present Value) ด้วยอัตราคิดลด (Discount Rate) พบในการศึกษาของ Petty (1690); Farr (1853 : 1-45); Fisher (1908); Dublin and Lotka (1930); Weisbrod (1961 : 425-436) และ Jorgenson and Fraumeni (1989 : 227-282) คำนวณดังนี้

$$H^{Pros} = \sum_x \frac{P_x y_x E_x}{(1+r)^x}$$

โดยที่	H^{Pros}	คือ	ทุนมนุษย์ที่คิดจากรายได้
	P_x	คือ	ความน่าจะเป็นของการมีชีวิตอยู่
	y_x	คือ	รายได้เมื่ออายุ X ปี
	E_x	คือ	อัตราการจ้างงาน
	r	คือ	อัตราคิดลด
	x	คือ	จำนวนอายุ

1.2) Retrospective-Approach หรือ Cost-Based Approach วิธีการประเมินมูลค่าทุนมนุษย์จากต้นทุนการผลิตหรือต้นทุนค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในการสร้างทุนมนุษย์ ทั้งที่จับต้องได้ (Tangible) อาทิ สุขภาพอนามัย ความแข็งแรง ความยืนยาวของชีวิต และที่จับต้องไม่ได้ (Intangible) อาทิ ความฉลาด ความคิดสร้างสรรค์ ความรู้ ทักษะความชำนาญ โดยการลงทุนในการศึกษาความรู้ ฝึกอบรม เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง พบในงานศึกษาของ Engel (1883), Schultz (1961 : 1-17), Kendrick (1976) และ Eisner (1985 : 24-25) คำนวณดังนี้

$$H^{Retros} = C_{0i} + xC_{0i} + \sum_{i=1}^x kC_{0i}$$

โดยที่	H^{Retros}	คือ	ทุนมนุษย์ที่คิดจากต้นทุนทั้งหมด
	C_{0i}	คือ	ต้นทุนเริ่มต้นเมื่อเป็นตอนเกิด
	x	คือ	อายุตั้งแต่ 1-25 ปี
	k	คือ	อัตราการลงทุน

ข้อจำกัด มีปัญหาที่ไม่สามารถแยกออกได้ว่าสิ่งไหนเป็นการลงทุน สิ่งไหนเป็นการบริโภค และปัญหาการคิดค่าเสื่อมราคาทุนมนุษย์

2) Income-Based Approach (นพพล โชติววรรณ, 2554 : 15-16)

เป็นวิธีประมาณค่าทุนมนุษย์ โดยใช้แนวคิดรายได้หือค่าจ้างของแรงงานเป็นตัวสะท้อนถึงประสิทธิภาพการผลิตของแรงงานแทนการใช้ระยะเวลาในการเรียน พบในการศึกษาของ Mulligan and Martin (1997 : 159-191) คำนวณดังนี้

$$H^{MS} = \sum_S w_S (p_S L) \text{ โดยที่ } w_S = \frac{w_S}{w_0}$$

โดยที่	H^{MS}	คือ	ทุนมนุษย์จากสัดส่วนรายได้
	w_S	คือ	สัดส่วนของรายได้แรงงานที่สำเร็จการศึกษาระดับ S ต่อ O
	p_S	คือ	สัดส่วนแรงงานที่สำเร็จการศึกษาระดับ S ต่อจำนวนแรงงานทั้งหมด
	L	คือ	จำนวนแรงงานทั้งหมด

ข้อจำกัด คือ รายได้อาจจะได้รับผลปัจจัยอื่นๆ ที่ไม่ใช่เพียงระดับการศึกษาเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ยังมีงานศึกษาที่คำนวณทุนมนุษย์จากสมการถดถอยรายได้ของ Mincer ในการศึกษาของ Klenow and Rodriguez (1997 : 73-103), Hall and Jones (1999 : 83-116), Bils and Klenow (2000 : 1160-1183), Hanuhek and Kimko (2000 : 1184-1208), Pritchett (2001 : 367-391) และ Bosworth and Collins (2003) คำนวณดังนี้

$$H^{Mincer} = \sum_S w_S (p_S L) \text{ โดยที่ } w_S = e^{r^*s}$$

โดยที่ H^{Mincer}	คือ	ทุนมนุษย์ที่ถ่วงน้ำหนักด้วยรายได้
w_S	คือ	สัดส่วนของรายได้แรงงานที่สำเร็จการศึกษาระดับ S ต่อ O
p_S	คือ	สัดส่วนแรงงานที่สำเร็จการศึกษาระดับ S ต่อจำนวนแรงงานทั้งหมด
r	คือ	อัตราผลตอบแทนทางการศึกษา
s	คือ	จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษา

ส่วนงานของ Pritchett (2001 : 367-391) ใช้ค่า $w_S = e^{r^*s} - 1$ เป็นตัวถ่วงน้ำหนักแทน และงานของ Hanuek and Kimko (2000 : 1184-1208) ได้ปรับปรุงโดยเพิ่มดัชนีคุณภาพของการศึกษาโดยใช้คะแนนการทดสอบ (Q) วิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ (TIMSS) จึงเปลี่ยนตัวถ่วงน้ำหนักเป็น $w_S = e^{Q^*r^*s}$

Koman and Matin (1999 : 569), Laroche and Merette (2000) ได้ปรับปรุงการคำนวณรายได้ของแรงงานจากการประมาณค่าสมการถดถอยรายได้ของ Mincer เช่นกัน แต่ได้รวมจำนวนปีที่ใช้ในการศึกษา และประสบการณ์จากการทำงานเข้าไว้ด้วย คำนวณดังนี้

$$H^{KM\&LM} = \sum_S \sum_x \omega_{S,x} (\rho_{S,x} L)$$

$$\text{โดยที่ } \omega_{S,x} = \frac{e^{\alpha^*s + \beta^*x + \gamma^*x^2} L(s)}{\sum_S e^{\alpha^*s + \beta^*x + \gamma^*x^2} L(s)}$$

โดยที่ $H^{KM\&LM}$	คือ	ทุนมนุษย์ที่คำนวณจากการศึกษาและประสบการณ์
$\omega_{S,x}$	คือ	ตัวถ่วงน้ำหนักคำนวณจากสมการ Mincer
S	คือ	ระดับการศึกษา
X	คือ	ประสบการณ์การทำงาน (อายุ-S-6)

2.4 การประเมินประโยชน์

ประโยชน์ (Benefit) แบ่งเป็น 4 ประเภทดังนี้

- 1) ประโยชน์ทางตรง (Direct Benefit) และประโยชน์ทางอ้อม (Indirect Benefit)
- 2) ประโยชน์ที่วัดเป็นตัวเงินได้ (Tangible Benefit) และประโยชน์ที่วัดเป็นตัวเงินไม่ได้ (Intangible Benefit)
- 3) ประโยชน์ที่เกิดในพื้นที่ (On-Site Benefit) และประโยชน์ที่เกิดนอกพื้นที่ (Off-Site Benefit)
- 4) ประโยชน์ทางการเงิน (Financial Benefit) และประโยชน์ทางเศรษฐศาสตร์ (Economic Benefit)

สำหรับการประเมินความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์นั้นประกอบด้วยมูลค่าของผลประโยชน์ที่เกิดจากงานวิจัยและต้นทุนวิจัยที่สามารถวัดด้วยราคาที่ปรากฏและไม่ปรากฏในระบบตลาด ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาความคุ้มค่าประกอบด้วย 3 เกณฑ์ คือ

- 1) มูลค่าปัจจุบันของผลประโยชน์สุทธิ (Net Present Value หรือ NPV)

ต้นทุน และผลประโยชน์ของโครงการ หากจะเปรียบเทียบกันที่ต่างเวลา และต่างจำนวนกันจะทำได้ยาก ต้องมีการปรับมูลค่าเงินทั้งหมดตามเวลาเสียก่อน อาจปรับให้เป็นฐานเวลาจากอนาคตเป็นเวลาปัจจุบัน หรือปัจจุบันเป็นอนาคต หรือเป็นมูลค่ารายปี (Annual Worth) ก็ได้หลังจากปรับเป็นค่าเงินที่เวลาเดียวกันแล้ว สามารถทำการเปรียบเทียบกันได้ตามเกณฑ์การตัดสินใจ ซึ่งการปรับค่าของเวลาเป็นกระบวนการซึ่งมูลค่าที่คิดเป็นเงินของต้นทุน และผลประโยชน์ หรือผลต่างระหว่างต้นทุนและผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการมีโครงการในระยะเวลาต่างๆ ในอนาคต ถูกนำมาปรับให้อยู่ในฐานเดียวกันในปัจจุบัน มูลค่าในอนาคตที่ปรับเป็นมูลค่าปัจจุบันแล้ว เรียกว่ามูลค่าปัจจุบัน (Present Value) การหามูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการ ก็คือการหาผลประโยชน์สุทธิที่ได้รับการปรับค่าของเวลาแล้วของโครงการ หรือก็คือผลต่างของผลรวมประโยชน์กับผลรวมต้นทุนที่เวลาปัจจุบัน ซึ่งมีเป้าหมายในการวัดว่าโครงการที่กำลังพิจารณาอยู่นั้นจะให้ผลตอบแทนคุ้มค่าหรือไม่ กล่าวคือ ถ้ามูลค่าปัจจุบันสุทธิ ที่ได้ออกมามีค่ามากกว่า 0 หรือเป็นบวก การลงทุนในโครงการนั้นจะมีความที่คุ้มค่า แต่ถ้ามูลค่าปัจจุบันสุทธิ ที่ได้ออกมาเป็นลบ หรือต่ำกว่า 0 แสดงให้เห็นว่าการลงทุนตามโครงการนั้นอาจจะไม่คุ้มค่า เกณฑ์นี้จึงนำมาเพื่อช่วยการตัดสินใจที่จะรับหรือปฏิเสธโครงการได้ (ประสิทธิ์ ดงยิ่งศิริ, 2538) เพื่อถ่ายทอดความเข้าใจอาจเขียนเป็นสูตรการคำนวณได้ดังนี้

$$NPV = \frac{\sum_{t=1}^n (B_t - C_t)}{(1+r)^t}$$

โดยที่ B_t = มูลค่าของผลประโยชน์จากงานวิจัยที่เกิดขึ้นในปีที่ t ($t = 0, 1, 2, \dots, n$)

C_t = มูลค่าของต้นทุนงานวิจัยที่เกิดขึ้นในปีที่ t ($t = 0, 1, 2, \dots, n$)

r = อัตราดอกเบี้ยหรืออัตราคิดลด

n = ระยะเวลาทั้งหมดในกาดำเนินงานวิจัยรวมถึงระยะเวลาที่โครงการคาดว่าจะให้ผลประโยชน์ต่อกลุ่มเป้าหมาย

2) อัตราส่วนผลประโยชน์ต่อต้นทุน (Benefit-Cost Ratio หรือ BCR)

การวิเคราะห์อัตราส่วนผลประโยชน์ต่อค่าลงทุน เป็นวิธีหลักที่ใช้ในการประเมินค่าของโครงการภาครัฐบาล (ชุมพล ศฤงคารศิริ, 2546) การวิเคราะห์โครงการโดยวิธีนี้ผลประโยชน์รวมของโครงการจะถูกประเมินรวมกันเพื่อเปรียบเทียบกับต้นทุนรวมของโครงการหรือมูลค่าปัจจุบันตลอดอายุโครงการ จำนวนทั้งสองที่ใช้เปรียบเทียบจะต้องเป็นมูลค่าของโครงการที่ฐานเวลาเดียวกัน การเปรียบเทียบจำนวนผลประโยชน์และต้นทุนนั้นจะพิจารณาจากผลหารของจำนวนทั้งสอง กล่าวคือ ถ้าผลหารมีค่าเป็นบวก หรือมีค่ามากกว่า 1.00 (ผลประโยชน์สูงกว่าต้นทุน) ก็แสดงว่าโครงการนั้นมีประสิทธิภาพ คุ่มค่าต่อการลงทุน แต่ถ้าผลหารมีค่าน้อยกว่า 1.00 โครงการนั้นก็อาจจะไม่มีประสิทธิภาพพอที่จะให้ความสนใจ การวิเคราะห์โดยใช้ผลหารนี้จะเป็นเกณฑ์ที่แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการลงทุนในโครงการนั้นๆ สูตรที่ใช้ในการคำนวณก็คือ

$$BCR = \frac{\sum_{t=1}^n B_t (1+r)^{-t}}{\sum_{t=1}^n C_t (1+r)^{-t}}$$

เนื่องจากโครงการของภาครัฐ มีลักษณะที่เป็นโครงการเพื่อสาธารณประโยชน์และเป็นโครงการที่ไม่ได้มีจุดประสงค์เพื่อแสวงหาผลกำไร หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ ผลตอบแทนของโครงการนั้นไม่สามารถคิดเทียบเป็นจำนวนเงินโดยตรงได้ง่าย เหมือนกับผลกำไรที่ได้จากการขายสินค้า หรือบริการ หรือการลงทุนในโครงการของภาคเอกชน ผลตอบแทนของโครงการภาครัฐนี้จึงเรียกว่าเป็นผลประโยชน์ที่ได้จากโครงการ ขั้นตอนที่ต้องให้ความสำคัญเป็นลำดับต้นๆ ในการใช้เกณฑ์ค่าในการเปรียบเทียบอัตราส่วนผลประโยชน์ต่อเงินลงทุนนั้น มิได้อยู่ที่ค่าของอัตราส่วนหรือค่าผลหาร

แต่อยู่ในวิธีการที่จะประเมินผลประโยชน์ของโครงการให้เทียบเท่าออกมาเป็นตัวเลขให้มีความใกล้เคียงความเป็นจริงที่สุด โดยใช้หลักวิชาทางสถิติเข้ามาช่วยในการประเมินตัวเลขผลประโยชน์นี้

3) อัตราผลตอบแทนภายใน (Internal Rate of Return หรือ IRR)

อัตราผลตอบแทน คือ อัตราของผลตอบแทนซึ่งเจ้าของเงินจะได้รับเทียบกับเวลาหรือก็คือ อัตราดอกเบี้ยเทียบกับเวลาที่เป็นมูลค่าผลประโยชน์จากเงินลงทุนนั่นเอง ต่างกันตรงที่มีผู้ลงทุนโครงการที่จะได้รับ แต่เป็นเจ้าของเงินทุนเป็นผู้ที่จะได้รับอัตราดอกเบี้ยที่กำหนดนี้เป็นอัตราผลตอบแทนต่อปี ส่วนอัตราผลตอบแทนของโครงการ คือ อัตราดอกเบี้ยที่จะทำให้ต้นทุนและผลประโยชน์ที่ได้ใช้อัตราส่วนลดปรับเป็นค่าเงินที่เวลาปัจจุบันแล้วมีค่าเท่ากันพอดี อัตราดอกเบี้ยหรืออัตราผลตอบแทนดังกล่าวนี้จึงเป็นอัตราที่แสดงถึงความสามารถของเงินลงทุน ที่จะก่อให้เกิดรายได้ หรือผลประโยชน์คุ้มกับเงินลงทุนเพื่อการนั้นพอดี หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การหาคว่อัตราส่วนลดเท่าไรที่จะทำให้มูลค่าปัจจุบันสุทธิมีค่าเป็นศูนย์ วิธีการหาอัตราผลตอบแทนของโครงการจึงเป็นการลองหาค่าไปเรื่อยๆ หรือวิธีลองผิดลองถูก (Trial and Error) โดยใช้สมการนี้

$$\sum_{t=1}^n \frac{(B_t - C_t)}{(1 + IRR)^t} = 0$$

การหาอัตราผลตอบแทนของโครงการต่างๆ จึงเป็นวิธีซึ่งนอกจากจะสามารถช่วยให้กำหนดความพึงพอใจในการลงทุนแล้ว ยังสามารถใช้เป็นเกณฑ์การเปรียบเทียบโครงการด้วย กล่าวคือ โครงการใดที่มีอัตราผลตอบแทนสูงกว่าภายใต้เงื่อนไขเดียวกัน โครงการนั้นย่อมมีความเหมาะสมในเชิงเศรษฐศาสตร์มากกว่า

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเกี่ยวกับต้นทุนและประโยชน์ของการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต ได้มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สุรัชย์ อุดมอ่าง (2537) และนิธิมาศ ภูริปริญญา (2544) ซึ่งได้ผลการวิจัยดังนี้

สุรัชย์ อุดมอ่าง (2537) เรื่อง การประเมินค่าต้นทุนและผลประโยชน์ของผู้ถือบัตรสุขภาพ ในอำเภอสันป่าตอง และแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ การศึกษาการประเมินค่าต้นทุนและผลประโยชน์ของผู้ถือ บัตรสุขภาพในอำเภอสันป่าตอง และแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ พิสูจน์ว่า ผู้ถือบัตรสุขภาพได้รับประโยชน์คุ้มต้นทุนหรือไม่ โดยมุ่งเน้นผลประโยชน์สุทธิ ของแต่ละกลุ่มอายุของผู้ถือบัตรสุขภาพ และผลประโยชน์ และ ต้นทุนของผู้ถือบัตรสุขภาพ ตลอดอายุขัยของผู้ถือบัตร ตั้งแต่ อยู่ในกลุ่มอายุต่ำสุด ในการศึกษาที่ครอบคลุมเฉพาะครอบครัวที่ถือบัตรสุขภาพประเภท ครอบครัว ในพื้นที่อำเภอสันป่าตองและแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

ผลการวิเคราะห์ทางการเงิน ของการถือบัตรสุขภาพทั้ง 2 อำเภอ จะไม่ควรลงทุนซื้อบัตรสุขภาพ (อัตราผลตอบแทนภายในในเขตอำเภอแม่แตง และสันป่าตองเท่ากับ 6.51 และ 2.70 บาทต่อปี ตามลำดับ) แต่การตัดสินใจซื้อบัตรสุขภาพ นอกจากพิจารณาปัจจัยด้าน ผลประโยชน์สุทธิทางการเงินแล้ว ยังมีปัจจัยด้านอื่นที่มี อิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อบัตรสุขภาพ

นิติมาศ ฐิริปริญา (2544) เรื่อง การวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ทางการศึกษาในสถาบัน ราชภัฏจันทรเกษม สถาบันราชภัฏเป็นทางเลือกหนึ่งของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา การวิเคราะห์ต้นทุน และผลประโยชน์ทางการศึกษาในสถาบันนี้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการวางแผนเพื่อพัฒนาการศึกษาในการศึกษารุ่นนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์และเปรียบเทียบ ต้นทุนและผลประโยชน์จากการลงทุนทางการศึกษาส่วนบุคคลและต่อสังคมของนักศึกษา ระหว่างคณะต่างๆ ในสถาบันสถาบันราชภัฏจันทรเกษม 2) เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบผล ประโยชน์ทางอ้อมที่มีต่อตนเองและสังคมของบัณฑิตที่จบการศึกษาจากสถาบันราชภัฏจันทรเกษม ในแต่ละคณะ 3) วิเคราะห์ความอ่อนไหวของสัดส่วนผลประโยชน์จากการลงทุน ทางการศึกษา ระหว่างการทำงาน ภาครัฐและเอกชน

จากการศึกษาและทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจึงสรุปได้ว่าทั้ง 2 กรณีนี้ มีผลประโยชน์จากการลงทุนทางการศึกษาคู่มาแต่การลงทุน แต่กรณีแรกมีค่ามากกว่า เนื่องจากมีสัดส่วนผลประโยชน์จากการทำงานภาคเอกชนเพิ่มขึ้น ข้อเสนอแนะจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ควรปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตรของทุกคณะให้เป็น ธุรกิจมากขึ้น และทางสถาบันควรมีสวัสดิการด้านที่พักและอาหาร เพื่อลดค่าใช้จ่ายของนักศึกษา

2.6 ประวัติกีฬาเชียร์ลีดเดอร์

กีฬาเชียร์ลีดเดอร์ เป็นกีฬาที่เก่าแก่ มีระยะเวลาการพัฒนามายาวนาน ซึ่งในแต่ละปี รูปแบบการแข่งขันจะถูกพัฒนาขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เพราะกีฬานี้ เป็นกีฬาที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้เป็นอย่างดี Randolph Neil (1979 : 1) กล่าวว่าประวัติของเชียร์ลีดเดอร์นั้น เริ่มแรกต้องย้อนกลับไปเมื่อตอนปลายปี ค.ศ. 1880 เมื่อแรกเริ่มเดิมทีมีการบันทึกไว้ว่าเป็นการแสดง การร้องตะโกนเชียร์กีฬาเกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยอเมริกันทำนองว่า “RAY, RAY, RAY! TIGER, TIGER, TIGER, SIS, SIS, SIS! BOOM, BOOM BOOM! Aaaaah! PRINCETON, PRINCETON, PRINCETON!” โดยปรับรูปแบบเกาะกันเป็นขบวนรถไฟ ซึ่งเป็นการเชียร์ในระหว่างการแข่งขันฟุตบอลในระดับมหาวิทยาลัย เป็นครั้งแรกที่ให้เห็นและได้ยินในหน้าประวัติศาสตร์ ในปี 1884 นาย Thomas Peebles บัณฑิตจาก Princeton University ได้นำเอาวัฒนธรรมการตะโกนร้องเชียร์พร้อมกับการเล่น (อเมริกัน) ฟุตบอลแบบใหม่ ไปที่ University of Minnesota ตั้งแต่นั้นมา จึงกลายเป็นว่า มหาวิทยาลัยนี้เป็นผู้สร้างวัฒนธรรมเชียร์นี้เรื่อยๆ มา กีฬาเชียร์ลีดเดอร์ที่เรารู้จักในทุกวันนี้ ได้ถูกริเริ่มนำมาโดยนาย Johnny Campbell ในปี 1898 โดยในขณะนั้นยังเป็นนักศึกษาของ University of Minnesota นาย Johnny เองเป็นผู้ที่นั่งอยู่หน้าคนดูบนอัฒจันทร์ในระหว่างการแข่งขันฟุตบอล แล้วก็นำคนดูให้ร้องเชียร์แต่ก็ยังคงใช้การตะโกน “Rah, Rah, Rah! Sku-u-mar, Hoo-Rah! Hoo-Rah! Varsity! Varsity! Varsity, Minn-e-So-Tah!” การเปลี่ยนแปลงการเชียร์ของ Johnny Campbell นั้น ได้ถูกบันทึกเป็นเรื่องราวและปรากฏใน “Ariel” นิตยสารนักเรียน Minnesota พิมพ์แจกสู่สาธารณะในฉบับวันที่ 12 พฤศจิกายน ปี ค.ศ. 1898 เนื้อความตีพิมพ์ว่า “บุคคลดังต่อไปนี้เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงเพื่อการนำร้องตะโกนเชียร์วันนี้ Jack (sic) Campbell, F.G. Kotlaba, M.J. Luby, Albert Armstrong แห่งสถาบันจิต, Wickersham แห่งคณะกฎหมาย, และ Litzenverg แห่งคณะแพทย์ ผู้ชายเหล่านี้ทำให้ทุกคนเชื่อและรู้สึกเหมือนๆ ว่าเมื่อคุณออกจากสนามการแข่งขันคุณแทบจะหยุดหายใจ และเสียงของคุณก็แหบแห้ง เพราะว่านี้คือนัดสุดท้ายของที่นี่ มันแสดงให้เห็นสู่สายตาทุกคนใน Minnesota ว่ามีความกระตือรือร้นและรักในสถาบันขนาดไหน” และนี่คือการเกิดของกีฬาเชียร์ลีดเดอร์อย่างเป็นทางการ ณ วันที่ 2 พฤศจิกายน ปี ค.ศ. 1898 ในปลายปี ค.ศ.1919 มหาวิทยาลัยใหญ่ๆ ในอเมริกาเริ่มที่จะให้ความสำคัญกับ “ความยิ่งใหญ่” มากยิ่งขึ้น จากเหตุผลบางประการในห้วงเวลานั้น ความยิ่งใหญ่ไม่ว่าอะไรก็ตามในมหาวิทยาลัยของคุณจะต้องมีรวมอยู่ด้วย เช่น สนามกีฬาที่ใหญ่เป็นต้น สนามกีฬาสามารถที่จะจุผู้ชมได้มาก และคนดูจำนวนมากนี้ จะช่วยสร้างทีมอเมริกันฟุตบอลที่ดีขึ้นมาได้ และจะดีขนาดไหนถ้าทีมอเมริกันฟุตบอลนั้นสามารถดึงดูดความสนใจคน ทำให้คนนึกไปถึง

สถาบัน ความน่าสนใจนี้ก็คือ ชื่อของการแข่งขัน แสดงให้เห็นได้ว่า นอกจากมีชื่อเสียงในเรื่องของการศึกษาแล้วก็มีชื่อเสียงในเรื่องของการกีฬาที่ตีพอยๆ กันด้วย

เหตุการณ์ที่เชียร์ลีดดิ้งเข้าไปมีส่วนร่วมอาจจะประมวลได้ดังนี้

ปี 1870 ชมรมเชียร์ได้ถูกก่อตั้งขึ้นมาครั้งแรกที่ Princeton University ปี 1880 การตะโกนร้องเชียร์นั้น ได้ถูกบันทึกไว้ครั้งแรกที่ Princeton University

ปี 1890 วัฒนธรรมการเชียร์ได้ริเริ่มเข้ามาที่ University of Minnesota และเป็นสถาบันแรกที่มี “Fight Song” หรือที่เรียกว่าร้องเพลงตอบโต้กัน

ปี 1900 การใช้โทรโข่งเริ่มเป็นที่นิยมมากขึ้น และถือกำเนิดระบบสมาคมขึ้นครั้งแรกมีชื่อว่า “Gamma Sigma”

ปี 1910 วัฒนธรรม “เหย้า-เยือน” ถูกนำมาใช้ที่ University of Illinois

ปี 1920 ผู้หญิงเริ่มเข้ามามีบทบาทในกีฬานิดนี้เชียร์ลีดเดอร์ของ University of Minnesota เริ่มรวมเอาทักษะทางยิมนาสติกและการตีลังกาเข้าไปในการเชียร์ของพวกเขา การใช้ป้ายคำพูดที่สะท้อนแสงในส่วนที่เป็นการโชว์การเชียร์นำโดย Lindley Bothwell ที่ Oregon State University

ปี 1930 ระดับมหาวิทยาลัยและระดับโรงเรียนมัธยมเริ่มมีการเชียร์โดยใช้ฟุ่และทำการแสดงเป็นทางการ โดยเริ่มแรกฟุ่่นั้นทำจากกระดาษ

ปี 1940 บริษัทที่เกี่ยวกับเชียร์ลีดเดอร์ถูกตั้งขึ้นมาครั้งแรกโดย Lawrence R. Herkimer ที่ Dallas, Texas

ปี 1950 เชียร์ลีดเดอร์ในระดับมหาวิทยาลัยเริ่มที่จะเปิดอบรมเกี่ยวกับกีฬานิดนี้ในขั้นพื้นฐาน

ปี 1960 ฟุ่ที่ทำจากไวนิลถูกคิดค้นขึ้นมาโดย Fred Gastoff และถูกแนะนำโดย The International Cheerleading Foundation (ตอนนี้เป็น W.C.A.). The “Bruin High Step” เป็นสไตล์ของการเต้นรำและมีการนำเอาฟุ่เข้าไปประกอบซึ่งค่อนข้างเป็นเอกลักษณ์ ถูกคิดค้นและพัฒนาโดยมหาวิทยาลัย UCLA และ International Cheerleading Foundation

ปี 1967 จุดเริ่มต้นปีแรกของการจัดลำดับประจำปีของ “ท็อปเท็นทีมเชียร์ระดับมหาวิทยาลัย” และมีการมอบรางวัล “Cheerleader All America” โดย International Cheerleading Foundation

ปี 1970 มีการเพิ่มการเชียร์นี้เข้าไปในช่วยให้กีฬามีสีสันมากขึ้นอย่างเช่น ฟุตบอลหรือว่าบาสเก็ตบอล เชียร์ลีดเดอร์เริ่มที่จะเข้าไปมีส่วนช่วยเชียร์ทีมกีฬาของสถาบัน บางที

อาจจะเลือกจากทีมเชียร์หลายๆ ชนิดเพื่อที่จะไปช่วยเชียร์กีฬาอย่างมวยปล้ำ กีฬาประเภทลู่หรือลาน หรือว่าแม่กระท่งว่ายนํ้า และในปีนี้อเองที่มีการถ่ายทอดสดการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งในระดับมหาวิทยาลัยออกไปทั่วประเทศผ่านทางช่อง CBS-TV ในฤดูใบไม้ผลิ

ปี 1978 โดยการร่วมมือระหว่างสถานีโทรทัศน์และ International Cheerleading Foundation กีฬาเชียร์ลีดดิ้งเริ่มถูกพิจารณาว่าเป็นกีฬาที่จะต้องเล่นจริงจัง และเป็นขั้นตอนเนื่องจากทักษะ และความยากที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วอย่างเช่นทักษะทางยิมนาสติก การต่อตัวคู่ พีระมิด (Pyramid) และเทคนิคการกระโดดขั้นสูง หลายๆ โรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาเริ่มที่จะหันมาเชียร์ให้กับกีฬาบางอย่างที่ใช้ผู้หญิงเป็นตัวเล่น (บาสเก็ตบอล, วอลเลย์บอล) เพิ่มเติมจากกีฬาผู้ชายอย่างเดียวการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬานี้มักจะจัดขึ้นในช่วงฤดูร้อนหลายๆ มหาวิทยาลัยก็มีทุนการศึกษาให้มีการให้ความเชื่อถือหรือแม่กระท่งให้ศึกษาทางไปรษณีย์เต็มหลักสูตรปี

ปี 1980 การจัดการแข่งขันระดับชาติได้บรรจุการแข่งขันในระดับมัธยมศึกษาเข้าไปด้วยไม่ว่าจะเป็นทั้งรุ่นมัธยมต้นและรุ่นมัธยมปลาย ซึ่งปกติจะมีเพียงแค่ระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งก็ใช้ ระบบเดิมคือแข่งขันและค้นหาทีมที่แข็งแกร่งจากหลายๆ ทีมจากทั่วประเทศ และได้มีการจัดอบรมโดย I.C.F. (International Cheerleading Foundation) เพื่อที่จะเป็นสปอนเซอร์และฝึกสอนให้ผู้ฝึกสอนรุ่นใหม่ โดยเดินสายตลอดทั่วทั้งประเทศ

ในส่วนของเชียร์ลีดเดอร์ในยุโรปนั้น cheerleader.tuworld.com (1 มกราคม 2550) ระบุว่า ได้มีการบันทึกเอาไว้ว่าเชียร์ลีดเดอร์ในยุโรปเริ่มต้นประมาณปี ค.ศ.1982 โดยรับอิทธิพลจากอเมริกา มาพร้อมๆ กับการแข่งขัน รักบี้และบาสเกตบอลและยังแพร่หลายสู่การแข่งขันฟุตบอลและฮอกกี้น้ำแข็ง โดยปัจจุบัน ได้มีองค์กรรวมตัวเป็น สมาพันธ์เชียร์ลีดเดอร์ในหลายประเทศในยุโรป เช่น Austria-Britain-Finland-Germany-Luxembourg-Norway-Slovenia-Sweden-Switzerland ญี่ปุ่นมีกลุ่มที่ทำหน้าที่นำกองเชียร์อยู่สองกลุ่ม คือ โอเอเอ็นดัน หรือว่ากลุ่มนำเชียร์กับกลุ่มเชียร์ลีดเดอร์แบบในอเมริกา แรกเริ่มเป็นการรับอิทธิพลเข้ามาพร้อมกับกีฬาจากประเทศทางตะวันตก ในช่วงสมัย เมจิ (1868-1921) และหลังจากนั้นจากช่วงปี 1890 เริ่มเกิดมีกลุ่มนำเชียร์แต่งตัวเครื่องแบบนักเรียน นำเชียร์ด้วยการร้องตะโกนเพลงเชียร์ประกอบ กับ การตีกลอง โบกธงประจำสถาบัน ทำหน้าที่กระตุ้นให้กำลังใจในการแข่งขันกีฬา อีกด้านหนึ่ง กล่าวกันว่า เริ่มจากสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้มีการจัดตั้งกลุ่มคนขึ้นเพื่อร้องเพลงปลุกขวัญให้ กำลังใจ สำหรับนักบินกามิกาเซ ซึ่งจะต้องนำเครื่องบินบรรทุกระเบิดบินพุ่งชนศัตรูแล้วเสียชีวิต จากนั้น ได้กลายมาเป็นลักษณะการนำเชียร์ปลุกใจนักกีฬา โดยจะนำให้กองเชียร์เคาะจังหวะ ตัญญาณ ตะโกนเชียร์พร้อมๆ กัน โดยลักษณะท่าทางการนำเชียร์จะนำมาจากการแสดงคาบูกิอันเป็นศิลปะการแสดงดั้งเดิมของญี่ปุ่น ประกอบกับท่าทาง

ของกีฬาซูโม่ กีฬาที่นิยมใช้ทีม โอเอ็นดัน ก็ได้แก่ เบสบอล และแบงพายเรือส่วนเชียร์ลีดเดอร์ เป็น การรับเข้ามาจากอเมริกาประมาณ ค.ศ.1987 โดยยึดรูปแบบตามอเมริกาและมีการจัดการแข่งขัน ขึ้นมาประจำ ปัจจุบันการเชียร์ในญี่ปุ่นจะเป็นการร่วมกันระหว่าง สองชมรม คือ โอเอ็นดัน และเชียร์ลีดเดอร์ ตัวเอง สันนิษฐานว่าแรกเริ่มมาจากการ นำร้องเพลงเชียร์และแปรอักษรหน้ากองเชียร์ ต่อมาได้ประยุกต์ทำทางการคุม จังหวะเพลงของคอนดักเตอร์ผู้คุมวงดนตรีเข้ามาใช้ โดยใน สมัยก่อน ผู้ทำการนำเชียร์ก็มักเป็นผู้ทำหน้าที่ต่างๆ หน้าแสดนค์เชียร์ไปด้วย จนภายหลังได้จัด ให้มี ทีมเชียร์ลีดเดอร์แยกเฉพาะต่างหากเพื่อใช้ควบคุม จังหวะการร้องเพลงเชียร์โดยเฉพาะ ในส่วนของเชียร์ลีดเดอร์ในประเทศไทยนั้น cheerleader.tuworld.com (1 มกราคม 2550)เชียร์ลีดเดอร์ไทยมี ประวัติความเป็นมาของตัวเอง สันนิษฐานว่าแรกเริ่มมาจากการ นำร้องเพลงเชียร์และแปรอักษรหน้า กองเชียร์ ต่อมาได้ประยุกต์ทำทางการคุม จังหวะเพลงของคอนดักเตอร์ผู้คุมวงดนตรีเข้ามาใช้ โดย ในสมัยก่อน ผู้ทำการนำเชียร์ก็มักเป็นผู้ทำหน้าที่ต่างๆ หน้าแสดนค์เชียร์ไปด้วย จนภายหลังได้จัด ให้มีทีมเชียร์ลีดเดอร์แยกเฉพาะต่างหากเพื่อใช้ควบคุม จังหวะการร้องเพลงเชียร์โดยเฉพาะ ส่วน ประวัติโดยละเอียดนั้น ไม่มีการบันทึกไว้แน่นอน ได้แต่ สันนิษฐานว่าการเชียร์และแปรอักษรนั้น เริ่มจากการเชียร์ระหว่างสี่โรงเรียน ในการแข่งขันฟุตบอลประเพณีจุฬารมิตร์ ส่วนเชียร์ลีดเดอร์นั้น น่าจะเริ่มจาก การแข่งขันฟุตบอลประเพณีจุฬา-ธรรมศาสตร์ ปัจจุบันได้มีการนำทำทางการเชียร์ แบบสากลเข้ามาใช้ในบ้านเรามากขึ้น แต่ก็ยังเป็นเพียงการ ประยุกต์ใช้เนื่องจากระบบการเชียร์ เพลงเชียร์ ของบ้านเราไม่เหมือนกับที่ต่างประเทศ ในอนาคตคงจะเป็นลักษณะ ผสมผสานกันมากกว่าที่จะเปลี่ยน ไปเป็นรูปแบบอย่างในต่างประเทศ thaicheerleader.com (1 มกราคม 2550) ได้บันทึก เอาไว้ว่าเชียร์แบบสากลหรือเชียร์ลีดเดอร์ เกิดขึ้นในประเทศไทยเมื่อประมาณ ปี 2536 ในครั้งแรกมีการจัดการแข่งขันเชียร์ลีดเดอร์ในระดับมัธยมศึกษา โดยมีผู้สนับสนุนคือ ไมโล ซึ่งจะเป็นการ แข่งขันกีฬา มีกองเชียร์เชียร์ลีดเดอร์แต่ละโรงเรียนมาประชันกัน มีทั้งการแข่งขันเชียร์ลีดเดอร์ไทยเชียร์ลีดเดอร์สากล (ซึ่งสมัยนั้นก็ดูเหมือนต้นประกอบเพลง) มีการนำกีฬาฮู้ดฮูนเข้ามา ผสมผสานดูน่าตื่นตาเป็นอย่างมาก ต่อมาก็ได้มีการจัดการแข่งขันที่ซีคอนสแคว์ คือ รายการ National Cheerleading Competition ซึ่งได้พยายามพัฒนารูปแบบการแข่งขันให้เข้าไปสู่สากลมากที่สุด หลังจากนั้นก็มีการแข่งขันเชียร์ลีดเดอร์ Red Bull Extra Boom ซึ่งทางบริษัทมีความสนใจใน กลุ่มกีฬา เอ็กซ์ เกมส์ อยู่แล้ว และตามมาด้วยการแข่งขันเชียร์ลีดเดอร์ในโครงการ To Be Number 1 เป็นหนึ่งในโครงการที่สร้างให้เยาวชนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และไกลห่างยาเสพติด และ ต่อมาที่มีการแข่งขัน Thailand Cheerleading Competition โดยมหาวิทยาลัยรังสิตเป็นผู้จัดการแข่งขัน

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1.1 แหล่งข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูล

1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ ที่ได้จากการเก็บรวมโดยใช้แบบสอบถามข้อมูล เกี่ยวกับ นักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง นักศึกษา บุคลากร คณาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต

2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้แก่ การจัดสรรงบประมาณสำหรับการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งและการแข่งขันกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ซึ่งจะจัดเก็บข้อมูลเป็นรายปี ในช่วงระยะเวลา 5 ปี ตั้งแต่ปี 2553 ถึง ปี 2557 โดยมีแหล่งข้อมูลจากชมรมเชียร์ลีดเดอร์ ของมหาวิทยาลัยรังสิต นอกจากนี้ ยังรวมถึงงบประมาณการจัดส่งนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเข้าร่วมการแข่งขันในระดับประเทศและระดับนานาชาติ

3.1.2 กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) กลุ่มประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1.1) กลุ่มนักกีฬาชมรมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยรังสิตที่ได้รับทุนการศึกษา จำนวน 26 คน

1.2) กลุ่มนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรังสิต หลักสูตรปริญญาตรี (ไทย) ข้อมูล ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2558 จำนวน 27,249 คน โดยจำแนกตามคณะวิชา แสดงในตารางที่ 3.1

1.3) กลุ่มบุคลากร (1 คน) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยรังสิต (2 คน) และผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต (1 คน)

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรังสิต หลักสูตรปริญญาตรี (ไทย)
ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2558

สาขาวิชา ปริญญาตรี (ไทย)	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	นักศึกษา (คน)	นักศึกษา (คน)
01 - คณะศิลปศาสตร์	2,155	31
02 - คณะบริหารธุรกิจ	3,780	55
03 - คณะพยาบาลศาสตร์	642	9
04 - คณะนิเทศศาสตร์	4,509	65
05 - คณะเกษตรศาสตร์	1,118	16
06 - คณะศิลปะและการออกแบบ	1,660	24
07 - คณะกายภาพบำบัด	470	7
08 - คณะเทคนิคการแพทย์	723	11
09 - คณะเทคโนโลยีชีวภาพ	94	1
10 - คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	1,149	17
11 - วิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์	1,608	23
12 - วิทยาลัยแพทยศาสตร์	775	11
13 - คณะวิทยาศาสตร์	504	7
14 - วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	944	14
16 - วิทยาลัยการท่องเที่ยวและการบริการ	2,495	36
17 - คณะนิติศาสตร์	396	6
18 - คณะเศรษฐศาสตร์	133	2
19 - วิทยาลัยการแพทย์แผนตะวันออก	485	7
20 - วิทยาลัยดนตรี	293	4
21 - วิทยาลัยนวัตกรรมการสังคม	402	6
22 - คณะบัญชี	570	8
23 - คณะทันตแพทยศาสตร์	0	0
25 - คณะทัศนมาตรศาสตร์	221	3
26 - สถาบันการบิน	304	5

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรังสิต หลักสูตรปริญญาตรี (ไทย)
ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2558 (ต่อ)

สาขาวิชา ปริญญาตรี (ไทย)	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	นักศึกษา (คน)	นักศึกษา (คน)
29 - Non-Degree...	135	2
34 - คณะดิจิทัลอาร์ต	992	14
35 - คณะรัฐศาสตร์	602	9
36 - คณะนวัตกรรมเกษตร	24	0
37 - คณะเทคโนโลยีอาหาร	66	1
รวม	27,249	394

2) การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง นักศึกษา บุคลากร
ผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิตรวมทั้งสิ้นจำนวน 324 คน โดย
แบ่งเป็น

2.1) นักกีฬาชมรมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยรังสิตที่ได้รับ
ทุนการศึกษาประจำปีการศึกษา 2558 จำนวน 26 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง 100 %

2.2) นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรังสิต หลักสูตรปริญญาตรี (ไทย)
กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณทาโรยามาเน่ (Taroyamane) ที่ระดับนัยสำคัญทาง
สถิติ 0.05 คั้งนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ n แทน จำนวนหน่วยตัวอย่าง

N แทน ขนาดของประชากรเท่ากับ 27,249 คน

e แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

การคำนวณ

$$n = \frac{27249}{1+27249(.05)^2}$$

$$n = 394.21$$

$$n \sim 394$$

2.3) บุคลากร ผู้บริหารมหาวิทยาลัย ผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 4 คน ได้แก่ รองประธานสหพันธ์กีฬาเชียร์ลีดดิ้งประจำประเทศไทย, รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต, ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งนานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต และผู้จัดการทีม

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการประมวลผล ประกอบด้วย ต้นทุนการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง มาเปรียบเทียบกับผลประโยชน์ที่ได้รับ โดยแบ่งขั้นตอนของการประมวลผลดังนี้

1) การวิเคราะห์ประโยชน์ที่ได้รับ (Benefit) โดยจำแนกเป็น 2 ประเภทดังนี้

1.1) การวิเคราะห์ประโยชน์ที่ไม่เป็นตัวเงิน (Non- Financial Benefits) รวมทั้งคุณค่าของการส่งเสริมกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง และการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต เช่น ชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดีของมหาวิทยาลัย เอกลักษณ์ และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยความคิดเห็นด้านคุณค่าในตัวของนักกีฬา เป็นต้น

1.2) การวิเคราะห์ประโยชน์ที่วัดเป็นตัวเงินได้ (Financial Benefits) ได้แก่ รางวัลที่ได้รับจากการแข่งขัน รางวัลที่ได้รับจากการแสดงโชว์ เป็นต้น

2) การวิเคราะห์ต้นทุนการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง จำแนกตามขั้นตอนการพัฒนานักกีฬา โดยมีข้อสมมติที่เป็นเงื่อนไขว่านักกีฬาแต่ละคนจะได้รับการฝึกซ้อมโดยมีช่วงเวลาเท่ากันตลอด 4 ปี

3) ประเมินความพึงพอใจของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง นักศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการประเมินผลการปฏิบัติงานแบบคะแนนดุลยภาพ (Balanced Scorecard) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่นิยมใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานมาใช้ในการศึกษาต้นทุนและผลประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ด้านตามที่ได้กล่าวไว้ในกรอบแนวความคิดการวิจัยในบทที่ 1 ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อมูลสมรรถนะนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งที่มาจากพัฒนานักกีฬาของศูนย์กีฬาเชียร์ลีดดิ้งมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 26 คน ข้อมูลความรู้สึกและความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมและนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 394 คน และข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริหารที่รับผิดชอบโดยตรงในการส่งเสริมพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง จำนวน 4 คน ในบทนี้จะกล่าวถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 4 ด้าน โดยใน 2 ด้านแรกจะเป็นการมุมมองด้านต้นทุน และใน 2 ด้าน ต่อมาเป็นมุมมองด้านประโยชน์ที่ได้รับ

4.1 การวิเคราะห์ต้นทุนเกี่ยวกับการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งนานาชาติมหาวิทยาลัยรังสิต เป็นมุมมองด้านกระบวนการภายใน ซึ่งในที่นี้หมายถึง ต้นทุนและค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักกีฬาและการส่งเสริมนักกีฬาเข้าแข่งขัน แบ่งเป็น 2 ส่วนย่อยๆ ตามระบบงบประมาณของมหาวิทยาลัย

4.1.1 งบประมาณการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในขั้นตอนการคัดเลือกนักกีฬา การมอบทุนการศึกษา และค่าสวัสดิการต่างๆ ที่มอบให้แก่นักกีฬารวมถึงค่าใช้จ่ายการฝึกซ้อมเพื่อเพิ่มสมรรถนะของนักกีฬา

4.1.2 งบประมาณการส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเข้าแข่งขัน หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในขั้นตอนการประเมินผลและการคัดเลือกตัวนักกีฬา การเตรียมความพร้อมสำหรับการแข่งขัน และการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน

4.2 การวิเคราะห์ต้นทุนการเรียนรู้และการเติบโตขององค์กร เป็นมุมมองด้านนวัตกรรม ซึ่งในที่นี้หมายถึง การจัดหาผู้เชี่ยวชาญทักษะเฉพาะด้าน การเพิ่มสมรรถนะของนักกีฬา การจัดหาคู่มือวิชาการที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม เงินเดือนผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์พัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งนานาชาติมหาวิทยาลัยรังสิต รวมถึงค่าใช้จ่ายการดำเนินงานของศูนย์ฯ

4.3 การวิเคราะห์ประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ได้รับ เป็นมุมมองทางการเงิน ซึ่งในงานวิจัยนี้ถือว่าเป็นประโยชน์ที่เกิดจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต แบ่งเป็น 2 ส่วนย่อยๆ ดังนี้

4.3.1 ประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เป็นตัวเงิน หมายถึง เงินรางวัลจากการแข่งขันและค่าตอบแทนจากการแสดงโชว์

4.3.2 มูลค่าการประชาสัมพันธ์ (Public Relations Value) หมายถึง การแปลงคุณค่าของการลงข่าวในสื่อต่างๆ เป็นจำนวนเงินที่ต้องจ่ายเพื่อซื้อพื้นที่การลงข่าวในสื่ออื่นๆ ด้วยการคูณมูลค่าสื่อด้วย 3 ซึ่งเป็นหลักและวิธีการใช้ในวงการประชาสัมพันธ์

4.4 การวิเคราะห์ประโยชน์อื่นที่ได้รับ เป็นมุมมองด้านลูกค้า หมายถึง ประโยชน์ที่เกิดแก่นักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งความพึงพอใจของนักกีฬา และความรู้สึกของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ตลอดจนความคิดเห็นของผู้บริหารของมหาวิทยาลัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง เป็นความรู้สึกที่ดีของบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยรังสิต ดังนี้

4.4.1 ด้านนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ประโยชน์อื่นที่ได้รับในที่นี้จะพิจารณาจากความรู้และทักษะความสามารถที่เกิดขึ้นกับนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ความรู้สึกต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต ความคิดเห็นเกี่ยวกับความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ความพึงพอใจต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง

4.4.2 ด้านนักศึกษามหาวิทยาลัย ประโยชน์อื่นที่ได้รับจะพิจารณาจากความรู้สึกนักศึกษารุ่นปัจจุบันของมหาวิทยาลัยรังสิตที่มีต่อการส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งและกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ความรู้สึกที่มีรางวัลชนะเลิศทั้งระดับประเทศ และระดับนานาชาติที่ทีมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งได้รับความชื่นชมเกี่ยวกับประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับ รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักศึกษาต่างประเทศที่เข้ามาแลกเปลี่ยนความรู้กับทีมเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต

4.4.3 ด้านผู้บริหารที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการส่งเสริมพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ประโยชน์อื่นที่ได้รับจะพิจารณาจากความรู้สึก และทัศนคติการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต บทบาทของการเป็นศูนย์กลางการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งและนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง บทบาทการทำประโยชน์เพื่อสังคม รวมถึงบทบาทของทีมกีฬาเชียร์ลีดดิ้งระดับชั้นนำของโลก

ดังนั้นในด้านประโยชน์ที่ได้รับจึงกล่าวได้ว่าเป็นประโยชน์ทั้งที่วัดได้เป็นตัวเงินและที่ไม่สามารถวัดได้เป็นตัวเงิน ผลการวิเคราะห์จะกล่าวต่อไปนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ต้นทุนเกี่ยวกับการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งนานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต

4.1.1 งบประมาณการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง

งบประมาณการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัย มีรายการค่าใช้จ่ายตามที่ปรากฏในตารางที่ 4.1 ซึ่งค่าใช้จ่ายเหล่านี้จะได้รับการจัดสรรงบประมาณประจำปีในจำนวนที่เท่ากันทุกปีตลอดช่วงเวลาที่ทำการศึกษา (ปี 2553-2557)

ตารางที่ 4.1 แสดงงบประมาณการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง

ต้นทุนในการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง	ปี 2553-2557	
	บาท/ปี	ร้อยละ (%)
1.ทุนการศึกษา	2,600,000	92.45%
2.สวัสดิการหอพัก	107,250	3.81%
3.อุปกรณ์การฝึกซ้อม	50,000	1.78%
4.ค่ารักษาพยาบาล	20,000	0.71%
5.ค่านักกายภาพ	20,000	0.71%
6.ค่าอาหารเสริม	15,000	0.53%
รวม	2,812,250	100.00%

จากตารางแสดงให้เห็นว่าต้นทุนในการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งตั้งแต่ปี 2553-2557 เท่ากับ 2,812,250 บาทต่อปี ค่าใช้จ่ายของการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งที่มากที่สุด คือ ทุนการศึกษา จำนวน 2,600,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 92.45 รองลงมา คือ ค่าสวัสดิการหอพัก 107,250 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 3.81 ลำดับถัดมาคือ การจัดหาและบำรุงรักษาอุปกรณ์การฝึกซ้อม, ค่ารักษาพยาบาล, ค่านักกายภาพ และค่าอาหารเสริม เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 50,000 บาท, 20,000 บาท, 20,000 บาท และ 15,000 บาท คิดเป็นอัตราร้อยละ 1.78, 0.71, 0.71 และ 0.54 ตามลำดับ

4.1.2 งบประมาณการส่งนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเข้าแข่งขัน

ตารางที่ 4.2 แสดงงบประมาณการส่งนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเข้าแข่งขัน

งบประมาณการส่งนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง เข้าร่วมการแข่งขัน / ปีงบประมาณ	2553		2554		2555		2556		2557	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
1.ค่าชุดแข่งขัน	125,000	23.16%	275,000	11.05%	100,000	54.95%	420,000	6.45%	100,000	54.95%
2.ค่าชุดวอร์ม	17,500	3.24%	92,500	3.72%	-	0.00%	235,000	3.61%	-	0.00%
3.ค่ากระเป๋	10,500	1.95%	55,500	2.23%	20,000	10.99%	141,000	2.17%	20,000	10.99%
4.ค่าชุดฝึกซ้อม	7,000	1.30%	27,000	1.08%	10,000	5.49%	64,000	0.98%	10,000	5.49%
5.ค่าเบี้ยเลี้ยง	52,500	9.73%	412,500	16.57%	-	0.00%	1,086,000	16.68%	-	0.00%
6.ค่าอาหาร	49,350	9.14%	328,350	13.19%	9,000	4.95%	870,000	13.36%	9,000	4.95%
7.ค่ายาและอาหารเสริม	25,000	4.63%	105,000	4.22%	-	0.00%	1,162,000	17.84%	-	0.00%
8.ค่าที่พัก	60,000	11.12%	330,000	13.25%	-	0.00%	686,000	10.53%	-	0.00%
9.ค่าเดินทาง	14,700	2.72%	77,700	3.12%	18,000	9.89%	131,400	2.02%	18,000	9.89%
10.ค่าตัวเครื่องบิน	84,000	15.57%	444,000	17.83%	-	0.00%	1,038,000	15.94%	-	0.00%
11.ค่าสมัคร	5,000	0.93%	19,000	0.76%	-	0.00%	42,000	0.64%	-	0.00%
12.ค่าอุปกรณ์การแข่งขัน	5,000	0.93%	10,000	0.40%	5,000	2.75%	15,000	0.23%	5,000	2.75%
13.ค่าเพลง	10,000	1.85%	25,000	1.00%	10,000	5.49%	40,000	0.61%	10,000	5.49%
14.ค่าที่ระลึก	3,500	0.65%	23,500	0.94%	-	0.00%	42,000	0.64%	-	0.00%
15.ค่า Hard disk	5,000	0.93%	10,000	0.40%	5,000	2.75%	20,000	0.31%	5,000	2.75%
16.ค่าประกันชีวิต	5,600	1.04%	44,600	1.79%	-	0.00%	70,200	1.08%	-	0.00%

ตารางที่ 4.2 แสดงงบประมาณการส่งนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเข้าแข่งขัน (ต่อ)

งบประมาณการส่งนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง เข้าร่วมการแข่งขัน / ปีงบประมาณ	2553		2554		2555		2556		2557	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
17.ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	5,000	0.93%	25,000	1.00%	-	0.00%	60,000	0.92%	-	0.00%
18.ค่าแต่งหน้า	5,000	0.93%	10,000	0.40%	5,000	2.75%	15,000	0.23%	5,000	2.75%
19.ค่าแถลงข่าว	30,000	5.56%	80,000	3.21%	-	0.00%	150,000	2.30%	-	0.00%
20.ค่าประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่างๆ	20,000	3.71%	60,000	2.41%	-	0.00%	120,000	1.84%	-	0.00%
21.ค่าแพทย์	-	0.00%	35,000	1.41%	-	0.00%	105,000	1.61%	-	0.00%
รวม	539,650	100.00%	2,489,650	100.00%	182,000	100.00%	6,512,600	100.00%	182,000	100.00%

ปีการศึกษา 2553 งบประมาณการส่งนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเข้าแข่งขัน เท่ากับ 439,650 บาท ค่าใช้จ่ายของการส่งนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเข้าร่วมการแข่งขันที่มากที่สุด คือ ค่าตัวเครื่องบิน 84,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.11 รองลงมา คือ ค่าที่พัก 60,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.65 ลำดับถัดมาคือ ค่าเบี้ยเลี้ยง, ค่าอาหาร และ ค่าแกลงข้าว เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 52,500 บาท, 49,350 บาท และ 30,000 บาท คิดเป็นอัตราร้อยละ 11.94, 11.22 และ 6.82 ตามลำดับ เนื่องค่าใช้จ่ายผันแปรตามจำนวนรายการที่ทีมเชียร์ลีดดิ้งมหาวิทยาลัยรังสิตเข้าแข่งขันระดับประเทศ และระดับนานาชาติ ในรายการ The 2nd Asian - Thailand Cheerleading Invitational 2010 ณ สนามกีฬาแห่งชาติ อาคารนิมิบุตร และเข้าแข่งขันระดับนานาชาติ ในรายการ National Cheerleading Championships 2010 ณ กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย ประเภท Partner Stunt ซึ่งแสดงให้เห็นว่าค่าใช้จ่ายสำหรับค่าแพทย์ เป็น 0 เนื่องจากรายการที่เข้าแข่งขันเป็นประเภท Partner Stunt เท่านั้น จึงทำให้ค่าใช้จ่ายสำหรับค่าแพทย์จะเกิดขึ้นต่อเมื่อทีมเชียร์ลีดดิ้งมหาวิทยาลัยส่งการแข่งขันในระดับนานาชาติประเภทเชียร์ลีดดิ้งเท่านั้น

ปีการศึกษา 2554 งบประมาณการส่งนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเข้าแข่งขัน เท่ากับ 2,389,650 บาท ค่าใช้จ่ายของการส่งนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเข้าร่วมการแข่งขันที่มากที่สุด คือ ค่าตัวเครื่องบิน 444,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.58 รองลงมา คือ ค่าเบี้ยเลี้ยง 412,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.26 ลำดับถัดมาคือ ค่าที่พัก, ค่าอาหาร และ ค่าชุดการแข่งขัน เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 330,000 บาท, 328,350 บาท และ 175,000 บาท คิดเป็นอัตราร้อยละ 13.81, 13.74 และ 7.32 ตามลำดับ เนื่องค่าใช้จ่ายผันแปรตามจำนวนรายการที่ทีมเชียร์ลีดดิ้งมหาวิทยาลัยรังสิตเข้าแข่งขันระดับประเทศ และระดับนานาชาติ ในรายการ National Cheerleading Championships 2011 ณ กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย ประเภท Partner Stunt, รายการ The 6th Cheerleading World Championships 2011 วันที่ 23-29 พฤศจิกายน 2554 ณ ประเทศฮ่องกง และรายการ The 3rd Asian - Thailand Cheerleading Invitational 2011 ณ สนามกีฬาแห่งชาติ อาคารนิมิบุตร

ปีการศึกษา 2555 งบประมาณการส่งนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเข้าแข่งขัน เท่ากับ 182,000 บาท ค่าใช้จ่ายของการส่งนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเข้าแข่งขันที่มากที่สุด คือ ค่าชุดการแข่งขัน 100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 54.95 รองลงมา คือ ค่ากระเป๋าค่า 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.99 ลำดับถัดมาคือ ค่าเดินทาง, ค่าเพลง และค่าชุดซ้อม เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 18,000 บาท, 10,000 บาท และ 10,000 บาท คิดเป็นอัตราร้อยละ 9.89, 5.49 และ 5.49 ตามลำดับ เนื่องค่าใช้จ่ายผันแปรตามจำนวนรายการที่ทีมเชียร์ลีดดิ้งมหาวิทยาลัยรังสิตเข้าแข่งขันระดับประเทศ จากตารางที่ 4.2 จะทำให้เห็นว่า

ค่าใช้จ่ายบางรายการเป็น 0 เนื่องจากเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการแข่งขันในระดับนานาชาติ เท่านั้น

ปีการศึกษา 2556 งบประมาณการส่งนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเข้าแข่งขัน เท่ากับ 6,512,600 บาท ค่าใช้จ่ายของการส่งนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเข้าแข่งขันที่มากที่สุด คือ ค่ายาและอาหารเสริม 1,038,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.84 รองลงมา คือ ค่าเบี้ยเลี้ยง 1,086,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.68 ลำดับถัดมาคือ ค่าตัวเครื่องบิน, ค่าอาหาร และค่าที่พักเป็นจำนวนเงินเท่ากับ 1,038,000 บาท, 870,000 บาท และ 686,000 บาท คิดเป็นอัตราร้อยละ 15.94, 13.36 และ 10.53 ตามลำดับ เนื่องค่าใช้จ่ายผันแปรตามจำนวนรายการที่ทีมเชียร์ลีดดิ้งมหาวิทยาลัยรังสิตเข้าแข่งขันระดับประเทศ และระดับนานาชาติ ในรายการ Thailand National Cheerleading Championship 2013 ณ MCC HALL เดอะมอลล์งามวงศ์วาน, รายการ The 7th Cheerleading Asia International Open Championships 2008 ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น, รายการ Seacon Square National Cheerleader Competition 2013 ในประเภท Group Stunt Mixed, รายการ World Dance Sport 2013 เมืองเกาสง ประเทศไต้หวัน ในประเภท Cheerleading และรายการ The 7th Cheerleading World Championships 2011 วันที่ 23-24 พฤศจิกายน 2556 ณ อิมแพ็คอารีนาเมืองทองธานี

ปีการศึกษา 2557 งบประมาณการส่งนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเข้าแข่งขัน เท่ากับ 182,000 บาท ค่าใช้จ่ายของการส่งนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเข้าแข่งขันที่มากที่สุด คือ ค่าชุดการแข่งขัน 100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 54.95 รองลงมา คือ ค่ากระเป๋า 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.99 ลำดับถัดมาคือ ค่าเดินทาง, ค่าเพลง และ ค่าชุดซ้อม เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 18,000 บาท, 10,000 บาท และ 10,000 บาท คิดเป็นอัตราร้อยละ 9.89, 5.49 และ 5.49 ตามลำดับ เนื่องค่าใช้จ่ายผันแปรตามจำนวนรายการที่ทีมเชียร์ลีดดิ้งมหาวิทยาลัยรังสิตเข้าแข่งขันระดับประเทศ จากตารางที่ 4.2 จะทำให้เห็นว่าค่าใช้จ่ายบางรายการเป็น 0 เนื่องจากเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการแข่งขันในระดับนานาชาติ เท่านั้น

จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายรวมในแต่ละปีไม่เท่ากัน เนื่องจกค่าใช้จ่ายเหล่านี้จะผันแปรตามจำนวนการแข่งขันกีฬาเชียร์ลีดดิ้งทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ ซึ่งในปีการศึกษา 2556 มีการส่งนักกีฬาเข้าแข่งขัน 5 ครั้งเป็นการแข่งขันระดับนานาชาติ 4 ครั้งเป็นในประเทศ 1 ครั้ง และต่างประเทศ 3 ครั้ง แข่งขันระดับชาติ 1 ครั้ง ทำให้ค่าใช้จ่ายการส่งนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเข้าแข่งขันมีจำนวนมากที่สุด เท่ากับ 6,512,600 บาท รองลงมา คือ ปีการศึกษา 2554 เข้าแข่งขันในระดับนานาชาติ ซึ่งจัดในต่างประเทศทั้งหมด 2 ครั้ง ในประเทศไทย 1 ครั้ง รวม 3 ครั้ง มีค่าใช้จ่ายรวม

ทั้งสิ้น เท่ากับ 2,489,650 บาท ลำดับถัดมาคือในปีการศึกษา 2553 เข้าแข่งขัน 2 ครั้งเป็นการแข่งขันระดับนานาชาติและระดับประเทศ ค่าใช้จ่ายรวมทั้งสิ้นเท่ากับ 539,650 บาท สำหรับปีการศึกษา 2555 และปีการศึกษา 2557 เป็นการแข่งขันระดับประเทศเท่านั้น ปีละครั้ง มีค่าใช้จ่ายรวมทั้งสิ้น 182,000 บาท และ 182,000 บาท ตามลำดับ

4.2 การวิเคราะห์ต้นทุนการเรียนรู้และการเติบโตขององค์กร

ต้นทุนการเรียนรู้และการเติบโตขององค์กร ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่ปรากฏในตารางที่ 4.3 ซึ่งได้ข้อมูลจากฝ่ายงบประมาณของมหาวิทยาลัย จำแนกเป็นรายปี ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงต้นทุนเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้และการเติบโตของศูนย์พัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้ง นานาชาติมหาวิทยาลัยรังสิต

ต้นทุนเกี่ยวกับการเรียนรู้ และการเติบโต	ปี 2555		ปี 2556		ปี 2557	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
เงินเดือนและค่าจ้างบุคลากร ของศูนย์ฯ	-	0.00%	1,133,870	78.03%	1,228,524	91.34%
ค่าล่วงเวลา-ส่วนงานสนับสนุน	25,000	6.56%	20,000	1.38%	30,000	2.23%
ค่าตอบแทนตำแหน่งงานบริหาร	180,000	47.21%	180,000	12.39%	-	0.00%
ค่าบำรุงสมาชิกสมาคม	20,000	5.25%	10,000	0.69%	10,000	0.74%
ค่ารับรอง	7,000	1.84%	-	0.00%	-	0.00%
ค่าถ่ายเอกสาร	15,000	3.93%	5,000	0.34%	7,500	0.56%
ค่าเดินทางในประเทศ	90,000	23.60%	70,000	4.82%	50,000	3.72%
ค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าที่พัก	25,000	6.56%	10,000	0.69%	10,000	0.74%
ค่าใช้จ่ายในการประกันคุณภาพ	8,000	2.10%	-	0.00%	-	0.00%
วัสดุสำนักงาน	11,315	2.97%	24,259	1.67%	9,000	0.67%
รวม	381,315	100.00%	1,453,129	100.00%	1,345,024	100.00%

ปีการศึกษา 2555 ต้นทุนเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้และการเจริญเติบโต เท่ากับ 381,315 บาท ค่าใช้จ่ายของกระบวนการเรียนรู้และการเจริญเติบโตที่มากที่สุด คือ ค่าตอบแทนตำแหน่งงานบริหาร 180,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 47.21 รองลงมา คือ ค่าเดินทางในประเทศ 90,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.60 ลำดับถัดมาคือ ค่าล่วงเวลา-ส่วนงานสนับสนุน, ค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าที่พัก และค่าบำรุงสมาชิกสมาคม เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 25,000 บาท, 25,000 บาท และ 20,000 บาท คิดเป็นอัตราร้อยละ 6.56, 6.56 และ 5.25 ตามลำดับ

ปีการศึกษา 2556 ต้นทุนเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้และการเจริญเติบโต เท่ากับ 1,453,129 บาท ค่าใช้จ่ายของกระบวนการเรียนรู้และการเจริญเติบโตที่มากที่สุด คือ เงินเดือน และค่าจ้าง 1,133,870 บาท คิดเป็นร้อยละ 78.03 รองลงมา คือ ค่าตอบแทนตำแหน่งงานบริหาร 180,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.39 ลำดับถัดมาคือ ค่าเดินทางในประเทศ, ค่าวัสดุสำนักงาน และค่าล่วงเวลา-ส่วนงานสนับสนุน เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 70,000 บาท, 24,259 บาท และ 20,000 บาท คิดเป็นอัตราร้อยละ 4.82, 1.67 และ 1.38 ตามลำดับ

ปีการศึกษา 2557 ต้นทุนเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้และการเจริญเติบโต เท่ากับ 1,345,024 บาท ค่าใช้จ่ายของกระบวนการเรียนรู้และการเจริญเติบโตที่มากที่สุด คือ เงินเดือน และค่าจ้าง 1,228,524 บาท คิดเป็นร้อยละ 91.34 รองลงมา คือ ค่าเดินทางในประเทศ 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.72 ลำดับถัดมาคือ ค่าล่วงเวลา-ส่วนงานสนับสนุน, ค่าบำรุงสมาชิกสมาคม และค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าที่พัก เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 30,000 บาท, 10,000 บาท และ 10,000 บาท คิดเป็นอัตราร้อยละ 2.23, 0.74 และ 0.74 ตามลำดับ

จากตารางข้างต้น จะเห็นว่า เงินเดือนและค่าจ้างบุคลากรของศูนย์พัฒนากีฬาเซียร์ลีดดิ้งนานาชาติมหาวิทยาลัยรังสิต ในปีแรกไม่มีเนื่องจากเดิมรายการนี้จะรวมอยู่ในค่าใช้จ่ายภายใต้หน่วยงานของศูนย์กีฬาและสุขภาพมหาวิทยาลัยรังสิตซึ่งยังไม่ได้แยกเป็นค่าใช้จ่ายของศูนย์พัฒนากีฬาเซียร์ลีดดิ้งนานาชาติ ต่อมาในปีการศึกษา 2556 ได้มีการปรับโครงสร้างการบริหารใหม่ให้ศูนย์พัฒนากีฬาเซียร์ลีดดิ้งนานาชาติ ในปีการศึกษา 2556 ได้มีการปรับโครงสร้างการบริหารใหม่ให้ศูนย์พัฒนากีฬาเซียร์ลีดดิ้งนานาชาติมหาวิทยาลัยรังสิต ซึ่งอยู่ภายใต้หน่วยงานฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต จึงได้มีการกำหนดค่าใช้จ่ายสำหรับเงินเดือนและค่าจ้างบุคลากรของศูนย์พัฒนากีฬาเซียร์ลีดดิ้งนานาชาติมหาวิทยาลัยรังสิตแยกออกมาจากศูนย์กีฬา และในปีการศึกษา 2557 พบว่า ค่าใช้จ่ายในรายการค่าตอบแทนตำแหน่งงานบริหาร ถูกรวมเข้ากับค่าใช้จ่ายสำหรับเงินเดือนและค่าจ้างบุคลากรของศูนย์พัฒนากีฬาเซียร์ลีดดิ้งนานาชาติมหาวิทยาลัยรังสิต

ดังนั้นต้นทุนการพัฒนาเชียร์ลีดดิ้งเฉลี่ยตลอดระยะเวลา 5 ปีที่ศึกษา (ปี 2553-2557) ประกอบด้วย ต้นทุนคงที่ในส่วนของการพัฒนาเชียร์ลีดดิ้ง ปีละ 2,812,500.00 บาท ต้นทุนผันแปรในส่วนของการส่งเสริมเชียร์ลีดดิ้งเข้าแข่งขัน ปีละ 1,981,180.00 บาท และต้นทุนการเรียนรู้และการเติบโตขององค์กร ปีละ 1,059,822.67 บาท

4.3 ผลการวิเคราะห์ประโยชน์ที่ได้รับโดยวัดมูลค่าเป็นตัวเงิน

4.3.1 ประโยชน์ที่เป็นตัวเงิน หมายถึง เงินรางวัลจากการแข่งขัน ค่าตอบแทนจากการแสดงโชว์

เงินรางวัลจากการแข่งขัน

ปีการศึกษา 2553 ทีมเชียร์ลีดดิ้ง มหาวิทยาลัยรังสิต เข้าร่วมแข่งขันระดับนานาชาติ ในรายการ The 2nd Asian - Thailand Cheerleading Invitational 2010 ณ สนามกีฬาแห่งชาติ อาคารนิมิบุตร ซึ่งทางชมรมได้ส่งเชียร์ลีดดิ้งเข้าแข่งขัน 3 รายการและได้รับรางวัล ดังนี้

ประเภท Cheerleading ได้รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 คิดเป็นมูลค่า 30,000 บาท

ประเภท Co-ed Partner Stunt ได้รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 คิดเป็นมูลค่า 5,000 บาท

ประเภท Group Stunt ได้รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 2 และ 3 คิดเป็นมูลค่า 7,000 บาท

นอกจากนี้ชมรมยังสามารถคว้ารางวัล The Overall Highest Score Grand Champion ซึ่งเป็นรางวัลที่สูงสุดสำหรับการแข่งขันในครั้งนี้

ปีการศึกษา 2554 ทีมเชียร์ลีดดิ้ง มหาวิทยาลัยรังสิต เข้าร่วมแข่งขันระดับนานาชาติ ในรายการ The 3rd Asian - Thailand Cheerleading Invitational 2011 ณ สนามกีฬาแห่งชาติ อาคารนิมิบุตร ซึ่งทางชมรมได้ส่งเชียร์ลีดดิ้งเข้าแข่งขัน 3 รายการและได้รับรางวัล ดังนี้

ประเภท Cheerleading ได้รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 คิดเป็นมูลค่า 30,000 บาท

ประเภท Co-ed Partner Stunt ได้รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 คิดเป็นมูลค่า 5,000 บาท

ประเภท Group Stunt ได้รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 2 และ 3 คิดเป็นมูลค่า 7,000 บาท

ปีการศึกษา 2555 ทีมเชียร์ลีดดิ้ง มหาวิทยาลัยรังสิต เข้าร่วมแข่งขันระดับนานาชาติ ในรายการ The 4th Asian - Thailand Cheerleading Invitational 2012 ณ MCC HALL เดอะอะมอลล์ บางกะปิ ซึ่งทางชมรมได้ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขัน 3 รายการและได้รับรางวัล ดังนี้

ประเภท Cheerleading ได้รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 คิดเป็นมูลค่า 30,000 บาท

ประเภท Co-ed Partner Stunt ได้รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 คิดเป็นมูลค่า 5,000 บาท

ประเภท Group Stunt ได้รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 2 และ 3 คิดเป็นมูลค่า 7,000 บาท

ปีการศึกษา 2556 ทีมเชียร์ลีดดิ้ง มหาวิทยาลัยรังสิต เข้าร่วมแข่งขัน ในรายการ Thailand National Cheerleading Championship 2013 ณ MCC HALL เดอะอะมอลล์งามวงศ์วาน ซึ่งทางชมรมได้ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขัน 1 รายการ ในประเภท Cheerleading All Star ได้รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 คิดเป็นมูลค่า 25,000 บาท

ปีการศึกษา 2557 เข้าร่วมแข่งขัน ในรายการ Thailand National Cheerleading Championship 20 ณ HALL อาทิตย์ อุไรรัตน์ ณ ศูนย์พัฒนาเชียร์ลีดดิ้งนานาชาติ วันที่ 22 - 23 มีนาคม พ.ศ. 2557 ซึ่งทางชมรมได้ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขัน 1 รายการ ในประเภท Cheerleading All Star ได้รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 คิดเป็นมูลค่า 25,000 บาท

สรุปได้ว่าเงินรางวัลจากการแข่งขัน ในปีการศึกษา 2553 เท่ากับ 42,000 บาท ในปีการศึกษา 2554 เท่ากับ 42,000 บาท ในปีการศึกษา 2555 เท่ากับ 42,000 บาท ในปีการศึกษา 2556 เท่ากับ 25,000 บาท และในปีการศึกษา 2557 เท่ากับ 25,000 บาท

ค่าตอบแทนจากการแสดงโชว์

สรุปการแสดงของชมรมเชียร์ลีดเดอร์ ม.รังสิต ประจำปีการศึกษา 2554 ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2554 ถึง วันที่ 31 พฤษภาคม 2555 ปรากฏในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 สรุปค่าตอบแทนการแข่งโชว์ ปีการศึกษา 2554

ลำดับที่	ชื่องาน	จำนวน (คน)	จำนวนเงินที่ได้รับ (บาท)
1	3M MRO EXCLUSIVE GRAND SALE	6	12,000
2	GRAND OPENING THE THAI NIPPON RUBBER MANUFACTURING FACILITY	12	20,000
3	2012 ASEAN BASKETBALL LEAGUE	8	16,000
4	We Bring Wellness COWAY	10	18,000
5	Money Expro (บ.ไทยประกันชีวิต)	8	16,000
6	THAIFEX-World of Food Asia 2012	6	12,000
รายได้ของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต			94,000

สรุปการแข่งของชมรมเชียร์ลีดเดอร์ ม.รังสิต ประจำปีการศึกษา 2555 ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2555 ถึง วันที่ 31 พฤษภาคม 2556 ปรากฏในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 สรุปค่าตอบแทนการแข่งโชว์ ปีการศึกษา 2555

ลำดับที่	ชื่องาน	จำนวน (คน)	จำนวนเงินที่ได้รับ (บาท)
1	ฟุตบอลไทยโอบายาชิ	8	16,000
2	โหนสลิง	14	28,000
3	Enjoy the move โรงพยาบาลกรุงเทพ	8	16,000
4	The 1 th Day Activity Collection TSS	6	12,000
5	ต้อนรับนักกีฬาโอลิมปิกเกมส์ครั้งที่30	16	23,000
6	เดอะมอลล์ กรุ๊ป เชียร์นักกีฬาไทยคว่าชัย พาราลิมปิกเกมส์ 2012	10	18,000
7	25 th SIAM TOYOTA Anniversary	10	18,000
8	เดอะมอลล์ กรุ๊ป ต้อนรับนักกีฬาพาราลิมปิก เกมส์ 2012	10	18,000

ตารางที่ 4.5 สรุปค่าตอบแทนการแข่งโชว์ ปีการศึกษา 2555 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่องาน	จำนวน (คน)	จำนวนเงินที่ได้รับ (บาท)
9	แข่งขันฟุตบอลเยาวชนและประชาชนชิง แชมป์ประเทศไทย ประจำปี 2555	8	16,000
10	1 st ASIAN ARCHERY GRAND PRIX 2013	16	23,000
รายได้ของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต			188,000

สรุปการแข่งของชมรมเชียร์ลีดเดอร์ ม.รังสิต ประจำปีการศึกษา 2556 ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2556 ถึง วันที่ 31 พฤษภาคม 2557 ปรากฏในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 สรุปค่าตอบแทนการแข่งโชว์ ปีการศึกษา 2556

ลำดับที่	ชื่องาน	จำนวน (คน)	จำนวนเงินที่ได้รับ (บาท)
1	กีฬาสัมพันธ์ นิคมอุตสาหกรรมสโนสคร	12	20,000
2	การแข่งขันกีฬาดารวจทหารสนามกีฬา กองทัพบก	12	20,000
3	การแข่งขันฟุตบอล พรีเมียร์ลีก 2013 SCG เมืองทอง ยูไนเต็ด	16	23,000
4	การแข่งขันบาสเก็ตบอลไทยแลนด์ลีก 2013	10	18,000
5	WBG Tower Hall Recognition Award 2013	10	18,000
6	35 ปี สยามคูโบต้า	20	30,000
7	Adidas d rose tour 2013	14	22,000
8	การประกวดวงดรัมไลน์ชิงถ้วยพระราชทาน ครั้งที่ 9	16	23,000
9	SCG Sport day 2013	10	18,000

ตารางที่ 4.6 สรุปค่าตอบแทนการแข่งโชว์ ปีการศึกษา 2556 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่องาน	จำนวน (คน)	จำนวนเงินที่ได้รับ (บาท)
10	BLA กรุงเทพประกันชีวิต	16	23,000
11	การแข่งขันผู้เปลี่ยนอวัยวะ ครั้งที่ 2	8	16,000
12	การแข่งขันฟุตบอลระยอง	12	20,000
13	การแข่งขันฟุตบอล สำนักงานอาหารและยา	6	12,000
14	เดิน วิ่ง เพื่อสุขภาพ จ.นนทบุรี	10	18,000
15	RSCB COUNT DOWN PARTY	12	20,000
16	กีฬาอีสซั่มชัย แผนกประถม	12	20,000
17	OPEN HOUSE SBS เชียงใหม่	8	16,000
18	HIS MAJESTY THE KING OF THAILAND' CUP	16	23,000
19	Air Asia คันทริคลับคลอง 11	6	12,000
20	ถ่ายโฆษณา ศรีโก้	8	16,000
21	กีฬาบาสเก็ตบอลรัฐวิสาหกิจครั้งที่ 39	16	23,000
22	งานศึกษากันท์พาณิชย์	12	20,000
23	F.B. Medical Clinic	8	16,000
24	ถ่ายรายการ VR ZO	10	18,000
รายได้ของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต			65,000

การแสดงของชมรมเชียร์ลีดเดอร์ ม.รังสิต ประจำปีการศึกษา 2557 ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2557 ถึง วันที่ 31 พฤษภาคม 2558 ปรากฏในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.7 สรุปค่าตอบแทนการแสดงโชว์ ปีการศึกษา 2557

ลำดับที่	ชื่องาน	จำนวน (คน)	จำนวนเงินที่ได้รับ (บาท)
1	LGM Bangkok Football	10	18,000
2	วันไอโอดีน แห่งประเทศไทย	16	23,000
3	อีตราการเกมส์พันทนา	6	12,000
4	ADIDAS	14	22,000
5	กีฬาอนุบาลแห่งประเทศไทย	12	20,000
6	เปิดสาขาใหม่คริสปีครีม,ฟิวเจอร์ปาร์ครังสิต	8	16,000
7	เปิดสาขาใหม่คริสปีครีม,สยามพารากอน	8	16,000
8	งานเลี้ยงสมาคมเต้จิว	12	20,000
9	เปิดสาขาใหม่คริสปีครีม,เดอะมอลล์	8	16,000
10	เปิดสาขาใหม่คริสปีครีม,เซนทรัลเวิร์ด	8	16,000
11	งานไปรษณีย์ไทย	16	23,000
12	แถลงข่าวเปิดห้างสรรพสินค้าไบเบิ้ลรังสิต	10	18,000
13	ถ่ายละคร ม.ศรีปทุม	10	18,000
14	กีฬาซี SCG แก่งคอย	10	18,000
15	เปิดสาขาใหม่คริสปีครีม,เซนทรัลรัตนาธิเบศ	8	16,000
16	เปิดงานกีฬากรมขนส่ง	10	18,000
17	เปิดสาขาใหม่คริสปีครีม,สยามเซ็นเตอร์	8	16,000
18	TOYOTA เซนทารา เซนทรัลเวิร์ด	8	16,000
19	THAIFEX-World of Food Asia 2014 (Koh-Kae)	6	12,000
รายได้ของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต			334,000

จากตารางสามารถสรุปค่าตอบแทนจากการแสดงโชว์ของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมหาวิทยาลัยรังสิต ในปีการศึกษา 2554 เท่ากับ 94,000 บาท ในปีการศึกษา 2555 เท่ากับ 188,000 บาท ในปีการศึกษา 2556 เท่ากับ 465,000 บาท และในปีการศึกษา 2557 เท่ากับ 334,000 บาท

4.3.2 ผลการประเมินมูลค่าการประชาสัมพันธ์ (Public Relations Value)

สรุปการประเมินมูลค่าประชาสัมพันธ์ของทีมเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต ประจำปีการศึกษา 2554
ปรากฏในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 สรุปการประเมินมูลค่าประชาสัมพันธ์ของทีมเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต ประจำปีการศึกษา 2554

ปีการศึกษา 2554					
ลำดับที่	รายการ	แหล่งข่าว	วัน/เดือน/ปี	หน้า	PR Value
1	ข่าว การแข่งขัน Asian- Thailand Cheerleading Invitational 2011	นสพ.กรุงเทพ ธุรกิจ	9 ก.ย. 54	x4	18,234
2	ข่าว การแข่งขัน Asian- Thailand Cheerleading Invitational 2011	นสพ.เดลินิวส์	11 ก.ย. 54	18	45,813
		www.khaosod.com	11 ก.ย. 54	News	120,000
		www.rsu.ac.th	12 ก.ย. 54	News	0
		นสพ.มติชน	19 ก.ย. 54	31	6,495
		www.121easy.com	21 ก.ย. 54	News	45,000
		www.sanook.com	26 ก.ย. 54	Campus	150,000
		www.mthai.com	26 ก.ย. 54	News	60,000
		นสพ.คม ชัด ลึก	26 ธ.ค. 54	31	55,044
นสพ.คม ชัด ลึก	30 ธ.ค. 54	29	86,631		
3	ภาพข่าว ผลการแข่งขัน Asian-Thailand Cheerleading Invitational 2011	www.rsu.ac.th	21 ก.ย. 54	Event Gallery	0
4	ข่าว การแข่งขันเชียร์ลีดดิ้ง TNCC 2012	นสพ.โพสต์ทูเดย์	4 มี.ค. 55	Z6	73,110
รวมมูลค่า PR Value					660,327

สรุปการประเมินมูลค่าประชาสัมพันธ์ของทีมเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต ประจำปีการศึกษา 2555
ปรากฏในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 สรุปการประเมินมูลค่าประชาสัมพันธ์ของทีมเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต ประจำปีการศึกษา 2555

ปีการศึกษา 2555					
ลำดับที่	รายการ	แหล่งข่าว	วัน/เดือน/ปี	หน้า	PR Value
1	ภาพข่าว ตรวจสอบความพร้อม สนามแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งชิง แชมป์โลก 2013	นสพ.เดลินิวส์	11 ส.ค. 55	19	100,800
2	ข่าว การแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งชิง แชมป์โลก 2013	นสพ.สยามกีฬา	15 ส.ค. 55	7	268,800
		นสพ.บางกอก โพสต์	26 ส.ค. 55	s11	100,800
3	ภาพข่าว ต้อนรับนักกีฬา โอลิมปิก	นสพ.สยามรัฐ	19 ส.ค. 55	14	29,796
		นสพ.ข่าวสด	21 ส.ค. 55	13	67,200
		นสพ.บ้านเมือง	22 ส.ค. 55	10	36,000
		นสพ.เดลินิวส์	22 ส.ค. 55	22	51,693
		นสพ.มติชน	22 ส.ค. 55	23	32,547
4	ภาพข่าว ให้กำลังใจนักกีฬา พาราลิมปิกเกมส์	นสพ.สยามกีฬา	28 ส.ค. 55	4	67,200
		นสพ.เดลินิวส์	29 ส.ค. 55	22	77,400
5	ข่าว การแข่งขันเชียร์ลีดดิ้ง ATCI 2012	www.rsu.ac.th	1 ก.ย. 55	News	0
		นสพ.พิมพ์ไทย	1 ก.ย. 55	15	115,200
		นสพ.แนวหน้า	19 ก.ย. 55	8	283,500
		นสพ.ข่าวสด	20 ก.ย. 55	13	75,600
		นสพ.สยามรัฐ	20 ก.ย. 55	22	45,900
		นสพ.แนวหน้า	23 ก.ย. 55	6	88,200
		นสพ.สยามรัฐ	26 ก.ย. 55	22	48,600
		นสพ.สยามดารา	26 ก.ย. 55	6	70,200
		นสพ.เดลินิวส์	26 ก.ย. 55	25	211,077
		www.thairath.co.th	27 ก.ย. 55	News	225,000
		นสพ.ไทยรัฐ	27 ก.ย. 55	24	1,822,500
		นสพ.ไทยรัฐ	28 ก.ย. 55	21, 38	759,375
		นสพ.แนวหน้า	28 ก.ย. 55	18	54,000
		นสพ.พิมพ์ไทย	28 ก.ย. 55	9	43,200
		นสพ.สยามกีฬา	28 ก.ย. 55	4	63,000
		นสพ.สยามธุรกิจ	29 ก.ย. 55	37	474,075
นสพ.สยามบันเทิง	29 ก.ย. 55	5	81,000		

ตารางที่ 4.9 สรุปการประเมินมูลค่าประชาสัมพันธ์ของทีมเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต ประจำปีการศึกษา 2555 (ต่อ)

ปีการศึกษา 2555					
ลำดับที่	รายการ	แหล่งข่าว	วัน/เดือน/ปี	หน้า	PR Value
		นสพ.สยามรัฐ	29 ก.ย. 55	23	45,900
		นสพ.โพสต์ทูเดย์	30 ก.ย. 55	Z6	178,200
6	ข่าว การแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งชิงแชมป์โลก 2013	นสพ.เดอะ เนชั่น	2 ก.ย. 55	9A	126,360
7	ภาพข่าว งานแถลงข่าวการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้ง ATCI 2012	นสพ.ไทยรัฐ	19 ก.ย. 55	23	607,500
		นสพ.บ้านเมือง	19 ก.ย. 55	10	106,311
		นสพ.ข่าวสด	20 ก.ย. 55	13	75,600
		นสพ.เดลินิวส์	20 ก.ย. 55	18	232,200
		นสพ.สยามกีฬา	21 ก.ย. 55	4	198,450
		นสพ.สยามรัฐ	22 ก.ย. 55	4	145,800
		นสพ.แนวหน้า	23 ก.ย. 55	6	88,200
		นสพ.พิมพ์ไทย	24 ก.ย. 55	2	88,200
		นสพ.แนวหน้า	24 ก.ย. 55	4	99,225
		นสพ.โลกวันนี้	26 ก.ย. 55	3	108,000
		นสพ.บ้านเมือง	28 ก.ย. 55	18	64,800
		นสพ.ไทยรัฐ	30 ก.ย. 55	19	506,250
		นสพ.บ้านเมือง	30 ก.ย. 55	18	182,250
8	ถ่ายทอดสดการแข่งขันการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้ง ATCI 2012	RSU Wisdom TV	29-30 ก.ย. 55	900 นาที	0
		Modern 9 TV	30 ก.ย. 55	60 นาที	36,000,000
9	ข่าว สรุปผลการแข่งขันการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้ง ATCI 2012	นสพ.พิมพ์ไทย	1 ต.ค. 55	15	115,200
		นสพ.ไทยโพสต์	1 ต.ค. 55	23	64,800
		นสพ.สยามกีฬา	1 ต.ค. 55	9	226,800
		นสพ.ข่าวสด	1 ต.ค. 55	13	12,924
		นสพ.ไทยรัฐ	1 ต.ค. 55	21	675,000
		นสพ.ไทยรัฐ	1 ต.ค. 55	21	928,125

ตารางที่ 4.9 สรุปการประเมินมูลค่าประชาสัมพันธ์ของทีมเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต ประจำปีการศึกษา 2555 (ต่อ)

ปีการศึกษา 2555					
ลำดับที่	รายการ	แหล่งข่าว	วัน/เดือน/ปี	หน้า	PR Value
		นสพ.เดลินิวส์	2 ต.ค. 55	5	304,761
		นสพ.ข่าวสด	2 ต.ค. 55	13	50,400
		นสพ.บ้านเมือง	2 ต.ค. 55	10	39,375
		นสพ.บ้านเมือง	3 ต.ค. 55	13	668,250
10	ข่าว ศูนย์ฝึกสอนเชียร์ลีดดิ้งนานาชาติ	www.manager.co.th	16 ต.ค. 55	Campus	225,000
รวมมูลค่า PR Value					47,456,544

สรุปการประเมินมูลค่าประชาสัมพันธ์ของทีมเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต ประจำปีการศึกษา 2556 ปรากฏในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 สรุปการประเมินมูลค่าประชาสัมพันธ์ของทีมเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต ประจำปีการศึกษา 2556

ปีการศึกษา 2556					
ลำดับที่	รายการ	แหล่งข่าว	วัน/เดือน/ปี	หน้า	PR Value
1	ข่าวสหพันธ์กีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ประจำปีประเทศไทยส่ง 2 ทีมเชียร์ลีดดิ้งร่วมการแข่งขัน The 7th Cheerleading Asia International Open Championships 2013 ประเทศญี่ปุ่น	www.rty9.com	15 พ.ค. 56	news	45,000
		www.naewna.com	15 พ.ค. 56	news	75,000
		น.ส.พ.บ้านเมือง	16 พ.ค. 56	10	5,604
		น.ส.พ.เดลินิวส์	17 พ.ค. 56	23	33,744
		น.ส.พ.ASTV Manager	17 พ.ค. 56	10	40,473
		น.ส.พ.ข่าวสด	17 พ.ค. 56	13	23,454
		น.ส.พ.โลกวันนี้	17 พ.ค. 56	9c	39,897
		น.ส.พ.บ้านเมือง	19 พ.ค. 56	7	29,502
		น.ส.พ.สยามรัฐ	19 พ.ค. 56	13	7,179
2	ภาพข่าวทีมเชียร์ลีดดิ้ง มหาวิทยาลัยรังสิต คิวอาร์รางวัลชนะเลิศในทุกประเภท จาก	www.enn.co.th	20 พ.ค. 56	news	105,000
		น.ส.พ.มติชน	24 พ.ค. 56	31	12,924
		น.ส.พ.บ้านเมือง	27 พ.ค. 56	10	7,080

ตารางที่ 4.10 สรุปการประเมินมูลค่าประชาสัมพันธ์ของทีมเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต ประจำปีการศึกษา 2556 (ต่อ)

ปีการศึกษา 2556					
ลำดับที่	รายการ	แหล่งข่าว	วัน/เดือน/ปี	หน้า	PR Value
	การแข่งขัน The 7th Cheerleading Asia International Open Championships 2013 ประเทศญี่ปุ่น	น.ส.พ.บ้านเมือง	28 พ.ค. 56	10	72,645
		น.ส.พ.สยามกีฬา (รายวัน)	29 พ.ค. 56	8	97,002
		น.ส.พ.สยามกีฬา (รายวัน)	29 พ.ค. 56	4	35,997
		น.ส.พ.บ้านเมือง	30 พ.ค. 56	10	25,017
		น.ส.พ.ไทยรัฐ	30 พ.ค. 56	19	32,307
		www.thairath.co.th	30 พ.ค. 56	news	32,307
		น.ส.พ.ข่าวสด	31 พ.ค. 56	13	27,762
3	ข่าวความพร้อมก่อนการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งชิงแชมป์โลก ครั้งที่ 7	นสพ.บ้านเมือง	8 พ.ย. 56	10	19,782
		นสพ.ข่าวสด	8 พ.ย. 56	13	17,709
		นสพ.บ้านเมือง	9 พ.ย. 56	20	154,509
		นสพ.ไทยรัฐ	9 พ.ย. 56	17-18	199,146
		www.thairath.co.th	9 พ.ย. 56	Sport	225,000
		นสพ.ข่าวสด	9 พ.ย. 56	13	15,795
		นสพ.ไทยโพสต์	10 พ.ย. 56	x18	237,486
		นสพ.มติชน	10 พ.ย. 56	23	57,915
		นสพ.บ้านเมือง	10 พ.ย. 56	18	20,073
		นสพ.ข่าวสด	10 พ.ย. 56	13	18,666
		www.thairath.co.th	10 พ.ย. 56	Sport	225,000
		นสพ.เดลินิวส์	11 พ.ย. 56	22	300,102
		www.thairath.co.th	11 พ.ย. 56	Sport	225,000
		นสพ.มติชน	11 พ.ย. 56	31	53,127
		นสพ.ข่าวสด	11 พ.ย. 56	13	19,146
นสพ.สยามกีฬา	12 พ.ย. 56	18	259,938		
นสพ.ไทยรัฐ	12 พ.ย. 56	28	32,820		

ตารางที่ 4.10 สรุปการประเมินมูลค่าประชาสัมพันธ์ของทีมเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต ประจำปีการศึกษา 2556 (ต่อ)

ปีการศึกษา 2556					
ลำดับที่	รายการ	แหล่งข่าว	วัน/เดือน/ปี	หน้า	PR Value
		นสพ.เดลินิวส์	12 พ.ย. 56	18	50,256
		นสพ.สยามกีฬา	14 พ.ย. 56	7	183,018
		นสพ.คม ชัด ลึก	14 พ.ย. 56	25	55,386
		นสพ.ไทยรัฐ	15 พ.ย. 56	23	103,419
		นสพ.เดลินิวส์	17 พ.ย. 56	15	478,872
		นสพ.บ้านเมือง	17 พ.ย. 56	19	163,359
		นสพ.มติชน	21 พ.ย. 56	32	310,155
		นสพ.สยามกีฬา	22 พ.ย. 56	16	145,503
4	ข่าว การแข่งขันเชียร์ลีดดิ้ง ชิงแชมป์โลก ครั้งที่ 7	www.banmuang.co.th	24 พ.ย. 56	News	75,000
		www.mthai.com	25 พ.ย. 56	News	75,000
		www.mcot.net	25 พ.ย. 56	News	75,000
		www.kapook.com	25 พ.ย. 56	News	105,000
		www.matichon.co.th	25 พ.ย. 56	News	75,000
		www.dailynews.co.th	25 พ.ย. 56	News	150,000
		www.siamsport.com	25 พ.ย. 56	News	90,000
		www.sportclassic.com	25 พ.ย. 56	News	45,000
		www.prd.go.th	25 พ.ย. 56	News	45,000
		www.thairath.co.th	26 พ.ย. 56	News	225,000
		www.cth.co.th	26 พ.ย. 56	News	75,000
		นสพ.สยามกีฬา	26 พ.ย. 56	10	94,728
		นสพ.ไทยรัฐ	26 พ.ย. 56	19	29,745
		www.thairath.co.th	26 มี.ค. 57	News	225,000
		นสพ.บ้านเมือง	28 มี.ค. 57	13	124,125
รวมมูลค่า PR Value					5,827,674

สรุปการประเมินมูลค่าประชาสัมพันธ์ของทีมเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต ประจำปีการศึกษา 2557
ปรากฏในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 สรุปการประเมินมูลค่าประชาสัมพันธ์ของทีมเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต ประจำปีการศึกษา 2557

ปีการศึกษา 2557					
ลำดับที่	รายการ	แหล่งข่าว	วัน/เดือน/ปี	หน้า	PR Value
1	ข่าว การแข่งขันเชียร์ลีดดิ้ง ACDC 2015	www.eduzones.com	12 ก.พ. 58	News	54,000
		นสพ.มติชน	17 ก.พ. 58	16	22,563
2	ข่าว ชมรมเชียร์ลีดดิ้ง สร้างโอกาสทำเพื่อสังคม	นสพ.คม ชัด ลึก	14 ต.ค. 57	10	384,822
3	ข่าว ทีม RSU A ได้รับ รางวัลชนะเลิศ Seacon Cheer Challenge 2014	นสพ.ไทยโพสต์	2 พ.ย. 57	x18	278,667
		นสพ.ไทยรัฐ	2 พ.ย. 57	12	213,333
		นสพ.ไทยโพสต์	5 พ.ย. 57	x8	226,086
		นสพ.ข่าวสด	6 พ.ย. 57	24	66,153
		นสพ.ข่าวสด	6 พ.ย. 57	24	66,666
		นสพ.เดลินิวส์	9 พ.ย. 57	14	178,770
รวมมูลค่า PR Value					1,491,060

จากตารางสามารถสรุปได้ว่ามูลค่าการประชาสัมพันธ์ (PR Value) ของสื่อต่างๆ ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสื่อโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ และจากทางเว็บไซต์ ในปีการศึกษา 2554 เท่ากับ 660,327 บาท ในปีการศึกษา 2555 เท่ากับ 47,456,544 บาท ในปีการศึกษา 2556 เท่ากับ 5,827,674 บาท และในปีการศึกษา 2557 เท่ากับ 1,491,060 บาท

ดังนั้น ประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ได้รับ ในมุมมองทางด้านการเงินเฉลี่ยตลอดระยะเวลา ปีที่ศึกษา (ปี 2553-2557) ประกอบด้วย เงินรางวัลจากการแข่งขัน ปีละ 35,200.00 บาท ค่าตอบแทนจากการแสดงโชว์ ปีละ 270,250.00 บาท และมูลค่าการประชาสัมพันธ์ (Public Relations Value) 13,858,901.25 บาท

4.4 การวิเคราะห์ประโยชน์อื่นที่ได้รับ

หมายถึง ประโยชน์ที่เกิดแก่ตัวนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งความพึงพอใจของนักกีฬา และ ความรู้สึกของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตที่มีต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ตลอดจนความคิดเห็น ของผู้บริหารของมหาวิทยาลัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง เป็นความรู้สึกที่ดีของ บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยรังสิต

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลที่น่ามาใช้วิเคราะห์เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง จำนวน 26 คน นักศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 394 คน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิตจำนวนทั้งหมด 3 คน สรุปข้อมูลส่วนบุคคลตามตารางที่ 4.12 ดังนี้

ตารางที่ 4.12 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

นักกีฬา			นักศึกษา			ผู้ที่เกี่ยวข้อง
เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	
ชาย	15	57.7	ชาย	195	49.5	1. รองประธานสหพันธ์ กีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ประจำ ประเทศไทย
หญิง	11	42.3	หญิง	199	50.5	
รวม	26	100.0	รวม	394	100.0	
ประสบการณ์ ปี	ค่าเฉลี่ย (ปี)	Std. Deviation	ระดับชั้นปี	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	2. รองอธิการบดีฝ่าย กิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต
หลังเข้าชมรม	2.65	1.765	ชั้นปีที่ 1	104	26.4	3. ผู้อำนวยการศูนย์ พัฒนากีฬานานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต
ก่อนเข้าชมรม	2.00	1.897	ชั้นปีที่ 2	139	35.3	
			ชั้นปีที่ 3	85	21.5	
			ชั้นปีที่ 4	66	16.8	
			รวม	394	100.0	

นักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง มหาวิทยาลัยรังสิต ทั้งหมดจำนวน 26 คน เป็นเพศชาย (57.70%) มากกว่า เพศหญิงจำนวน (42.30%) ชมรมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยรังสิตในภาพรวมมีประสบการณ์ การเป็นนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งก่อนเข้าเป็นสมาชิกเฉลี่ย 2 ปี และหลังจากเข้าเป็นสมาชิกแล้วมี ประสบการณ์การเป็นนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเฉลี่ย 2.65 ปี แต่ละคนมีความแตกต่างในด้านประสบการณ์ ไม่มาก กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 394 คน เป็นเพศชาย (49.50%) และ เพศหญิง (50.50%) จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ 35.30% เป็นนักศึกษาปีที่ 2 รองลงมาคือ 26.40% นักศึกษาปีที่ 1, 21.50% นักศึกษาปีที่ 3 และน้อยที่สุดคือ 16.80% นักศึกษาปีที่ 4 ผู้ที่เกี่ยวข้อง กับการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต ทั้งหมดจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ รองประธาน สหพันธ์กีฬาเชียร์ลีดดิ้งประจำประเทศไทย, รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต และผู้อำนวยการศูนย์พัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งนานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต

4.4.1 ด้านนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ประโยชน์อื่นที่ได้รับในที่นี่จะพิจารณาจากความรู้และ ทักษะความสามารถที่เกิดขึ้นกับนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ความรู้สึกต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของ มหาวิทยาลัยรังสิต ความคิดเห็นเกี่ยวกับความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ความพึง พอใจต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง

ระดับความรู้ และทักษะความสามารถของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง

ตารางที่ 4.13 แสดงอัตราร้อยละมาก-มากที่สุด ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตาม ด้านการพัฒนาความรู้ และทักษะของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง

การพัฒนาความรู้ และทักษะของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง	อัตราร้อยละ มาก-มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	Std. Deviation
1. มีความรู้ความเข้าใจในด้านทักษะและความสามารถในด้าน Arm Motion (ลักษณะแขน) เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าชมรม (23 คน)	88.50%	4.46	0.948
2. มีความรู้ความเข้าใจในด้านทักษะและความสามารถในด้านการ Jump (กระโดด) เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าชมรม (21 คน)	81.00%	4.23	0.863
3. มีความรู้ความเข้าใจในด้านทักษะและความสามารถในด้านการ Basket Toss (การโยนตัว) เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าชมรม (21 คน)	80.80%	4.08	1.017
4. มีความรู้ความเข้าใจในด้านทักษะและความสามารถในด้านการ Cheer & Chants เพิ่มขึ้น (การเชียร์และการตระโกน)เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าชมรม (21 คน)	80.70%	4.35	0.797
5. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง (การโยนตัว) เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าชมรม (20 คน)	77.00%	4.04	1.038

ตารางที่ 4.13 แสดงอัตราร้อยละมาก-มากที่สุด ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามด้านการพัฒนาความรู้ และทักษะของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง (ต่อ)

การพัฒนาความรู้ และทักษะของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง	อัตราร้อยละ มาก-มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	Std. Deviation
6. มีความรู้ความเข้าใจในด้านทักษะและความสามารถในด้าน Co-ed Partner Stunt (ต่อตัวเดี่ยว)เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าชมรม	76.90% (20 คน)	4.15	1.084
7. มีความรู้ความเข้าใจในด้านทักษะและความสามารถในด้าน Cheerleading Level Skill (ระดับความยาก)เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าชมรม	73.10% (19 คน)	4.08	1.017
8. มีความรู้ความเข้าใจในด้านทักษะและความสามารถในด้าน Tumbling (ลังกา) เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าชมรม	73.00% (19 คน)	4.12	0.909
9. มีความรู้ความเข้าใจในด้านทักษะและความสามารถในด้าน Group Stunt (การต่อตัวกลุ่ม)เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าชมรม	69.30% (18 คน)	3.96	0.871
10. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกติกาการแข่งขันเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าชมรม	69.30% (18 คน)	3.81	0.981
11. มีความรู้ความเข้าใจในด้านทักษะและความสามารถในด้านทักษะ Dance (การเต้น) เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าชมรม	69.20% (18 คน)	4.00	0.894
12. มีความรู้ความเข้าใจในด้านทักษะและความสามารถในด้าน Pyramid (ต่อตัวแฉง) เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าชมรม	63.00% (19 คน)	4.00	1.131

จากตารางที่ 4.13 เมื่อพิจารณาในระดับความรู้และความสามารถของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิตพบว่าด้านที่มีการพัฒนามากที่สุดเมื่อเปรียบก่อนเข้าชมรม

สูงที่สุดอันดับที่ 1 ได้แก่ ด้านทักษะและความสามารถในด้าน Arm Motion (ลักษณะแขน) มีอัตราร้อยละมาก-มากที่สุดเท่ากับ 88.50%(23 คน) จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยนักกีฬาจะมีระดับความรู้ ความสามารถภายหลังเข้าชมรมในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46) และมีความแตกต่างกันพอสมควร (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.948) รองลงมา คือ ด้านทักษะและความสามารถในด้านการ Jump (กระโดด) ด้าน Basket Toss (การโยนตัว) ด้าน Cheer & Chants (การเชียร์และการตระโกน) และด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติความเป็นของกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง โดยมีอัตราร้อยละมาก-มากที่สุดเท่ากับ 81.00%(21 คน), 80.80%(21 คน), 80.70%(21 คน), และ 77.00% (20 คน) ตามลำดับ โดยเฉลี่ยมีทักษะและความรู้ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.23, 4.08, 4.35 และ 4.04 ตามลำดับ) แต่มีความแตกต่างกันในระดับทักษะและความสามารถแตกต่างกันพอสมควร (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.863, 1.017, 0.797 และ 1.038 ตามลำดับ)

ความรู้สึกต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต

ตารางที่ 4.14 แสดงอัตราร้อยละมาก-มากที่สุด ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้สึกต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต

ความรู้สึกต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งของม.รังสิต	อัตราร้อยละ มาก-มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	Std. Deviation
1. ท่านรู้สึกภูมิใจในตนเองที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของชมรมกีฬาเชียร์ลีดเดอร์	100.00% (26 คน)	4.88	0.326
2. ท่านรู้สึกภูมิใจในตนเองที่ได้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้กีฬาเชียร์ลีดดิ้งของม.รังสิตมีชื่อเสียง	96.20% (25 คน)	4.77	0.514
3. ท่านรู้สึกได้ว่ากีฬาเชียร์ลีดดิ้งช่วยให้พัฒนาตนเองให้มีความเชื่อมั่นในการที่จะทำสิ่งให้ประสบความสำเร็จ	96.20% (25 คน)	4.69	0.549
4. ท่านรู้สึกได้ว่ากีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ตนเองรู้จักการเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดีได้มากขึ้น	96.20% (25 คน)	4.54	0.582
5. ท่านรู้สึกภาคภูมิใจ และเห็นคุณค่าของตนเองมากขึ้นเมื่อได้เข้ามาเป็นนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง	96.10% (25 คน)	4.58	0.578
6. ท่านรู้สึกได้ว่ากีฬาเชียร์ลีดดิ้งทำให้ตนเองได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่	88.50% (23 คน)	4.38	0.697
7. ท่านรู้สึกได้ว่ากีฬาเชียร์ลีดดิ้งทำให้ตนเองมีบุคลิกภาพดีขึ้น	84.70% (22 คน)	4.31	0.736
8. ท่านรู้สึกได้ว่ากีฬาเชียร์ลีดดิ้งทำให้ตนเองมีสมาธิที่ดีขึ้น	80.80% (21 คน)	4.19	0.749
9. ท่านรู้สึกได้ว่ากีฬาเชียร์ลีดดิ้งทำให้ตนเองรู้สึกสนุก ตื่นเต้น เร้าใจ	80.80% (21 คน)	4.15	0.732
10. ท่านรู้สึกได้ถึงสมรรถภาพและสุขภาพที่ดีขึ้นหรือมีมากขึ้น เมื่อได้รับการส่งเสริม และพัฒนาให้เป็นนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง	76.90% (20 คน)	4.19	1.059

จากตารางที่ 4.14 พบว่าระดับความรู้สึกที่มีต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต ในด้านต่างๆ พบว่าความรู้สึกที่ได้รับสูงที่สุดอันดับที่ 1 ได้แก่ ความรู้สึกภูมิใจในตนเองที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของชมรมกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ มีอัตราร้อยละมาก-มากที่สุดเท่ากับ 100.00%(26 คน) จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมีความรู้สึกต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งม.รังสิต อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.88) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.326 รองลงมา คือ ความรู้สึกภูมิใจในตนเองที่ได้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้กีฬาเชียร์ลีดดิ้งของม.รังสิตมีชื่อเสียง

ความรู้สึกได้ว่ากีฬาเชียร์ลีดดิ้งช่วยให้พัฒนาตนเองให้มีความเชื่อมั่นในการที่จะทำสิ่งต่างๆให้ประสบความสำเร็จ ความรู้สึกได้ว่ากีฬาเชียร์ลีดดิ้งทำให้ตนเองรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีได้มากขึ้น และความรู้สึกภาคภูมิใจ และเห็นคุณค่าของตนเองมากขึ้นเมื่อได้เข้ามาเป็นนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง โดยมีอัตรา ร้อยละมาก-มากที่สุดเท่ากับ 96.20%(25 คน), 96.20%(25 คน), 96.20%(25 คน) และ 96.10%(25 คน) ตามลำดับจากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยมีความรู้สึกอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.77, 4.69, 4.54 และ 4.58 ตามลำดับ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.514, 0.549, 0.582 และ 0.578 ตามลำดับ

ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับ ความก้าวหน้าในอนาคต

ตารางที่ 4.15 แสดงอัตราร้อยละมาก-มากที่สุด ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มี ต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับความก้าวหน้าใน อนาคต

ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับความก้าวหน้าในอนาคต	อัตราร้อยละ มาก-มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	Std. Deviation
1. การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ท่านมีโอกาสได้รู้จักผู้คนมากขึ้น	100.00% (26 คน)	4.88	0.326
2. การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ท่านเป็นที่รู้จัก และได้รับการยอมรับ ในสังคมมากขึ้น	96.20% (25 คน)	4.62	0.571
3. การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง จะทำให้ท่านสามารถเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ในอนาคตได้	96.20% (25 คน)	4.54	0.582
4. การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ท่านมีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	92.30% (24 คน)	4.65	0.629
5. การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ท่านมีโอกาสได้เป็นนักกีฬาตัวแทนประเทศ	92.30% (24 คน)	4.65	0.629
6. การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ท่านได้มีโอกาสเดินทางท่องเที่ยวไปในสถานที่ ต่างๆ พร้อมๆ กับการแข่งขัน	92.30% (24 คน)	4.62	0.637
7. การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ท่านได้มีโอกาสเดินทางไปแข่งขันต่างประเทศ	88.50% (23 คน)	4.58	0.809
8. การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ท่านมีโอกาสได้ทำงานที่ดี ในอนาคต	88.40% (23 คน)	4.42	0.703
9. การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ท่านมีรายได้เสริม	78.50% (23 คน)	4.5	0.812

จากตารางที่ 4.15 พบว่าระดับความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับความก้าวหน้าในอนาคต ในด้านต่างๆ พบว่าความคิดเห็นที่ได้รับสูงที่สุดอันดับที่ 1 ได้แก่ ความคิดเห็นที่ว่าการเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ท่านมีโอกาสได้รู้จักผู้คนมากขึ้น มีอัตราร้อยละมาก-มากที่สุดเท่ากับ 100.00%(26 คน) จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมีความคิดเห็นต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งม.รังสิต อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.88) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.326 รองลงมา คือ การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ท่านเป็นที่รู้จัก และได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น, การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง จะทำให้ท่านสามารถเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง, การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ท่านมีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และการเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ท่านมีโอกาสได้เป็นนักกีฬาตัวแทนประเทศ โดยมีอัตราร้อยละมาก-มากที่สุดเท่ากับ 96.20%(25 คน), 96.20%(25 คน), 92.30%(24 คน) และ 92.30%(24 คน) ตามลำดับ จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62, 4.54, 4.65 และ 4.65 ตามลำดับ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.571, 0.582, 0.629 และ 0.629 ตามลำดับ

ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ บุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 4.16 แสดงอัตราร้อยละมาก-มากที่สุด ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ บุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ บุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	อัตราร้อยละ มาก-มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	Std. Deviation
1. ท่านรู้สึกพึงพอใจกับผลการแข่งขัน และผลงานของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง มหาวิทยาลัยรังสิต	100.00% (26 คน)	4.73	0.452
2. ท่านรู้สึกพึงพอใจกับการดำเนินการแข่งขันของฝ่ายจัดการแข่งขัน ของสหพันธ์กีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ประจำประเทศไทย (TFC)	100.00% (26 คน)	4.58	0.504
3. ท่านรู้สึกพึงพอใจกับทุนการศึกษาที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย	92.30% (24 คน)	4.65	0.745
4. ท่านรู้สึกภาคภูมิใจในการเพิ่มขึ้นของนักศึกษาจากชื่อเสียงของกีฬาเชียร์ ลีดดิ้ง	92.30% (24 คน)	4.65	0.629

ตารางที่ 4.16 แสดงอัตราร้อยละมาก-มากที่สุด ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ บุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ บุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	อัตราร้อยละ มาก-มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	Std. Deviation
5. ท่านรู้สึกพึงพอใจกับการดำเนินการแข่งขันของฝ่ายจัดการแข่งขันของสหพันธ์กีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ประจำประเทศไทย (IFC)	92.30% (24 คน)	4.62	0.637
6. ท่านรู้สึกพึงพอใจกับการจัดหาผู้เชี่ยวชาญชำนาญการทักษะเฉพาะด้าน	92.30% (24 คน)	4.62	0.637
7. ท่านรู้สึกพึงพอใจในการทำหน้าที่ของผู้ตัดสินในการแข่งขันทั้งในระดับประเทศ และระดับนานาชาติ	92.30% (24 คน)	4.62	0.647
8. ท่านรู้สึกพึงพอใจกับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในการแข่งขันภายในประเทศ และในระดับนานาชาติ	88.50% (23 คน)	4.42	0.809
9. ท่านมีความพึงพอใจกับเครื่องแต่งกายชุดกีฬา และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย	88.50% (23 คน)	4.35	0.689
10. ท่านรู้สึกพึงพอใจกับนำเสนอข่าวสารต่างๆ จากความสำเร็จในการแข่งขันของนักกีฬาของสื่อมวลชนแขนงต่างๆ	88.40% (23 คน)	4.38	0.804
11. ท่านรู้สึกพึงพอใจกับการทำงานของทีมนักกายภาพสำหรับการพัฒนาศักยภาพความสามารถของนักกีฬา	84.70% (22 คน)	4.31	0.736
12. ท่านรู้สึกพึงพอใจกับการทำงานของทีมแพทย์ในการดูแลรักษาอาการเจ็บป่วยนักกีฬา	80.80% (22 คน)	4.23	0.765
13. ท่านรู้สึกพึงพอใจกับสวัสดิการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย	80.80% (21 คน)	4.15	0.732
14. ท่านรู้สึกพึงพอใจกับผู้ให้การสนับสนุนจากภาครัฐ ห้างร้าน และเอกชนในการแข่งขันระดับนานาชาติ	80.80% (21 คน)	4.15	0.834
15. ท่านรู้สึกพึงพอใจกับการบริหารและการจัดการของมหาวิทยาลัย	77.00% (20 คน)	4.15	0.784
16. ท่านรู้สึกพึงพอใจกับสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมของมหาวิทยาลัย	76.90% (20 คน)	4.19	0.801

จากตารางที่ 4.16 พบว่าระดับความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ บุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในด้านต่างๆ พบว่าความพึงพอใจที่ได้รับสูงที่สุดอันดับที่ 1 ได้แก่ ความพึงพอใจกับผลการแข่งขัน และผลงานของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมหาวิทยาลัยรังสิต มีอัตราร้อยละมาก-มากที่สุดเท่ากับ 100.00%(26 คน) จาก

จำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมีความพึงพอใจต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.452 รองลงมา คือ ความพึงพอใจกับการดำเนินการแข่งขันของฝ่ายจัดการแข่งขันของสหพันธ์กีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ประจำประเทศไทย(IFC) ความพึงพอใจกับทุนการศึกษาที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย ความภาคภูมิใจในการเพิ่มขึ้นของนักศึกษาจากชื่อเสียงของกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง และความพึงพอใจกับการดำเนินการแข่งขันของฝ่ายจัดการแข่งขัน โดยมีอัตราร้อยละมาก-มากที่สุดเท่ากับ 100.00% (26 คน), 92.30%(24 คน), 92.30%(24 คน) และ 92.30%(24 คน) จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58, 4.65, 4.65 และ 4.62 ตามลำดับ) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.504, 0.745, 0.629 และ 0.637 ตามลำดับ

4.4.2 ด้านนักศึกษามหาวิทยาลัย ประโยชน์อื่นที่ได้รับจะพิจารณาจากความรู้สึกนักศึกษา ปัจจุบันของมหาวิทยาลัยรังสิตที่มีต่อการส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งและกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ความรู้สึกที่มีรางวัลชนะเลิศทั้งระดับประเทศ และระดับนานาชาติที่ทีมกีฬาเชียร์ลีดดิ้งได้รับความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับ รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักศึกษาต่างประเทศที่เข้ามา แลกเปลี่ยนความรู้กับทีมเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต

ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต

ตารางที่ 4.17 แสดงความถี่และร้อยละของทัศนคติของนักศึกษา ที่มีต่อชมรมเชียร์ลีดเดอร์ และทีมเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต

ข้อที่	ประสบการณ์ของนักศึกษา	ความถี่	ร้อยละ(%)
1	ท่านรู้จักชมรมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยรังสิต หรือไม่		
	รู้จัก	298	75.6
	ไม่รู้จัก	96	24.4
	รวม	394	100.0
2	ท่านรู้จักทีมเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต หรือไม่		
	รู้จัก	298	75.6
	ไม่รู้จัก	96	24.4
	รวม	394	100.0

ตารางที่ 4.17 แสดงความถี่และร้อยละของทัศนคติของนักศึกษา ที่มีต่อชมรมเชียร์ลีดเดอร์ และทีมเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต (ต่อ)

ข้อที่	ประสบการณ์ของนักศึกษา	ความถี่	ร้อยละ(%)
3	ท่านรู้จักชมรมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยรังสิตจากทางไหนบ้าง		
	โทรทัศน์	140	35.5
	งานโชว์ต่างๆ	132	33.5
	นิตยสาร	50	12.7
	หนังสือพิมพ์	45	11.4
อื่นๆ	14	3.6	

จากตารางที่ 4.17 พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตรู้จักชมเชียร์ลีดเดอร์ และทีมเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต มีจำนวนความถี่ เท่ากับ 298 คิดเป็นร้อยละ 75.60 และนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต ที่ไม่รู้จักชมเชียร์ลีดเดอร์ และทีมเชียร์ลีดดิ้ง มีจำนวนความถี่ เท่ากับ 96 คิดเป็นร้อยละ 24.40 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ รู้จักชมเชียร์ลีดเดอร์มหาวิทยาลัยรังสิต จากทางโทรทัศน์ มีความถี่สูงสุด เท่ากับ 140 คิดเป็นร้อยละ 35.50 รองลงมาคือ งานโชว์ต่างๆ จำนวนความถี่เท่ากับ 132 คิดเป็นร้อยละ 33.50 ลำดับถัดมาคือ นิตยสาร, หนังสือพิมพ์ และอื่นๆ (สารรังสิต, งานปฐมนิเทศ, Facebook ของมหาวิทยาลัย, เพื่อน, อินเทอร์เน็ต และการฝึกซ้อมที่ตึกนันทนาการ) จำนวนความถี่ เท่ากับ 50, 45 และ 14 คิดเป็นอัตราร้อยละ 12.70, 11.40 และ 3.60 ตามลำดับ

ความรู้สึกลูกศิษย์ต่อการที่มหาวิทยาลัยได้ส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งและการกีฬาเชียร์ลีดดิ้งในปัจจุบัน

ตารางที่ 4.18 ค่าระดับความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง และการกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง

ความรู้สึกนักศึกษาต่อการที่มหาวิทยาลัยได้ส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งและการกีฬาเชียร์ลีดดิ้งในปัจจุบัน	จำนวน (N)	ค่าต่ำสุด (Min)	ค่าสูงสุด (Max)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
1. ท่านมีความรู้สึกภูมิใจกับการที่มหาวิทยาลัยได้ส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งและการกีฬาเชียร์ลีดดิ้งในปัจจุบัน	394	2	5	4.44	0.722
2. ท่านมีความรู้สึกดีใจกับการที่มหาวิทยาลัยได้ส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งและการกีฬาเชียร์ลีดดิ้งในปัจจุบัน	394	2	5	4.35	0.726
3. ท่านมีความรู้สึกชื่นชมกับการที่มหาวิทยาลัยได้ส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งและการกีฬาเชียร์ลีดดิ้งในปัจจุบัน	394	2	5	4.44	0.664
โดยรวม	394	2	5	4.41	0.704

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ค่าระดับความรู้สึกของนักศึกษากับการที่มหาวิทยาลัยได้ส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งและการกีฬาเชียร์ลีดดิ้งในปัจจุบันพบว่า ความรู้สึกต่อการที่มหาวิทยาลัยได้ส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งและการกีฬาเชียร์ลีดดิ้งในปัจจุบัน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.41 คือ มีระดับความรู้สึกต่อการส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งและกีฬาเชียร์ลีดดิ้งอยู่ในระดับ มากที่สุด และมี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.704

เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบว่านักศึกษามีระดับความรู้สึกชื่นชมสูงสุดอันดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.44 คือ มีระดับความรู้สึกต่อการส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งและกีฬาเชียร์ลีดดิ้งอยู่ในระดับ มากที่สุด และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.664 รองลงมา คือ ความรู้สึกภูมิใจ และความรู้สึกดีใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 และ 4.35 และมีระดับความรู้สึกต่อการส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งและกีฬาเชียร์ลีดดิ้งอยู่ในระดับ มากที่สุด และมากที่สุด และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.722 และ 0.726 ตามลำดับ

ความรู้สึกนักศึกษาต่อการที่ทีมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งสามารถแข่งขันจนได้รับรางวัลชนะเลิศ ทั้งระดับประเทศ และระดับนานาชาติ

ตารางที่ 4.19 ค่าระดับความรู้สึกของนักศึกษาต่อการที่ทีมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งสามารถแข่งขันจนได้รับรางวัลชนะเลิศทั้งระดับประเทศ และระดับนานาชาติ

ความรู้สึกนักศึกษาต่อการที่ทีมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งสามารถแข่งขันจนได้รับรางวัลชนะเลิศทั้งระดับประเทศ และระดับนานาชาติ	จำนวน (N)	ค่าต่ำสุด (Min)	ค่าสูงสุด (Max)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
1. ท่านมีความรู้สึกภูมิใจต่อการที่ทีมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งสามารถแข่งขันจนได้รับรางวัลชนะเลิศทั้งระดับประเทศ และระดับนานาชาติ	394	2	5	4.45	0.645
2. ท่านมีความรู้สึกดีใจต่อการที่ทีมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งสามารถแข่งขันจนได้รับรางวัลชนะเลิศทั้งระดับประเทศ และระดับนานาชาติ	394	2	5	4.46	0.642
3. ท่านมีความรู้สึกชื่นชมต่อการที่ทีมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งสามารถแข่งขันจนได้รับรางวัลชนะเลิศทั้งระดับประเทศ และระดับนานาชาติ	394	2	5	4.54	0.609
โดยรวม	394	2	5	4.48	0.632

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ค่าระดับความรู้สึกของนักศึกษาต่อการที่ทีมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งสามารถแข่งขันจนได้รับรางวัลชนะเลิศทั้งระดับประเทศ และระดับนานาชาติพบว่า ความรู้สึกในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.48 คือ มีระดับความรู้สึกต่อการที่ทีมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งสามารถแข่งขันจนได้รับรางวัลชนะเลิศ ทั้งระดับประเทศ และระดับนานาชาติอยู่ในระดับ มากที่สุด และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.632

ความรู้สึกต่อการส่งเสริมและการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต มีประโยชน์ต่อตนเองในฐานะที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตอย่างไร

ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนความถี่และร้อยละของการส่งเสริมและการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต มีประโยชน์ต่อตนเองในฐานะที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตอย่างไร

การส่งเสริมและการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต มีประโยชน์ต่อตนเองในฐานะที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตอย่างไร	ความถี่	ร้อยละ(%)
1. เป็นการสร้างความโดดเด่นของมหาวิทยาลัยรังสิตส่งผลให้มหาวิทยาลัยเป็นที่รู้จัก และยอมรับในคุณภาพ	247	62.7
2. เป็นสิ่งที่ทำให้ภูมิใจตนเองที่ได้เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในทุกด้าน	194	49.2
3. ช่วยให้มีโอกาสในการหางานเมื่อสำเร็จการศึกษา	92	23.4
4. ช่วยเสริมสร้างจุดแข็งของตนเอง	80	20.3
5. เป็นโอกาสที่ดีสำหรับการสมัครเป็นสมาชิกชมรมเชียร์ลีดเดอร์	58	14.7

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ค่าระดับความรู้สึกของนักศึกษาต่อการส่งเสริมและพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัย ในรูปแบบของประโยชน์ต่อตนเองในฐานะที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต

เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบว่าประโยชน์สูงสุดในฐานะที่เป็นนักศึกษาอันดับที่ 1 คือ การสร้างความโดดเด่นของมหาวิทยาลัยรังสิตส่งผลให้มหาวิทยาลัยเป็นที่รู้จัก และยอมรับในคุณภาพ มีความถี่สูงสุด เท่ากับ 247 คิดเป็นร้อยละ 62.70 รองลงมาคือ เป็นสิ่งที่ทำให้ภูมิใจตนเองที่ได้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในทุกด้าน จำนวนความถี่เท่ากับ 194 คิดเป็นร้อยละ 49.20 ลำดับถัดมาคือ ช่วยให้มีโอกาสในการหางานเมื่อสำเร็จการศึกษา, ช่วยเสริมสร้างจุดแข็งของตนเอง และเป็นโอกาสที่ดีสำหรับการสมัครเป็นสมาชิกชมรมเชียร์ลีดเดอร์ จำนวนความถี่เท่ากับ 92, 80 และ 58 คิดเป็นอัตราร้อยละ 23.40, 20.30 และ 14.70 ตามลำดับ

การเพิ่มขึ้นของนักศึกษาต่างประเทศที่เข้ามาแลกเปลี่ยนความรู้กับทีมเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต

ตารางที่ 4.21 แสดงจำนวนการเพิ่มขึ้นของนักศึกษาต่างประเทศที่เข้ามาแลกเปลี่ยนความรู้กับทีมเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา	ชื่อทีม	สถาบัน	ประเทศ	จำนวนนักศึกษา (คน)
2553	KR Steppers	NUS National University of Singapore	Singapore	24
2554	NTU ACES	Nanyang Technological University	Singapore	22
	KR Steppers	NUS National University of Singapore	Singapore	25
2555	RP Rexaz	Republic Polytechnic	Singapore	30
	KR Steppers	NUS National University of Singapore	Singapore	28
2556	RP Rexaz	Republic Polytechnic	Singapore	27
	KR Steppers	NUS National University of Singapore	Singapore	28
2557	KR Steppers	NUS National University of Singapore	Singapore	30
รวมการเพิ่มขึ้นของนักศึกษา				214

จากตารางที่ 4.21 พบว่า การเพิ่มขึ้นของนักศึกษาในภาพรวมคือการที่ทีมเชียร์ลีดดิ้ง ของประเทศไทยสิงคโปร์ เดินทางเข้ามาแลกเปลี่ยนความรู้และเพิ่มพูนทักษะ ความสามารถ เนื่องจากทีมเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิตประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่องในการแข่งขัน ทั้งในระดับประเทศ และระดับโลก จึงทำให้ทีมต่างๆ ที่สนใจอยากจะเข้ามาแลกเปลี่ยนพัฒนาความรู้ ทำให้มหาวิทยาลัยรังสิตเกิดชื่อเสียง นอกจากนั้นยังเป็นการสานสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ และตัวนักกีฬาอีกด้วย

4.4.3 ด้านผู้บริหารที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการส่งเสริมพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ประโยชน์อื่นที่ได้รับจะพิจารณาจากความรู้สึก และทัศนคติการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของ มหาวิทยาลัยรังสิต บทบาทของการเป็นศูนย์กลางการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งและนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง บทบาทการทำประโยชน์เพื่อสังคม รวมถึงบทบาทของทีมกีฬาเชียร์ลีดดิ้งระดับชั้นนำของโลก

1) บทสมภาษณ์ ดร.เสรี วังส์ไพจิตร รองประธานสหพันธ์กีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ประจำประเทศไทย

กล่าวในภาพรวมเกี่ยวกับการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง มหาวิทยาลัยรังสิต ว่า การที่จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมในภาพรวมที่ต้องใช้เวลาอีกระยะหนึ่งที่จะทำให้เป็นตัวแทนขึ้นมา เป็นส่วนประกอบในการกระตุ้นให้เกิดความสนใจ งานพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง เกิดมาจากกลุ่มคน กลุ่มเล็กๆ กลุ่มหนึ่งที่มีความสนใจในด้านนี้ และตัวเองก็เป็นนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งด้วย เริ่มขึ้นมาอย่าง ลุ่มๆดอนๆ เพราะไม่ค่อยมีใครเข้าใจในเรื่องเนื้อหาสาระที่แท้จริงว่าเป็นยังไง จะเห็นว่าเด็กที่ทำงาน กลุ่มเชียร์ลีดดิ้ง มีกันไม่กี่คน แต่เขาเริ่มงานนี้โดยแสวงหาประสบการณ์จากการไม่มีอะไรเลยในการ เริ่มต้นทำกิจกรรมนี้ ที่คนอื่นเข้ามาก่อนโดยการกระทำบนพื้นฐานความเข้าใจของเขาเองมากกว่า แม้กระทั่งกรรมการก็ตัดสินใจกันจากสายตา โดยไม่มีกฎเกณฑ์อะไรที่เป็นมาตรฐานสากล โดยกีฬาเชียร์ลีดดิ้งในประเทศไทยก็ริเริ่มมาจาก ซิคอน สแควร์ และเครื่องดื่มนครหนึ่งก็ทำการแข่งขันโดย common scent หรือประสบการณ์

ในปี 2547 มหาวิทยาลัยรังสิตได้มีการจัดส่งไปแข่งขันที่ประเทศอังกฤษ โดยการสนับสนุนจากการท่องเที่ยวและกีฬาจำนวน 1 ล้านบาท จนได้รับรางวัลการแข่งขันจาก 4 รายการ ดังนี้ 1) ประเภท Cheerleading ได้รับรางวัลชนะเลิศ 2) ประเภท Dancing ได้รับรางวัลชนะเลิศ 3) ประเภท Partner stunts ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ 3 และได้รับรางวัลชนะเลิศ คะแนนรวมสูงสุด ซึ่งนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของยุโรปรู้สึกตื่นตา ตื่นใจไม่เคยการเล่นอะไรที่แปลก พิสดารแบบนี้ สำหรับการเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้งในประเทศไทย ทำให้ชาวต่างชาติมาสอบถามทำให้เกิดความผูกพันระหว่างบุคคลต่างๆ แน่นอเนกที่สุดทำให้ประเทศไทย มีชื่อเสียงเวลานี้ก็ถึง เพราะการทำงานชิ้นนี้ถือเป็นโอกาส เราที่ต้องนึกถึงสปอนเซอร์ที่ให้การสนับสนุน เราต้องทำงานให้เขาด้วย เสื้อผ้าต้อง มีโลโก้ของสปอนเซอร์ ดบท้ายด้วยแคมเปญตรีมของประเทศไทย “อะเมซซิ่งไทยแลนด์” เป็นตรีมที่ท่านรองประธานสหพันธ์กีฬาเชียร์ลีดดิ้งประจำประเทศไทยได้คิดค้นขึ้นมาเอง ในสมัยที่ท่านดำรงตำแหน่งผู้ว่าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ทุกคนฟังมากเพราะว่ามันแปลกดี อยู่ดีๆ ชาติไทยกลายเป็นคำว่า “อะเมซซิ่งไทยแลนด์” มันก็รู้สึกอะเมซซิ่ง สำหรับเขา

หลังจากประสบความสำเร็จแล้ว ก็มาตั้งสหพันธ์กีฬาเชียร์ลีดดิ้งแห่งประเทศไทย การตั้งสหพันธ์ เพราะสหพันธ์กีฬาเชียร์ลีดดิ้งนานาชาติเดินทางมาที่ประเทศไทย เพราะเขารู้ว่าทางมหาวิทยาลัยรังสิต ส่งเสริมกีฬาประเภทนี้อยู่ จึงได้ชักชวนให้เป็นสมาชิกของสหพันธ์ฯ ซึ่งสหพันธ์นี้ตั้งอยู่ที่กรุงโตเกียว โดยมี นายเชตสุโอะ นากามูระ เป็นประธานมีสมาชิกทั้งหมด 40 ประเทศ ปี 2550

หลังจากนั้น 2 ปี เพื่อที่จะเข้าเป็นสมาชิกสหพันธ์เชียร์ลีดดิ้งนานาชาติให้ได้ และเราก็เป็นสมาชิก หลังจากนั้นประมาณ 2 ปี ในปี 2553 เราได้จัดตั้งเป็นสมาคมเชียร์ลีดดิ้งแห่งประเทศไทย ณ ปัจจุบันนี้ ก็มีอีกสมาคมเชียร์ลีดเดอร์ไทย ถึงแม้จะเป็นสมาคมเชียร์ลีดดิ้งแห่งประเทศไทยก็ไม่ได้เป็นไปอย่างสมบูรณ์ เรายังไม่ได้พิจารณาเชียร์ลีดดิ้งเป็นกีฬาเขายังมองว่าเป็นนันทนาการอยู่นั้น คำว่า “แห่งประเทศไทย” ของเรายังไม่สมบูรณ์อยู่ งานต่อไปที่จะช่วยผลักดันให้เขายอมรับว่าเชียร์ลีดดิ้งเป็นกีฬาอย่างแท้จริง

ถามว่าเป็นกีฬาหรือไม่ คือเบื้องหลังการพยายามให้ประเทศไทยยอมรับได้ว่าเป็นกีฬาไปแล้ว ประเภทหนึ่ง การเป็นกีฬาได้ต้องมีรูปแบบที่เป็นสากลแล้ว มีเกณฑ์การให้คะแนนมีระเบียบที่แน่นอน และอย่างกรรมการต้องมีการสอบการตัดสินมาแล้ว อย่างของเราก็มี 1 คน ที่ไปสอบที่โตเกียว ไปสอบที่รัสเซีย และเป็นกรรมการที่ตัดสินในระบบนานาชาติได้ ก็หมายถึงว่าเราเริ่มต้นบนมาตรฐานที่ชาวโลกเขาทำกัน อย่างการตัดสินก็เป็นการตัดสินที่มีแบบแผนแน่นอน โดยเราสนใจที่จะสร้างนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของแต่ละกลุ่มขึ้นมาให้มี ตามความฝันของท่านอธิการบดีท่านอยากให้เราสร้างทีมเชียร์ลีดดิ้งของชาติไทย ซึ่งไม่ได้หมายความว่าให้มีเฉพาะมหาวิทยาลัยรังสิต เพราะว่าเวลาไปแข่งในต่างประเทศเราจึงบอกว่าทีมไทยแลนด์ เราไม่ได้บอกว่าเราเป็น ม.รังสิต เวลาคัดเลือกก็พยายามจะเอานักกีฬาเก่งๆ จากทีมอื่นด้วยแต่ในทางปฏิบัติก็มีปัญหา เพราะว่่านักกีฬาทีมอื่นอยากฟัง โค้ชของตัวเองมากกว่า โค้ชเราไปกำกับเขาคงไม่ค่อยมีความสุขเท่าไร เรื่องนี้จึงเป็นเรื่องที่พัฒนากันไปในอนาคต คราวนี้มันสำคัญอย่างไร คือตอนนี้สหพันธ์กีฬาเชียร์ลีดดิ้งนานาชาติเข้าเป็นสมาชิก World Dance Sport Federation เป็นสายตรงกับ IOC (International Olympic Committee) ก็หมายถึงว่าการที่เราเป็นสมาชิก ทำให้เชียร์ลีดดิ้งเป็นกีฬาประเภทหนึ่งไปแล้ว ซึ่งอยู่ใน Second Story หนึ่งใน World Dance Sport ซึ่งก็คือสหพันธ์กีฬาลีลาศของ WDSF มีประเภทการแข่งขันอยู่ทั้งหมด 12 ประเภท และเอาเรื่องของเชียร์ลีดดิ้งเข้าเป็นประเภทหนึ่งของ WDSF ซึ่งประเทศไทยไม่ทราบว่าเราได้เป็นสมาชิก ซึ่งเป็นงานที่เราจะต้องทำ จะต้องทำอะไรให้กีฬาเชียร์ลีดดิ้งเป็นกีฬาที่สมบูรณ์แบบแล้ว ซึ่งจะมีอีกกลุ่มหนึ่งลดความสำคัญของเรา ซึ่งกลุ่มนี้ขึ้นอยู่กับ ICU (International Cheerleading Union) ของสหรัฐอเมริกาที่พยายามให้ Asia Pacific เป็นสมาชิกของเขาให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้กลุ่มเชียร์ลีดดิ้งกลุ่มหนึ่งในประเทศไทยไปอยู่กับ ICU

และพยายามจะก่อตั้งเป็นสมาคมเชียร์ลีดดิ้งแห่งประเทศไทยเช่นเดียวกัน เขาเคยเสนอเข้าไปแล้วว่ามีสมาคมนี้อยู่แล้ว เพราะอันนี้ยังคนเป็นปัญหาอยู่ และคิดว่า พ.ร.บ. กีฬาประกาศใช้ใหม่ ต้องรอให้เขาออกกฎหมายลูกก่อน เราก็รออยู่ในจังหวะนี้แต่ในขณะเดียวกันกับมีความรู้สึกที่ว่า เราก็คงจำเป็นต้องให้การกีฬาแห่งประเทศไทยได้รับรู้สถานะปัจจุบันของเราด้วย ในขณะที่สูงไปกว่านั้น คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยเข้าใจอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ทราบว่าเราเป็นกีฬาไปแล้ว จะทำให้เป็นที่ยอมรับอย่างถาวรนั้น อยู่ในขบวนการที่ค่อนข้างยาก ซึ่ง ICU ขึ้นอยู่กับ Sport Ascot เมืองไทยยังยอมรับ Sport Ascot ซึ่งใครเข้าไปอยู่ใน Sport Ascot จะยอมรับว่าเป็นกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่ง Sport Ascot ไม่ได้ยอมรับอยู่ใน IOC เราลงทันเรื่องเหล่านี้อยู่ ซึ่งส่วนการสนับสนุนของหน่วยงานภายนอก ส่วนภายในการลงทุนมีการยอมรับให้เด็กที่มีแววมาร่วมเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ได้รับทุนส่วนนี้ ก็ได้มีการจัดตั้งศูนย์พัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งนานาชาติขึ้นมาให้ศูนย์พัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งช่วยผลักดันในเรื่องนี้ ซึ่งมีผลงานด้านการจัดการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งชิงแชมป์ประเทศไทย จำนวน 11 ครั้ง และมีการจัดการแข่งขันในระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่องอย่างเช่น Asia Thailand Cheerleading

ปัจจุบันนี้ ถ้าจะให้ความสำคัญในการจัดการแข่งขันทุกครั้ง ท่านประธานคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยเองก็มาปรากฏตัวในการแข่งขันแทบทุกครั้งนับว่าเป็นการให้เกียรติ อีกหน่วยงานหนึ่งที่เข้ามาให้ความช่วยเหลือสนับสนุน คือ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา อย่างน้อยที่สุด ท่านอธิบดี กรมพลศึกษา ก็ให้ความสำคัญในเบื้องต้น นอกจากจะช่วยสนับสนุนจัดการแข่งขันและช่วยออกค่าใช้จ่ายบางส่วนแล้ว ก็ยังรักที่จะช่วยในการฝึกอบรมผู้ฝึกสอน หรือการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนนานาชาติขึ้น โดยให้สำนักนันทนาการของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นเจ้าของเรื่องอันนี้ก็ด้วยความหวังว่าถ้าเราสามารถสร้างผู้ฝึกสอน ทั้งผู้ฝึกสอนในประเทศและผู้ฝึกสอนนานาชาติได้ โอกาสที่จะขยายงานในการที่จะส่งเสริมกีฬาเชียร์ลีดดิ้งให้ขยายไปทั่วประเทศ ก็จะมีโอกาสทำให้ห่างยากขึ้น นี่ก็เป็นส่วนที่ดีที่หน่วยราชการของไทย กรมพลศึกษาได้เข้ามาช่วยเหลือสนับสนุน ผมคิดว่าเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าในการที่จะสร้างเยาวชนรุ่นใหม่ ให้มีความเข้าใจในกีฬาประเภทนี้ ซึ่งเราก็หวังว่าในอนาคตก็จะเป็นกลายเป็นกีฬาที่ยอดนิยม ความหวังเรา คือ ต้องการที่จะให้เป็นกีฬาอย่างแท้จริง ไม่ใช่เป็นกิจกรรมนันทนาการอย่างที่คนอื่นเข้าใจ เราต้องการที่จะให้มีโอกาสได้ไปแข่งขันในกีฬาสากลใหญ่ๆ อย่างเช่น ซีเกมส์, เอเชียนเกมส์ หรือแม้แต่ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่ประเทศญี่ปุ่นในปี 2020 จะเห็นว่ามันมีอะไรที่เอื้อต่อการทำงานของเรอย่างพอสมควร เนื่องจากว่า ปี2020 ประเทศญี่ปุ่นเป็นเจ้าภาพ และทางของ IFC คือ ประเทศญี่ปุ่น เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่ามันอาจจะยังไม่สามารถเป็นกีฬาในโอลิมปิกได้ ณ ปัจจุบัน แต่มันอาจจะเป็นกีฬาสาธิตในสนามกีฬาโอลิมปิก มีความเป็นไปได้สูง ถึงแม้ว่าจะเป็นกีฬาสาธิตในซีเกมส์ก็ดี หรือในเอเชียนเกมส์ต่อไปในอนาคตนี้ มันก็จะเป็นการเปิดประตูไปสู่ความเป็นกีฬา

สมบูรณ์ในอนาคต แล้วเราก็ต้องขอบคุณหลายๆ หน่วยงาน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ได้ช่วยสนับสนุน ให้เราสามารถส่งทีมไปแข่งในต่างประเทศหลายๆ แห่ง เช่น ประเทศญี่ปุ่น ประเทศฮ่องกง ประเทศเยอรมันนี และประเทศไต้หวัน เป็นต้น ในแต่ละพื้นที่ ที่ได้ไปก็ได้รางวัลกลับมาทั้งนั้น ถ้าไม่ได้เป็นแชมป์ ก็เป็นในลำดับที่สอง ในการไปเราก็พยายามที่จะให้สถาบันอื่นๆ ได้มีโอกาสไปร่วมการแข่งขันด้วย เช่น มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เป็นต้น แต่ละมหาวิทยาลัยไปประสบความสำเร็จบ้าง ตามพอสมควร

มาถึง ณ ปัจจุบันนี้ที่เราเคยทำมาเมื่อปี 2556 คือ การเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันชิงแชมป์โลก ในประเทศไทย ที่ อิมแพ็ค อารีน่า เมืองทองธานี เราต้องขอบคุณกรมพลศึกษาที่ได้ลงทุนเป็นจำนวนมาก อย่างน้อยใช้ประมาณ 40 ล้านบาท ที่จะไปเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันแน่นอนว่ามหาวิทยาลัยรังสิตก็ลงทุนพอสมควร ในเรื่องของค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง หรือต้องใช้สิ่งอำนวยความสะดวกด้วย บริการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสถานที่ซ้อม สถานที่พัก หรือไม่มีก็สาธารณูปโภคต่างๆ นับว่าเป็นการลงทุนส่วนหนึ่งที่สามารถสร้างทำให้ทีมเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิตสามารถเติบโตขึ้นมาถึง ณ ปัจจุบันนี้ จะเห็นว่าการแข่งขันชิงแชมป์โลก เมื่อปี 2556 เราก็สามารถเป็นแชมป์โลกได้ถึง 1 หรือ 2 รางวัล อีกอันหนึ่งก็เป็นรองแชมป์โลก ซึ่งก็สร้างชื่อเสียงให้กับเรามากพอสมควร ปรัชญาของกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ก็คือว่า จะทำไงให้คนมีความรู้สึกเอื้ออาทรต่อกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และก็ต้องมีน้ำใจในนักกีฬา จะเห็นว่าการกีฬาประเภทนี้ ต้องช่วยกันเชียร์คนอื่นด้วยในเวลาการเล่น เชียร์อย่าให้ตกลงมา เป็นอะไรที่สะท้อนถึงอะไรที่สามารถใช้กับวิสัยทัศน์ของคนในชาติได้ เนื่องจากว่า คนเล่นเชียร์ลีดดิ้ง จะพยายามระมัดระวังไม่ให้คนข้างบนตกลงมา เพราะถ้าตกลงมาจะเท่ากับว่าเสียแต้ม และบาดเจ็บด้วย ดังนั้นจะต้องช่วยระมัดระวังกันให้มาก ก็เปรียบเหมือนว่า ทุกคนในชาติของเราจะต้องคอยช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ควรระมัดระวังซึ่งกันและกัน ก็จะทำให้เราสามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีสันติ, มีความเอื้ออาทรต่อกัน, สามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ไม่ต้องไปยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเสพติด หรืออะไรที่ไร้ประโยชน์ กีฬาประเภทนี้ ก็จะช่วยให้คนมีจิตใจอย่างที่เราต้องการ นอกเหนือจากนั้นสุขภาพก็จะแข็งแรง สุขภาพจิต ก็จะติดตามไปด้วย เพราะฉะนั้น การที่จะต้องผลักดันต่อไปภายใต้การลงทุนที่ไม่ได้มากอะไร อันนั้น ใช้ความพยายามค่อนข้างมาก เพื่อที่จะก้าวไปสู่จุดหมายปลายทางให้ได้ นั่นก็คือ การทำให้กีฬาโดยสมบูรณ์ ทำให้การเล่นกีฬาชนิดนี้ เป็นกีฬาในสมบูรณ์แบบ และก็การเข้าไปร่วมการแข่งขันในเวทีสำคัญๆ ของโลกในปัจจุบันนี้ แทบจะพูดไปเลยว่า ประเทศไทยเป็น 1 ใน 3 ของโลก ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง แต่ผู้นำของโลกจริงๆ ก็จะมี สหรัฐอเมริกา, ญี่ปุ่น, ไทย และไต้หวัน อีกประเทศหนึ่ง ในความทะเยอทะยานที่อยากจะผลักดันกีฬาชนิดนี้ ให้เข้าไปอยู่ในกีฬาสากลให้ได้ เพราะเนื่องจากว่า เราคิดว่าเป็น 1 ใน 3 ของ

โลกอยู่แล้ว โอกาสที่จะเข้าไปแข่งขันนั้นได้รางวัล เหรียญใดเหรียญหนึ่ง นั้นชัดเจนอยู่แล้ว ไม่ได้เป็นความหวังที่เลื่อนลอย คำถามอย่างนี้เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าหรือไม่ การลงได้ทั้งชื่อเสียง เกียรติยศ ได้เรื่องของการสร้างพลเมืองให้มีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์ สร้างพลเมืองให้มีคุณภาพ มีจิตใจที่ดี

จากการสัมภาษณ์จึงสรุปได้ว่า เราฝึกคนมา หรือตามวิสัยทัศน์ของท่าน อธิการบดี ไม่ต้องการที่จะเป็นมหาวิทยาลัยรังสิตเท่านั้น ที่จะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จแต่เพียงผู้เดียวในด้านการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งได้ แต่เราก็ให้เราเป็นฐานในการที่จะสร้างนักกีฬาประเภทนี้ ต้องการให้มีทีมชาติไทยชื่อแข็งแกร่ง ที่ไม่จำเป็นต้องเป็นทีมจากมหาวิทยาลัยรังสิตเท่านั้น ต้องการที่สร้างอนาคตให้กับเยาวชนของชาติไปในทางที่ถูกต้อง ก็เป็นส่วนหนึ่งที่อธิการบดีต้องการ ไม่ได้เพียงหวังที่จะให้มหาวิทยาลัยรังสิตเป็นผู้ชนะอย่างเดียว โดยการทำงานก็จะต้องคิดถึงของชาติ ของส่วนร่วมเป็นประการสำคัญ ไม่ได้คิดถึงมหาวิทยาลัยรังสิตเป็นสำคัญ และอีกประเด็นหนึ่งคือ การผลักดันให้กีฬาเชียร์ลีดดิ้งได้เข้าสู่กีฬาโอลิมปิก

2) บทสัมภาษณ์ ดร.พงศ์ภัทร อนุมัตราชกิจ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต

2.1) ท่านมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิตอย่างไร

โดยท่านอธิการบดีสิ่งแรกที่ท่านมองเห็นว่าเป็นเรื่องของเยาวชน จุดแรกเลยสิ่งที่มองเห็นคือเราทำได้แต่คนอื่นทำไม่ได้ซึ่งต้องเริ่มตั้งแต่ที่เขาทำกันมาแต่แรกทำให้มีผลงาน พอประสบผลสำเร็จท่านอธิการบดีมองเห็นว่าควรพัฒนาต่อยอดทำให้เป็นมาตรฐานและเป็นสากลมากขึ้น ในปี 2547 นั้นชมรมได้มีโอกาสให้ถูกผลักดันให้ไปแข่งขันที่ประเทศอังกฤษ คือการไปแข่งขันครั้งแรกในต่างประเทศ หลังจากกลับมาตรงนั้นท่านอธิการบดีมองเห็นว่าเราควรเอาระบบที่ทีมนักกีฬาและทีมงานมาพัฒนาและมาแสดงให้เห็น โดยการจัดการแข่งขัน ว่าเขามีการจัดการแข่งขันกันอย่างไร โดยท่านอธิการบดีมอบนโยบายมาให้จัดระบบเดียวกันกับที่เราไปแข่งที่ประเทศอังกฤษ นั้นเป็นจุดเริ่มต้นจุดแรก จากนั้นท่านก็มองเห็นว่าสิ่งที่มีประโยชน์นอกจากการชนะก็คือการชนะ คุณเก่ง แล้วคุณให้อะไรกับสังคม จุดที่สองหลังจากการเตรียมทีมสหพันธ์และสมาคมแล้วทีมงานและผู้บริหาร ก็มองเห็นว่ามันควรพัฒนาไปในรูปแบบไหนของกีฬา เพราะมันใกล้เคียงกับ กีฬามาก มีการให้คะแนนที่มีหลักการ มีท่ามาตรฐาน มีระดับความยากของท่า และมีความชัดเจน แต่ปัจจุบันในประเทศไทยหลังจากไปประเทศอังกฤษกลับมา กีฬาเชียร์ลีดดิ้งยังเป็นกึ่งๆ กึ่งๆ แข่งขันอยู่ แต่ต่างประเทศแข่งขันอย่างเป็นทางการ มีหลักเกณฑ์ในการตัดสิน เลยมีวิสัยทัศน์ให้จัดตั้งศูนย์พัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งขึ้นภายใต้ศูนย์กีฬามหาวิทยาลัยรังสิตซึ่งศูนย์พัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้ง

ขณะนั้น ก็ต้องทำตัวเองให้มีมาตรฐานก็เลยออกไปฝึกอบรมต่างประเทศ โดยต่อมาตั้งเป็นสหพันธ์ กีฬาเชียร์ลีดดิ้งแห่งประเทศไทย เพื่อไปเข้าอยู่ในสหพันธ์กีฬานานาชาติ โดยเราถูก แนะนำจากสหพันธ์ของประเทศสิงคโปร์แนะนำเราเข้าไป โดยท่านประธาน นายเซตสุโอะ นากามูระ ได้บินมาที่ประเทศไทยเพื่อมาดูการฝึกซ้อมของทีมมหาวิทยาลัยรังสิต และได้ทำความรู้จักกับบุคคลที่จะมาเป็นผู้บริหารสหพันธ์ในการนโยบายและแนวทางในการจัดระเบียบเข้าไปเป็นสหพันธ์ กีฬาเชียร์ลีดดิ้งแห่งประเทศไทยในปี 2550 และได้มีการจัดตั้งสมาคมเชียร์ลีดดิ้งแห่งประเทศไทยในปี 2553 การจัดตั้งสหพันธ์จุดมุ่งหมายก็คือ จะพัฒนาเชียร์ลีดดิ้งให้เป็นกีฬา เพื่อพัฒนาเข้าสู่โอลิมปิก ตั้งแต่ก้าวแรกที่พัฒนาเป็นกีฬาจะทำให้เกิดความยั่งยืน ได้คณะกรรมการบริหารมาจากบุคคลที่เคย ทำกีฬามาก่อนเข้ามาช่วยกัน สรุปวิสัยจากจุดเริ่มแรกคือความเก่งของเราที่เลยอยากให้แบ่งคนอื่น พอเวลาเดินทางไปแข่งขันที่ต่างประเทศเสร็จแล้วก็มองเห็น โลกที่กว้างขึ้น มองเห็นถึงการแบ่งปัน มากขึ้น ก็เอาตัวอย่างจากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาจัดระบบในการแข่งขันให้คนไทยได้เห็น เข้าสู่การพัฒนา มาตรฐาน ในเรื่องของกติกาการแข่งขัน ระบบการตัดสิน คุณภาพผู้ฝึกสอน สถานที่ฝึกซ้อม ระบบ ความปลอดภัย แล้วในยุคต่อมาเป็นการพัฒนาเยาวชน โดยผ่านกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ท่านมองว่ากีฬาเชียร์ ลีดดิ้งเป็นกีฬาที่ต้องใช้ความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย การตรงต่อเวลา และการให้กำลังใจซึ่งกัน และกัน นั่นคือสิ่งที่คนไทยขาด ท่านก็อยากให้กีฬาเชียร์ลีดดิ้งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเยาวชน หลายคนอาจจะมองว่ารังสิตทำไปทำไม ทำไปทำไมต้องไปสอนทีมอื่นๆ ก็เปรียบกับการที่คนอื่น สำเร็จการศึกษาด้วยปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก แต่ชมรมเชียร์ลีดเดอร์มหาวิทยาลัยรังสิต สำเร็จด้วยรางวัล เมื่อคุณเป็นคนเก่งคนที่จบความสำเร็จในจุดนั้นของคุณ คุณก็เอาสิ่งนี้ไปเผยแพร่ให้ คนอื่น การเผยแพร่การฝึกสอนที่ถูกต้องแล้ว นอกจากนั้นเป็นเรื่องของ Spirit พลังใจ ความสามัคคี นั้นคือวัฒนธรรมเชียร์ลีดดิ้งที่เราต้องส่งต่อที่ไม่ใช่เพียงเท่านั้น แต่เกิดขยายต่อ ในปี 2552 มีการจัด แข่งขันนานาชาติครั้งแรกขึ้นในประเทศไทยชื่อรายการ Asia Thailand ร่วมกับกรมพลศึกษาที่สนาม กีฬานิมิบุตร โดยมีวิสัยทัศน์ว่าเป็นกีฬา ดังนั้นควรสร้างภาพลักษณ์ให้เห็นว่าเป็นกีฬา และได้รับการ สนับสนุนการถ่ายทอดสดจาก อ.ส.ม.ท. ช่อง 9 ถ่ายทอดให้ฟรี ผู้บริหารระดับสูงได้พูดคุยกันว่า การ แข่งขันรายการอื่นเป็นการแข่งขันเพื่อเอาชนะ แต่กีฬาเชียร์ลีดดิ้งที่สหพันธ์กระทำขึ้นมาไม่ใช่การ แข่งขันเพื่อเอาชนะ แต่เป็นการแข่งเพื่อแบ่งปันทั้งในระดับประเทศ และระดับนานาชาติ ได้รับการ สนับสนุนจากกระทรวงการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้สนับสนุนอีกมากมายในการจัดทำ กิจกรรมเหล่านี้ ซึ่งนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเดินทางมาได้จัดการดูแลอย่างเต็มกำลังความสามารถ ในเรื่อง การอำนวยความสะดวกรถรับส่ง ที่พัก อาหาร รวมถึงการเป็นไกด์นำท่องเที่ยวสถานที่สำคัญต่างๆ สิ่งเหล่านี้ได้ถูกย้อนกลับมาในรูปแบบของเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ เด็กที่เป็น

นักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งได้รู้จักกัน นั่นคือวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร ท่านอธิการบดีถ่ายทอดมายังท่านรองอธิการบดี และมาเป็นองค์กรศูนย์พัฒนาเชียร์ลีดดิ้ง

2.2) บทบาทของการเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเชียร์ลีดดิ้ง และนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง

ปัจจุบันเป็นศูนย์พัฒนาเชียร์ลีดดิ้งขึ้นตรงภายใต้รองอธิการบดีเพื่อการบริหารงานที่สะดวกรวดเร็ว เพราะแต่เดิมอยู่ภายใต้ศูนย์กีฬามหาวิทยาลัยรังสิต ซึ่งในโครงสร้างของศูนย์พัฒนาเชียร์ลีดดิ้งประกอบไปด้วย ฝ่ายพัฒนาผลิตภัณฑ์เชียร์ลีดดิ้งให้เป็นกีฬา ฝ่ายวิชาการที่ต้องดูแลกติกา การอบรม เอกสารการฝึกสอน ฝ่ายฝึกซ้อม การที่จะทำงานต้องมีทีมที่มีประสิทธิภาพที่เป็น โรโมเดล นั่นก็คือทีมมหาวิทยาลัยรังสิต ทีมชมรมก็ต้องสร้างโมเดลนี้ขึ้นมาให้เห็นว่าเป็นทีมกีฬาที่มีศักยภาพและสมรรถภาพ อีกหนึ่งฝ่ายเป็นการดำเนินงานด้านการบริหาร งานบริการ งานบัญชี ระบบสารบรรณ ก็จะประกอบด้วย 4 ฝ่ายทั้งหมด การเป็นศูนย์ฝึกสอนเราก็จะเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาเชียร์ลีดดิ้ง และนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง เช่นประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ลาว พม่า กัมพูชา เป็นศูนย์กลางให้กับประเทศเพื่อนบ้านมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเรา นอกจากนั้นเราก็พยายามสร้างศูนย์กลางในการเรียนรู้เพิ่มเติมเช่นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ราชภัฏกำแพงเพชร เป็นเครือข่ายร่วมกัน เช่นมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โดยการที่เราเดินทางไปฝึกสอนให้ถึงที่แล้วให้เขาเชิญคนเข้ามาเหมือนเป็นการกระจายศูนย์ฝึกสอนย่อยภายในประเทศ ในต่างประเทศเราก็พยายามเข้าไปนั่งในคณะกรรมการผู้บริการสหพันธ์กีฬาเชียร์ลีดดิ้งนานาชาติ อาจารย์ฐิติพงษ์ ไปนั่งเพื่อวางนโยบายในการนำกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเข้าสู่โอลิมปิก และตอนนี้ได้เข้าไปอยู่ใน World Dance Sport ซึ่งเป็นสมาชิกของ IOC (International Olympic Committee) ดังนั้นจึงเปรียบเสมือนศูนย์กลางในการผลักดันทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะในประเทศไทยเอง ทำไหมจึงต้องทำตัวเองให้เก่งเพื่อคนอื่นจะได้ฟังเรา เพื่อเราจะได้เป็นศูนย์กลางในการกระจายความรู้ เพื่อเป็นอีกบทบาทในการพัฒนาศักยภาพตัวของเราเอง นำสิ่งที่มีมาใช้เพื่อให้เกิดการแตกกิ่งก้านสาขาออกดอกผล เพื่อพัฒนาเด็กขึ้นมาทดแทน ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าเราเป็นศูนย์กลางในทิศทางการพัฒนาเยาวชน โดยเริ่มตั้งแต่ระดับอนุบาล ระดับประถม ระดับมัธยม ระดับอุดมศึกษา และระดับประชาชนทั่วไป

2.3) บทบาทการทำประโยชน์เพื่อสังคม

เกิดขึ้นตั้งแต่ตอนแรกคุณแข่งเพื่อที่จะเป็นแชมป์ แล้วคุณทำอะไรให้กับสังคม นี่คือนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งถามว่าคุณทำอะไรให้กับสังคม เกิดจากทัศนคติเชิงบวกในการรู้จักให้มากกว่าการที่จะรับอย่างเดียว ซึ่งเดิมชมรมเชียร์ลีดเดอร์ของเรามีการจัด Training Camp ให้กับน้องๆ มัธยมแต่ก็เป็นบทบาทที่ยังไม่ใหญ่มาก แต่ในภายหลังก็ได้มาจัดทำให้กับน้องๆอนุบาล

ประถม มัธยม และน้องที่มีความสามารถพิเศษในการไต่ยีนของโรงเรียน โสตศึกษาต่างๆ ขยายมากขึ้น และสร้างโอกาสให้คนต่างๆ เหล่ามีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศด้วยความสามารถของเขาเอง มีลำดับ มีมาตรฐานในระดับโลกก่อน เพราะฉะนั้นสหพันธ์หรือสมาคมของเราพัฒนามาตรฐานให้อยู่ในระดับสากล ทุกคนที่ทำการแข่งขันกับเราจะอยู่ในระดับสากล เพื่อรองรับกติกาการแข่งขันในระดับสากล เพื่อที่จะได้ไม่เก้อเขินเหมือนตอนที่ไปแข่งที่ประเทศอังกฤษในครั้งแรก สิ่งที่ต้องการจะบอกว่าสิ่งที่ทำเพื่อสังคมได้ถูกกระทำผ่านบทบาทต่างๆ เพื่อเยาวชน ทำให้คนในชาติมีความรู้รักสามัคคี มีระเบียบวินัย มีความตรงต่อเวลา มีส่วนในการสร้างกำลังใจให้กันและกัน และสร้างความผูกพันให้มีเพื่อนต่างชาติในการมี Spirit ต่อกัน

2.4) บทบาทของทีมกีฬาเชียร์ลีดดิ้งระดับชั้นนำของโลก

การที่เราเป็นนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งระดับโลก ไม่ว่าเราจะเก่งแค่ไหน Basic เป็นสิ่งที่สำคัญ ตอนนี้เราได้ถอยหลังมาพัฒนา Basic ให้กับคนไทย เราไปมาถึงแชมป์โลกแล้วได้มีการจัดการแข่งขันระดับโลกแล้ว วันนี้ที่กีฬาชนิดนี้เข้าโอลิมปิกเราจะเอาที่ทีมระดับโลกไปแข่งกับต่างประเทศ ถ้าเราไม่หันมาพัฒนาพื้นฐานโดยการถอยไปทำรุ่น Standard, Basic Arm Motion, Basic Stunt มี VDO ให้เป็นแบบอย่างให้กระทำตามให้กระทำบนพื้นฐานความถูกต้อง เพราะฉะนั้นเราต้องกลับมาเตรียมนักกีฬาของเราที่ก้าวไปสู่ทีมกีฬาเชียร์ลีดดิ้งระดับโลก ซึ่งปัจจุบันก็เป็นอยู่แต่เป็นเฉพาะทีมกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของ ม.รังสิต คราวนี้ต้องเป็นทุกทีมเราจะบังคับให้ทุกทีมส่งในรุ่นเบสิก ทุกคนก็มี Arm Motion ที่เหมือนกัน Group Stunt ที่เหมือนกัน และก็มี Cheer & Chants ที่เหมือนกัน มีการแสดงออกทางสีหน้าได้ดีเหมือนๆ กันปีล่าสุดไม่มีใครผ่านเหรียญทองแดง นี่คือนี่ที่ผู้บริหารมองเห็น สิ่งสำคัญผู้บริหารมองเห็นไม่เท่าไรแต่ผู้ปฏิบัติได้เข้าใจได้เติบโต ได้พัฒนาตัวเองและมองเห็นเช่นเดียวกับผู้บริหาร นั่นคือกลไกที่สำคัญในเป็นทีมกีฬาเชียร์ลีดดิ้งระดับโลก

จากการสัมภาษณ์จึงสรุปได้ว่า วิสัยทัศน์ของอธิการบดีมหาวิทยาลัยรังสิตมองเห็นถึงโอกาส หลังจากที่ทีมของมหาลัย ได้ไปแข่งที่ประเทศอังกฤษ และได้รางวัลกลับมาว่าสิ่งที่มีประโยชน์นอกจากการชนะ แล้วคุณให้อะไรกับสังคม จุดที่สองหลังจากการเตรียมทีมสหพันธ์และสมาคมแล้วทีมงานและผู้บริหาร ก็มองเห็นว่ามันควรพัฒนาไปในรูปแบบไหนของกีฬา เพราะเป็นสิ่งที่ใกล้เคียงกับ กีฬามาก เลยมีการผลักดันและส่งเสริม โดยจัดตั้งศูนย์พัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งขึ้นภายใต้ศูนย์กีฬามหาวิทยาลัยรังสิต เพื่อเราจะได้เป็นศูนย์กลางในการกระจายความรู้ แบ่งปันความรู้เอาตัวอย่างจากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาจัดระบบในการแข่งขันให้คนไทยได้เห็น เข้าสู่การพัฒนามาตรฐานในเรื่องต่างๆ และยังเป็นการพัฒนาเยาวชนโดยผ่านกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเพราะต้องใช้ความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย การตรงต่อเวลา และการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน นั่นคือสิ่งที่คนไทยขาด ท่านก็

อยากให้กีฬาเชียร์ลีดดิ้งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเยาวชน และนอกจากนั้น ได้มีการจัดตั้งสมาคมเชียร์ลีดดิ้งแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาเชียร์ลีดดิ้งให้เป็นกีฬา เพื่อพัฒนาเข้าสู่โอลิมปิก

3) บทสัมภาษณ์ นายชานนท์ ประดิษฐ์ ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้ง นานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต

3.1) ท่านมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิตอย่างไร

สำหรับเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิตนั้น ปัจจุบัน ณ ขณะนี้ก็เป็นแชมป์ในหลายๆประเภทของการแข่งขันกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของประเทศไทย เพราะนั่นเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของกลุ่มนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง เรามองไปที่เรื่องของการพัฒนาชาติเป็นหลัก เพราะว่าโดยส่วนใหญ่ นักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิตเอง เป็นนักกีฬาทีมชาติ ในการเข้าแข่งขัน ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องของการแข่งขันชิงแชมป์เอเชีย ชิงแชมป์โลกก็ตาม เพราะฉะนั้นเป้าหมายส่วนใหญ่ เราจะมองไปว่าการฝึกซ้อมหรือการหาตัวนักกีฬาก็ดี หรือการทำทุกวิถีทาง เพื่อมุ่งเป้าไปสู่การทำให้ นักกีฬาของเรามีความสามารถที่สุด ในการแข่งขันกีฬาชิงแชมป์โลก และถ้าเกิดเรามองตรงการ แข่งขันชิงแชมป์โลกเป็นหลักแล้ว ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องของการฝึกซ้อมที่ดี หรือเรื่องระบบระเบียบที่ดี ต่างๆ ก็ดี จะมีส่วนเข้ามาทำให้ทุกอย่างถูก Set Up มุ่งไปสู่แนวทางเดียวกัน เสมือนว่าเรา ในการซ้อมของทุกๆ วัน เป็นการซ้อมของนักกีฬาของประเทศไทย เพราะท้ายที่สุดแล้วนี่เองเหล่านี้ก็จะทำ การคัดตัว เพื่อที่จะรับใช้ชาติต่อไป แต่ในขณะที่เราเองก็เป็น โค้ชทีมชาติเหมือนกัน และก็ทำงานอยู่ ในองค์กรของผู้พัฒนาองค์กรหรือในส่วนของสหพันธ์กีฬาเชียร์ลีดดิ้งเอง เพราะฉะนั้นเป้าหมาย ของเรา จึงชัดเจนในเรื่องของตรงนี้ นักกีฬาที่เข้ามา ก็จะเป็นกีฬาที่ต้องพัฒนาอยู่ใน 3 รูปแบบด้วยกัน 1) อยู่ในส่วนของความแข็งแรงของร่างกาย 2) ความยืดหยุ่นของร่างกาย 3) ทักษะ ซึ่งในการ พัฒนานักกีฬาต่างๆก็จะมุ่งไปอยู่ใน Road Map โดยที่เราจะต้องทำยังไงก็ได้ ให้เค้ามีความพร้อม เมื่อมีการแข่งขัน ที่จะต้องออกไป เพราะฉะนั้น เมื่อเรามองในเรื่องการแข่งขันของระดับโลกเป็น หลักก็จะส่งผลออกมาในระดับประเทศ ในระดับเอเชีย ก็จะหาคู่แข่งค่อนข้างที่จะยาก แล้วก็เราก็จะ ทำงานง่าย นั่นก็คือว่า เรามองระดับโลกเป็นหลักนั่นเอง

3.2) บทบาทของการเป็นศูนย์กลางการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้ง และนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง

คือ ชมรมเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต และอีกอันคือ ส่วนที่สอนเชียร์ลีดดิ้ง สมมุติว่างานกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิตเอง สิ่งที่สำคัญที่สุดของบทบาทการ เป็นส่วนกลางของการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้ง และนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง คือ เรามีศูนย์ที่เป็นศูนย์กลางใน

องค์ความรู้ ไม่ใช่ว่าส่วนนี้เราเก่งอย่างเดียว มององค์ความรู้เอาไว้ เพื่อไม่ใช่ในการพัฒนามีแค่มหาวิทยาลัย วิทยาลัยรังสิตอย่างเดียว แต่เรายังมอบหรือทำพัฒนาด้านต่างๆในเรื่องของกฎกติกา การฝึกสอน ในเรื่องศิลปวิดีโอที่ดี ในเรื่องของการทำหลักสูตรที่ดี ร่วมกับกรมพลศึกษา และก็นำหลักสูตรต่างๆ เพื่อเข้าไปพัฒนาโค้ช และก็จะมีการสอบโค้ชต่างๆ เกิดขึ้น และอย่างน้องๆ ชมรมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยรังสิตเองอย่างเป็นทางการเป็น Team ต้นแบบ เป็นส่วนหนึ่งที่จะออกไปพัฒนาหรือไปเยี่ยมเยือน ทีมต่างๆ และมีการจัดแคมป์ต่างๆ ซึ่งก็จะอีกส่วนที่ทำให้วงการเชียร์ลีดดิ้งไทยที่กำลังจะเกิดขึ้น ก็คือ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ที่จะให้เกิดขึ้นนั่นเอง เพราะฉะนั้น ตรงนี้ก็ถือว่าเป็นศูนย์กลางอีกที่หนึ่ง ที่จะมีทั้งในเรื่องของนักกีฬาที่เป็นเลิศ องค์ความรู้ที่พัฒนาแล้ว มีการอบรมแล้ว และยังเชื่อมไปยังต่างประเทศ โดยมีการจัดสอบ เราได้สิทธิ์ในการจัดสอบโค้ช Class One ของระดับโลก ซึ่งก็สามารถต่อยอดไปสู่ของการเป็นคณะกรรมการ ของโลกได้ด้วย ทั้งภายในประเทศ และ International เราก็สามารถทำได้ เพราะฉะนั้น ตรงนี้เราก็เห็นได้ชัดว่า เรามีความพร้อมในกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมาก

3.3) บทบาทการทำประโยชน์เพื่อสังคม

อันนี้ชัดเจนอยู่แล้วตามที่เรียนไปเมื่อสักครู่ คือ เราไม่ใช่แค่มีหน้าที่ในการแข่งเชียร์อย่างเดียว หรือนักกีฬาของเราไม่ใช่มีแค่มีหน้าที่แค่เข้ามาจับทุ่มและก็แข่งขันเพียงอย่างเดียว แต่เรายังมีการจัดแข่งขันเกิดขึ้น น้องๆ ก็จะเป็นสต๊าฟ และก็จะเป็นผู้จัด เป็นองค์ความรู้ และสหพันธ์ก็จะเป็นผู้ที่เข้ามามีส่วนในเรื่องของการกำหนดมาตรฐาน และของการแข่งขัน น้องๆ ทุกคน รวมทั้งศูนย์ฝึกสอนเชียร์ลีดดิ้งนานาชาติ ศูนย์พัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งนานาชาติ ก็จะเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาเด็กๆเหล่านี้ออกไป ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการแข่งขัน การทำแคมป์ หรือต่างประเทศก็จะมีขอความร่วมมือไป ไม่ว่าจะเป็นอย่างหลายๆ ประเทศที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่เป็นเรื่องของสังคมในการรับใช้ และก็ในการทำหลักสูตร การทำศิลปวิดีโอต่างๆ นี้ก็มีส่วนทำให้สังคมหรือผู้ที่อยากหาความรู้ที่เป็นภาษาไทยก็จะสามารถเข้ามาหาดู และก็ศึกษาได้ง่ายนั่นเอง

3.4) บทบาทของทีมกีฬาเชียร์ลีดดิ้งระดับชั้นนำของโลก

บทบาทของการเป็นทีมกีฬาเชียร์ลีดดิ้งระดับชั้นนำของโลก ถ้าถามว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับไหน เรากลับพูดได้เต็มปากเต็มคำเลยว่า 1, 2, 3 แต่ในความจริงเราติด 1 ใน 2 ในทุกประเภทการแข่งขันมาตลอด ซึ่งเราส่ง 3 ประเภท เราก็จะได้ที่ 1 ที่ 2 เพราะฉะนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ การเป็นยักษ์ใหญ่อีกประเทศหนึ่งในวงการเชียร์ลีดดิ้งโลก เพราะวาระบบการฝึกซ้อม ระบบที่เราวางไว้ก็ดีหรือการพัฒนาที่ดี ยังพอที่จะสามารถนำพาไปสู่ความสำเร็จได้ ซึ่งในระดับโลกในขณะนี้ ก็ไม่ใช่แค่แค่นี้จะสามารถประสบความสำเร็จได้ เพราะว่าทุกประเทศก็มีการ

พัฒนาเกิดขึ้นเหมือนกัน แต่ในระยะ 8 ปีหลังมานี้ เราก็ยังครองอันดับอยู่แบบนี้ตลอด เหรียญทอง เหรียญเงินอยู่ตลอด เพราะฉะนั้น การแข่งขันเชียร์ลีดดิ้ง World Championship ซึ่งคนที่แข่งแกร่งเท่านั้นที่มีโอกาสได้ไปแข่งขัน เพราะว่า อันนี้จะเป็นทำที่สุดยอดที่สุด ทั้งหมดทั้งมวลก็เกิดจากการสำเร็จที่ดีและก็ผู้ใหญ่มากๆ ท่าน เห็นความสำคัญว่ามหาวิทยาลัยรังสิตในอนาคตนี้ถ้าเราอยากจะทำไปเป็นอันดับ 1 การประสบผลสำเร็จต่างๆ นั้นต้องมากกว่านี้ เพราะว่า ทีมมหาวิทยาลัยรังสิตเองคือประสบความสำเร็จแล้ว ถ้าจะเป็นแชมป์ประเทศไทยนี้ง่ายมาก ง่ายมากๆ แต่ถ้าเราอยากจะทำไปเป็นแชมป์โลกเป็นอะไรที่ต้องอาศัย อะไรหลายๆ อย่างขึ้นมา บทบาทหนึ่งของนักกีฬาหรือทีมของประเทศไทยต้องรู้ว่าอยู่ในอันดับไหน

จากการสัมภาษณ์จึงสรุปได้ว่า เป้าหมายที่สำคัญที่สุดของกลุ่มนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง เรามองไปที่เรื่องของพัฒนาชาติเป็นหลัก และการพัฒนานักกีฬามี 3 รูปแบบด้วยกัน 1) อยู่ในส่วนของความแข็งแรงของร่างกาย 2) ความยืดหยุ่นของร่างกาย 3) ทักษะ เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การแข่งขันระดับโลก ในการของการการเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเชียร์ลีดดิ้ง คือ การมุ่งเน้นในการเผยแพร่ความรู้ในการเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง กติกาการแข่งขัน รวมถึงการพัฒนาบุคลากรคนในชาติให้เป็นผู้ฝึกที่มีคุณภาพ และสามารถเป็นผู้ตัดสินระดับโลกได้ ในการทำประโยชน์ที่ชมรมเชียร์ลีดเดอร์มหาวิทยาลัยรังสิตทำนั้นคือ การจัดทำแคมป์เพื่ออบรมความรู้ให้แก่ผู้สนใจสามารถและกีฬาเชียร์ลีดดิ้งได้อย่างปลอดภัยและสามารถแข่งขันได้สำหรับเยาวชนไทยและชาวต่างชาติ บทบาทการเป็นทีมกีฬาเชียร์ลีดดิ้งระดับชั้นนำของโลก จะต้องมีระบบการฝึกซ้อมที่ดี ระบบการจัดการภายในองค์กร การได้รับการสนับสนุนจากทางมหาวิทยาลัยหรือการพัฒนาก็ดี ยังพอที่จะสามารถนำพาไปสู่ความสำเร็จได้ในระดับโลก อีกหนึ่งสิ่งที่จะทำให้เราประสบผลสำเร็จได้นั้นนักกีฬาหรือทีมของประเทศไทยต้องรู้ว่าอยู่ในอันดับไหน เพื่อการพัฒนาอย่างมีเป้าหมายต่อไปในอนาคต

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาต้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการประเมินผลการปฏิบัติงานเชิงดุลยภาพ (Balanced Scorecard) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่นิยมใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน จำแนกปัจจัยออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ 1) ต้นทุนเกี่ยวกับกระบวนการภายในของการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง มหาวิทยาลัยรังสิต 2) ต้นทุนการเรียนรู้และการเติบโตขององค์กร 3) ประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ได้รับ 4) ประโยชน์อื่นที่ได้รับข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อมูลสมรรถนะ นักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งที่ได้รับการพัฒนาจากศูนย์กีฬเชียร์ลีดดิ้งนานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 26 คน ข้อมูลความรู้สึกลูกของนักศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมและนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 394 คน และข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริหารที่รับผิดชอบโดยตรงในการส่งเสริมพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง จำนวน 4 คน ต่อไปนี้จะกล่าวถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 4 ด้าน โดยใน 2 ด้านแรกจะเป็นการมุมมองด้านต้นทุน และใน 2 ด้านต่อมาเป็นมุมมองด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต โดยดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนตุลาคม 2558 ถึงเดือนธันวาคม 2558 เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับวิเคราะห์ต้นทุนเกี่ยวกับกระบวนการภายในของการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง มหาวิทยาลัยรังสิต และต้นทุนการเรียนรู้และการเติบโตขององค์กร โดยใช้โปรแกรม Excel ในการคำนวณ, ประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ได้รับ และประโยชน์อื่นที่ได้รับ, รวมถึงความรู้ และทักษะความสามารถของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง, ความรู้สึกของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต, ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับความก้าวหน้า ในอนาคต, ความพึงพอใจของนักกีฬาเกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ บุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง, ทักษะคตินักศึกษาที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต, ความรู้สึกของนักศึกษาต่อการที่มหาวิทยาลัยได้ส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง และการกีฬาเชียร์ลีดดิ้งในปัจจุบัน, ความรู้สึกนักกีฬาต่อการที่นักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง สามารถแข่งขันจนได้รับรางวัลชนะเลิศทั้งระดับประเทศ และระดับนานาชาติ, การเพิ่มขึ้นของนักศึกษาที่เข้ามาแลกเปลี่ยนความรู้ และความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง มหาวิทยาลัยรังสิต

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาต้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต ในปีงบประมาณ 2553-2557 จากการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็น สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

5.1.1 ต้นทุนการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง มหาวิทยาลัยรังสิต

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าต้นทุนและค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักกีฬา และการส่งเสริมนักกีฬาเข้าแข่งขัน ที่เป็นส่วนสำคัญในการทำให้นักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งพัฒนาจนประสบความสำเร็จ คือ งบประมาณการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง (ทุนการศึกษา, สวัสดิการหอพัก) รองลงมาคือ งบประมาณการส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเข้าแข่งขัน (ค่าตัวเครื่องบิน คือ ต้นทุนหลัก สำหรับการแข่งในระดับนานาชาติ) ส่วนการแข่งขันทันทีในประเทศ ต้นทุนหลักคือ ค่าชุด การแข่งขัน เนื่องจากค่าชุดการแข่งขันมีความสำคัญมากที่สุดเพราะเป็นการสร้างลักษณะที่ดีให้แก่ องค์กร และยังต้องตัดชุดใหม่ให้เหมาะสมกับตัวนักกีฬาที่ลงแข่งขันเพื่อสะดวกต่อการเคลื่อนไหว ของนักกีฬา เพราะชุดต่างๆ ยังสามารถเป็นทางเลือกให้กับหน่วยงานของเอกชนในการว่าจ้างการ ออกงานโชว์ เพื่อเป็นรายได้เสริมให้แก่ นักกีฬาได้อีกด้วย) ในด้านของต้นทุนการเรียนรู้และการ เติบโตขององค์กร ค่าใช้จ่ายที่มากที่สุดคือ เงินเดือนและค่าจ้างบุคลากรของศูนย์พัฒนานักกีฬาเชียร์ ลีดดิ้งนานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต

ตารางที่ 5.1 ต้นทุนการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง มหาวิทยาลัยรังสิต

ต้นทุนการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง มหาวิทยาลัยรังสิต	ปีการศึกษา 2553-2557	
	บาท/ปี	%
1. ต้นทุนเกี่ยวกับกระบวนการภายใน		
1.1 งบประมาณการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง	2,812,500.00	48.05%
1.2 งบประมาณการส่งนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเข้าแข่งขัน	1,981,180.00	33.85%
2. ต้นทุนการเรียนรู้และการเติบโตขององค์กร	1,059,822.00	18.11%
รวม	5,853,502.00	100.00%

จากตารางแสดงให้เห็นว่าต้นทุนการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเฉลี่ยตลอดระยะเวลา 5 ปีที่ศึกษา (ปี 2553-2557) ประกอบด้วย ต้นทุนเกี่ยวกับกระบวนการภายใน 2 ส่วนคือ ต้นทุนคงที่ในส่วนของ การพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ปีละ 2,812,500.00 บาท(48.05%) ต้นทุนผันแปรในส่วนของ การส่งเสริมนักกีฬาเข้าแข่งขัน ปีละ 1,981,180.00 บาท(33.85%) และต้นทุนการเรียนรู้และการเติบโต ขององค์กร ปีละ 1,059,822.67 บาท(18.11%)

5.1.2 ประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ได้รับ

ประเมินมุมมองทางด้านการเงินซึ่งในงานวิจัยนี้ถือว่าเป็นประโยชน์ที่เกิดจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต แบ่งเป็น 2 ส่วนย่อยๆ คือ ประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เป็นตัวเงิน และมูลค่าการประชาสัมพันธ์ (Public Relations Value)

ตารางที่ 5.2 ประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ได้รับ

ประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ได้รับ	ปีการศึกษา 2553-2557	
	บาท/ปี	%
1. ประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เป็นตัวเงิน		
1.1 เงินรางวัลจากการแข่งขัน	35,200.00	0.25%
1.2 ค่าตอบแทนจากการแสดงโชว์	270,250.00	1.91%
2. มูลค่าการประชาสัมพันธ์ (Public Relations Value)	13,858,901.25	97.84%
รวม	14,164,351.25	100.00%

จากตารางแสดงให้เห็นว่าประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ได้รับในมุมมองทางด้านการเงินเฉลี่ยตลอดระยะเวลาปีการศึกษา (ปี 2553-2557) ประกอบด้วย เงินรางวัลจากการแข่งขัน ปีละ 35,200.00 บาท (0.25%) ค่าตอบแทนจากการแสดงโชว์ ปีละ 270,250.00 บาท (1.91%) และมูลค่าการประชาสัมพันธ์ (Public Relations Value) ปีละ 13,858,901.25 บาท (97.84%)

5.1.3 ประโยชน์อื่นที่ได้รับ

ประโยชน์ที่เกิดแก่นักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ความพึงพอใจของนักกีฬา และความรู้สึกลึกซึ้งของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ตลอดจนความคิดเห็นของผู้บริหารของมหาวิทยาลัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง เป็นความรู้สึกลึกซึ้งของบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยรังสิต

1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า นักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง มหาวิทยาลัยรังสิต ทั้งหมดจำนวน 26 คน เป็นเพศชาย (57.70%) มากกว่าเพศหญิงจำนวน (42.30%) ชมรมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยรังสิตในภาพรวมมีประสบการณ์ การเป็นนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งก่อนเข้าเป็นสมาชิกเฉลี่ย 2 ปี และหลังจากเข้าเป็นสมาชิกแล้วมีประสบการณ์การเป็นนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเฉลี่ย 2.65 ปี แต่ละคนมีความแตกต่างในด้านประสบการณ์ไม่มาก

กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 394 คน เป็นเพศชาย (49.50%) และเพศหญิง (50.50%) จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ 35.30% เป็นนักศึกษาปีที่ 2 รองลงมาคือ 26.40% นักศึกษาปีที่ 1, 21.50% นักศึกษาปีที่ 3 และน้อยที่สุดคือ 16.80% นักศึกษาปีที่ 4

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต ทั้งหมดจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ รองประธานสหพันธ์กีฬาเชียร์ลีดดิ้งประจำประเทศไทย, รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต และผู้อำนวยการศูนย์พัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งนานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต

2) ด้านนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ประโยชน์อื่นที่ได้รับในที่นี้จะพิจารณาจากความรู้ และทักษะความสามารถที่เกิดขึ้นกับนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ความรู้สึกลึกซึ้งต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต ความคิดเห็นเกี่ยวกับความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ความพึงพอใจต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง

ระดับความรู้ และทักษะความสามารถของนักกีฬาเชียร์ลีดจิง จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 26 คน มีความรู้ และทักษะความสามารถเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนเข้าชมรม สรุปได้ดังนี้

อันดับที่ 1 ได้แก่ ระดับความรู้ และทักษะความสามารถของนักกีฬาเชียร์ลีดจิง ในด้านทักษะและความสามารถในการ Arm Motion (ลักษณะแขน) มีอัตราร้อยละมากที่สุดเท่ากับ 88.50%(23 คน) จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยนักกีฬาจะมีระดับความรู้ความสามารถภายหลังเข้าชมรมในระดับมากที่สุด(ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.948

อันดับที่ 2 ได้แก่ ระดับความรู้ และทักษะความสามารถของนักกีฬาเชียร์ลีดจิง ในด้านทักษะและความสามารถในการ Jump (กระโดด) มีอัตราร้อยละมากที่สุดเท่ากับ 81.00%(21 คน) จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยนักกีฬาจะมีระดับความรู้ความสามารถภายหลังเข้าชมรมในระดับมากที่สุด(ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.863

อันดับที่ 3 ได้แก่ ระดับความรู้ และทักษะความสามารถของนักกีฬาเชียร์ลีดจิง ในด้านทักษะและความสามารถในการ Basket Toss (การโยนตัว) มีอัตราร้อยละมากที่สุดเท่ากับ 80.80%(21 คน) จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยนักกีฬาจะมีระดับความรู้ความสามารถภายหลังเข้าชมรมในระดับมากที่สุด(ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.017

อันดับที่ 4 ได้แก่ ระดับความรู้ และทักษะความสามารถของนักกีฬาเชียร์ลีดจิง ในด้านทักษะและความสามารถในการ Cheer & Chants (การเชียร์และการตระโกน) มีอัตราร้อยละมากที่สุดเท่ากับ 80.70%(21 คน) จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยนักกีฬาจะมีระดับความรู้ ความสามารถภายหลังเข้าชมรมในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.797

อันดับที่ 5 ได้แก่ ระดับความรู้ และทักษะความสามารถของนักกีฬาเชียร์ลีดจิง ในด้านทักษะและความสามารถในการความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติความเป็นของกีฬาเชียร์ลีดจิง มีอัตราร้อยละมากที่สุดเท่ากับ 77.70%(20 คน) จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยนักกีฬาจะมีระดับความรู้ ความสามารถภายหลังเข้าชมรมในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.038

ระดับความรู้สึกที่มีต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต จากการศึกษา ครั้งนี้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 26 คน มีความรู้สึกที่มีต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต สรุปได้ดังนี้

อันดับที่ 1 ได้แก่ ระดับความรู้สึกที่มีต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต ในเรื่อง ความรู้สึกภูมิใจในตนเองที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของชมรมกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ มีอัตราร้อยละมาก-มากที่สุดเท่ากับ 100.00%(26 คน) จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมีความรู้สึกต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.88) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.326

อันดับที่ 2 ได้แก่ ระดับความรู้สึกที่มีต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต ในเรื่อง ความรู้สึกภูมิใจในตนเองที่ได้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้กีฬาเชียร์ลีดดิ้งของ ม.รังสิต มีชื่อเสียง มีอัตราร้อยละมาก-มากที่สุดเท่ากับ 96.20%(25 คน) จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมีความรู้สึกต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.514

อันดับที่ 3 ได้แก่ ระดับความรู้สึกที่มีต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต ในเรื่อง ความรู้สึกได้ว่ากีฬาเชียร์ลีดดิ้งช่วยให้พัฒนาตนเองให้มีความเชื่อมั่นในการที่จะทำสิ่งต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จ มีอัตราร้อยละมาก-มากที่สุดเท่ากับ 96.20%(25 คน) จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมีความรู้สึกต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต อยู่ในระดับมากที่สุด(ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.549

อันดับที่ 4 ได้แก่ ระดับความรู้สึกที่มีต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต ในเรื่อง ความรู้สึกได้ว่ากีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ตนเองรู้จักการเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดีได้มากขึ้น มีอัตราร้อยละมาก-มากที่สุดเท่ากับ 96.20%(25 คน) จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมีความรู้สึกต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.582

อันดับที่ 5 ได้แก่ ระดับความรู้สึกที่มีต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต ในเรื่อง ความรู้สึกภาคภูมิใจ และเห็นคุณค่าของตนเองมากขึ้นเมื่อได้เข้ามาเป็นนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง มีอัตราร้อยละมาก-มากที่สุดเท่ากับ 96.10%(25 คน) จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมีความรู้สึกต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.578

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับความก้าวหน้าในอนาคต จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 26 คน มีความรู้สึกเกี่ยวกับความก้าวหน้าในอนาคต สรุปได้ดังนี้

อันดับที่ 1 ได้แก่ ระดับระดับความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับความก้าวหน้าในอนาคต ในเรื่อง การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ท่านมีโอกาสได้รู้จักผู้คนมากขึ้น มีอัตราร้อยละมาก-มากที่สุดเท่ากับ 100.00%(26 คน) จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมีความคิดเห็นต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.88) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.326

อันดับที่ 2 ได้แก่ ระดับระดับความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับความก้าวหน้าในอนาคต ในเรื่อง การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ท่านเป็นที่รู้จัก และได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น มีอัตราร้อยละมาก-มากที่สุดเท่ากับ 96.20% (25 คน) จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมีความคิดเห็นต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต อยู่ในระดับมากที่สุด(ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.571

อันดับที่ 3 ได้แก่ ระดับระดับความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับความก้าวหน้าในอนาคต ในเรื่อง การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง จะทำให้ท่านสามารถเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง มีอัตราร้อยละมาก-มากที่สุดเท่ากับ 96.20%(25 คน) จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมีความคิดเห็นต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.582

อันดับที่ 4 ได้แก่ ระดับระดับความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับความก้าวหน้าในอนาคต ในเรื่อง การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ท่านมีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มีอัตราร้อยละมาก-มากที่สุดเท่ากับ 92.30%(24 คน) จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมีความคิดเห็นต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.629

อันดับที่ 5 ได้แก่ ระดับระดับความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับความก้าวหน้าในอนาคต ในเรื่อง การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ท่านมีโอกาสได้เป็นนักกีฬาตัวแทนประเทศ มีอัตราร้อยละมาก-มากที่สุดเท่ากับ 92.30%(24 คน) จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมีความคิดเห็นต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์

ลีดดิ้งม.รังสิต อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.629

ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ บุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 26 คน มีความรู้สึกเกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ บุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ดังนี้

อันดับที่ 1 ได้แก่ ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ บุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านความพึงพอใจกับผลการแข่งขัน และผลงานของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมหาวิทยาลัยรังสิต มีอัตราร้อยละมาก-มากที่สุดเท่ากับ 100.00%(26 คน) จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมีความพึงพอใจต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.452

อันดับที่ 2 ได้แก่ ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ บุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านความพึงพอใจกับการดำเนินการแข่งขันของฝ่ายจัดการแข่งขันของสหพันธ์กีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ประเทศไทย (IFC) มีอัตราร้อยละมาก-มากที่สุดเท่ากับ 100.00%(26 คน) จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมีความพึงพอใจต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งม.รังสิต อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.504

อันดับที่ 3 ได้แก่ ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ บุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในด้านความพึงพอใจกับทุนการศึกษาที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย มีอัตราร้อยละมาก-มากที่สุดเท่ากับ 92.30%(24 คน) จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมีความพึงพอใจต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งม.รังสิต อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.745

อันดับที่ 4 ได้แก่ ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ บุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในด้านความภาคภูมิใจในการเพิ่มขึ้นของนักศึกษาจากชื่อเสียงของกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง มีอัตราร้อยละมาก-มากที่สุดเท่ากับ 92.30%(24 คน) จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมีความพึงพอใจ

ต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.629

อันดับที่ 5 ได้แก่ ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ บุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในด้านความพึงพอใจกับการดำเนินการแข่งขันของฝ่ายจัดการแข่งขัน มีอัตราร้อยละมาก-มากที่สุดเท่ากับ 92.30%(24 คน) จากจำนวนนักกีฬาทั้งหมด โดยเฉลี่ยนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมีความพึงพอใจต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ม.รังสิต อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62) และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.637

3) ด้านนักศึกษามหาวิทยาลัย ประโยชน์อื่นที่ได้รับจะพิจารณาจากความรู้สึกลูกศิษย์ปัจจุบันของมหาวิทยาลัยรังสิตที่มีต่อการส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งและกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ความรู้สึกที่มีรางวัลชนะเลิศทั้งระดับประเทศ และระดับนานาชาติที่ทีมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งได้รับความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับ รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักศึกษาต่างประเทศที่เข้ามาแลกเปลี่ยนความรู้กับทีมเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต

ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อชมรมเชียร์ลีดเดอร์ และทีมเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต จากการศึกษาคั้งนี้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 394 คน พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตรู้จักชมเชียร์ลีดเดอร์ และทีมเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต มีจำนวนความถี่เท่ากับ 298 คิดเป็นร้อยละ 75.60 และนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต ที่ไม่รู้จักชมเชียร์ลีดเดอร์ และทีมเชียร์ลีดดิ้ง มีจำนวนความถี่ เท่ากับ 96 คิดเป็นร้อยละ 24.40 รู้จักชมเชียร์ลีดเดอร์มหาวิทยาลัยรังสิต จากช่องทางต่างๆ เมื่อพิจารณา 5 อันดับ สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้

อันดับที่ 1 ได้แก่ รู้จักชมเชียร์ลีดเดอร์มหาวิทยาลัยรังสิต ในช่องทางโทรทัศน์ มีความถี่สูงสุด เท่ากับ 140 คิดเป็นร้อยละ 35.50

อันดับที่ 2 ได้แก่ รู้จักชมเชียร์ลีดเดอร์มหาวิทยาลัยรังสิต ในช่องทางงานโชว์ต่างๆ มีความถี่สูงสุด เท่ากับ 132 คิดเป็นร้อยละ 33.50

อันดับที่ 3 ได้แก่ รู้จักชมเชียร์ลีดเดอร์มหาวิทยาลัยรังสิต ในช่องทางนิตยสาร มีความถี่สูงสุด เท่ากับ 50 คิดเป็นร้อยละ 12.70

อันดับที่ 4 ได้แก่ รู้จักชมเชียร์ลีดเดอร์มหาวิทยาลัยรังสิต ในช่องทางหนังสือพิมพ์ มีความถี่สูงสุด เท่ากับ 45 คิดเป็นร้อยละ 11.40

อันดับที่ 5 ได้แก่ รู้จักชมเชียร์ลีดเดอร์มหาวิทยาลัยรังสิต ในช่องทางอื่นๆ (สารรังสิต, งานปฐมนิเทศ, Facebook ของมหาวิทยาลัย, เพื่อน, อินเทอร์เน็ต และการฝึกซ้อมที่คิกนันทนาการ) มีความถี่สูงสุด เท่ากับ 14 คิดเป็นร้อยละ 3.60

ระดับความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง และการกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 394 คน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ เท่ากับ 4.41 คือ มีระดับความรู้สึกต่อการส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งและกีฬาเชียร์ลีดดิ้งอยู่ในระดับ มากที่สุด และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.704 สรุปได้ดังนี้

อันดับที่ 1 ได้แก่ ระดับความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง และการกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ในด้าน ความรู้สึกชื่นชม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 คือ มีระดับความรู้สึกต่อการส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งและกีฬาเชียร์ลีดดิ้งอยู่ในระดับ มากที่สุด และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.664

อันดับที่ 2 ได้แก่ ระดับความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง และการกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ในด้าน ความรู้สึกภูมิใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 คือ มีระดับความรู้สึกต่อการส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งและกีฬาเชียร์ลีดดิ้งอยู่ในระดับ มากที่สุด และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.722

อันดับที่ 3 ได้แก่ ระดับความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง และการกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ในด้าน ความรู้สึกดีใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 คือ มีระดับความรู้สึกต่อการส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งและกีฬาเชียร์ลีดดิ้งอยู่ในระดับ มากที่สุด และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.726

ระดับความรู้สึกของนักศึกษาต่อการที่ทีมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งสามารถแข่งขันจนได้รับรางวัลชนะเลิศทั้งระดับประเทศ และระดับนานาชาติ จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 394 คน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ เท่ากับ 4.48 คือ มีระดับความรู้สึกต่อการที่ทีมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งสามารถแข่งขันจนได้รับรางวัลชนะเลิศ ทั้งระดับประเทศ และระดับนานาชาติอยู่ในระดับ มากที่สุด และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.632 สรุปได้ดังนี้

อันดับที่ 1 ได้แก่ ความรู้สึกของนักศึกษาต่อการที่ทีมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งสามารถแข่งขันจนได้รับรางวัลชนะเลิศทั้งระดับประเทศ และระดับนานาชาติ ในด้าน ความรู้สึกชื่นชม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 คือ มีระดับความรู้สึกต่อรางวัลที่ได้รับรางวัลชนะเลิศทั้งระดับประเทศ และระดับนานาชาติอยู่ในระดับ มากที่สุด และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.609

อันดับที่ 2 ได้แก่ ความรู้สึกของนักศึกษาต่อการที่ทีมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งสามารถแข่งขันจนได้รับรางวัลชนะเลิศทั้งระดับประเทศ และระดับนานาชาติ ในด้านความรู้สึกดีใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 คือ มีระดับความรู้สึกต่อรางวัลที่ได้รับรางวัลชนะเลิศทั้งระดับประเทศ และระดับนานาชาติอยู่ในระดับ มากที่สุด และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.642

อันดับที่ 3 ได้แก่ ความรู้สึกของนักศึกษาต่อการที่ทีมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งสามารถแข่งขันจนได้รับรางวัลชนะเลิศทั้งระดับประเทศ และระดับนานาชาติ ในด้านความรู้สึกภูมิใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 คือ มีระดับความรู้สึกต่อรางวัลที่ได้รับรางวัลชนะเลิศทั้งระดับประเทศ และระดับนานาชาติอยู่ในระดับ มากที่สุด และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.645

การส่งเสริมและการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต มีประโยชน์ต่อตนเองในฐานะที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตอย่างไร เมื่อพิจารณา 5 อันดับ สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้

อันดับที่ 1 ได้แก่ ประโยชน์ต่อตนเองในฐานะนักศึกษา คือ การสร้างความโดดเด่นของมหาวิทยาลัยรังสิตส่งผลให้มหาวิทยาลัยเป็นที่รู้จัก และยอมรับในคุณภาพ มีความถี่สูงสุด เท่ากับ 247 คิดเป็นร้อยละ 62.70

อันดับที่ 2 ได้แก่ ประโยชน์ต่อตนเองในฐานะนักศึกษา คือ เป็นสิ่งที่ทำให้ภูมิใจตนเองที่ได้เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในทุกด้าน มีความถี่สูงสุด เท่ากับ 194 คิดเป็นร้อยละ 49.20

อันดับที่ 3 ได้แก่ ประโยชน์ต่อตนเองในฐานะนักศึกษา คือ ช่วยให้มีโอกาสในการหางานเมื่อสำเร็จการศึกษา มีความถี่สูงสุด เท่ากับ 92 คิดเป็นร้อยละ 23.40

อันดับที่ 4 ได้แก่ ประโยชน์ต่อตนเองในฐานะนักศึกษา คือ ช่วยเสริมสร้างจุดแข็งของตนเอง มีความถี่สูงสุด เท่ากับ 80 คิดเป็นร้อยละ 20.30

อันดับที่ 5 ได้แก่ ประโยชน์ต่อตนเองในฐานะนักศึกษา คือ เป็นโอกาสที่ดีสำหรับการสมัครเป็นสมาชิกชมรมเชียร์ลีดเดอร์ มีความถี่สูงสุด เท่ากับ 58 คิดเป็นร้อยละ 14.70

การเพิ่มขึ้นของนักศึกษาต่างประเทศที่เข้ามาแลกเปลี่ยนความรู้กับทีมเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต

การเพิ่มขึ้นของนักศึกษาในภาพรวมคือการที่ทีมเชียร์ลีดดิ้ง ของประเทศไทย สิงคโปร์ เดินทางเข้ามาแลกเปลี่ยนความรู้และเพิ่มพูนทักษะ ความสามารถ เนื่องจากทีมเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิตประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่องในการแข่งขัน ทั้งในระดับประเทศ และ ระดับโลก จึงทำให้ทีมต่างๆที่สนใจอยากจะเข้ามาแลกเปลี่ยนพัฒนาความรู้ ทำให้มหาวิทยาลัยรังสิต เกิดชื่อเสียง นอกจากนั้นยังเป็นการสานสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ และตัวนักกีฬาอีกด้วย ตั้งแต่ ปี 2553-2557 ปีละ 43 คน

4) ด้านผู้บริหารที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการส่งเสริมพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ประโยชน์อื่นที่ได้รับจะพิจารณาจากความรู้สึกรวมทั้งทัศนคติและการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของ มหาวิทยาลัยรังสิต บทบาทของการเป็นศูนย์กลางการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งและนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง บทบาทการทำประโยชน์เพื่อสังคม รวมถึงบทบาทของทีมกีฬาเชียร์ลีดดิ้งระดับชั้นนำของโลก

ความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง มหาวิทยาลัย รังสิตจากการศึกษาคำนี้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 3 คน สรุปได้ดังนี้

อันดับที่ 1 ได้แก่ บทสัมภาษณ์ ดร.เสรี วังส์ไพจิตร รองประธาน สหพันธ์กีฬาเชียร์ลีดดิ้งประจำประเทศไทย จากการสัมภาษณ์จึงสรุปได้ว่า เราฝึกคนมา หรือตาม วิสัยทัศน์ของท่านอธิการบดีไม่ต้องการที่จะเป็นมหาวิทยาลัยรังสิตเท่านั้น ที่จะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จแต่เพียงผู้เดียวในด้านการแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งได้ แต่เราก็ให้เราเป็นฐานในการที่จะสร้าง นักกีฬาประเภทนี้ ต้องการให้มีทีมชาติไทยชื่อแข็งแกร่ง ที่ไม่จำเป็นต้องเป็นทีมจากมหาวิทยาลัย รังสิตเท่านั้น ต้องการที่สร้างอนาคตให้กับเยาวชนของชาติไปในทางที่ถูกต้อง ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ อธิการบดีต้องการ ไม่ได้เพียงหวังที่จะให้มหาวิทยาลัยรังสิตเป็นผู้ชนะอย่างเดียว โดยการทำงานก็ จะต้องคิดถึงของชาติ ของส่วนร่วมเป็นประการสำคัญ ไม่ได้คิดถึงมหาลัยรังสิตเป็นสำคัญ และอีก ประเด็นหนึ่งคือ การผลักดันให้นักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งได้เข้าสู่กีฬาโอลิมปิก

อันดับที่ 2 ได้แก่ บทสัมภาษณ์ ดร.พงษ์ภัทร อนุมัตริราชกิจ รอง อธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต จากการสัมภาษณ์จึงสรุปได้ว่า วิสัยทัศน์ของ อธิการบดีมหาวิทยาลัยรังสิต มองเห็นถึงโอกาส หลังจากที่ทีมของมหาลัย ได้ไปแข่งที่ประเทศ อังกฤษ และได้รางวัลกลับมาว่าสิ่งที่มีประโยชน์นอกจากการชนะ แล้วคุณให้อะไรกับสังคม จุดที่ สองหลังจากการเตรียมทีมสหพันธ์และสมาคมแล้วทีมงานและผู้บริหาร ก็มองเห็นว่ามันควรพัฒนา ไปในรูปแบบไหนของกีฬา เพราะเป็นสิ่งที่ใกล้เคียงกับ กีฬามาก เลยมีการผลักดันและส่งเสริม โดย จัดตั้งศูนย์พัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งขึ้นภายใต้ ศูนย์กีฬามหาวิทยาลัยรังสิต เพื่อเราจะได้เป็นศูนย์กลางใน

การกระจายความรู้ แบ่งปันความรู้เอาตัวอย่างจากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาจัดระบบในการแข่งขันให้คนไทยได้เห็น เข้าสู่การพัฒนามาตรฐานในเรื่องต่างๆ และยังเป็นการพัฒนาเยาวชนโดยผ่านกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง เพราะต้องใช้ความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย การตรงต่อเวลา และการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน นั่นคือสิ่งที่คนไทยขาด ท่านก็อยากให้นักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเยาวชน และนอกจากนั้น ได้มีการจัดตั้งสมาคมเชียร์ลีดดิ้งแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาเชียร์ลีดดิ้งให้เป็นกีฬา เพื่อพัฒนาเข้าสู่โอลิมปิก

อันดับที่ 3 ได้แก่ บทสัมภาษณ์ นายชานนท์ ประดิษฐ์ ผู้อำนวยการ ศูนย์พัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งนานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต จากการสัมภาษณ์จึงสรุปได้ว่า เป้าหมายที่สำคัญที่สุดของกลุ่มนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง เรามองไปที่เรื่องของการพัฒนาชาติเป็นหลัก และการพัฒนา นักกีฬามี 3 รูปแบบด้วยกัน 1) อยู่ในส่วนของความแข็งแรงของร่างกาย 2) ความยืดหยุ่นของร่างกาย 3) ทักษะ เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การแข่งขันระดับโลก ในการของการการเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเชียร์ลีดดิ้ง คือ การมุ่งเน้นในการเผยแพร่ความรู้ในการเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง กติกาการแข่งขัน รวมถึง การพัฒนาบุคลากรคนในชาติให้เป็นผู้ฝึกที่มีคุณภาพ และสามารถเป็นผู้ตัดสินระดับโลกได้ ในการทำประโยชน์ที่ชมรมเชียร์ลีดเดอร์มหาวิทยาลัยรังสิตทำนั้นคือ การจัดทำแคมป์เพื่ออบรมความรู้ ให้แก่ผู้สนใจสามารถและกีฬาเชียร์ลีดดิ้งได้อย่างปลอดภัยและสามารถแข่งขันได้สำหรับเยาวชน ไทย และชาวต่างชาติ บทบาทการเป็นทีมกีฬาเชียร์ลีดดิ้งระดับชั้นนำของโลก จะต้องมีการฝึกซ้อมที่ดี ระบบการจัดการภายในองค์กร การได้รับการสนับสนุนจากทางมหาวิทยาลัยหรือการพัฒนาที่ดี ยังพอที่จะสามารถนำไปสู่ความสำเร็จได้ในระดับโลก อีกหนึ่งสิ่งที่จะทำให้เราประสบความสำเร็จได้นั้น นักกีฬาหรือทีมของประเทศไทยต้องรู้ว่าอยู่ในอันดับไหน เพื่อการพัฒนาอย่างมีเป้าหมายต่อไปในอนาคต

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถนำมาอธิบายผลเพื่อนำไปสู่การตอบคำถามการวิจัยที่ต้องการ นำเสนอต้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต มีประเด็นสำหรับการอธิบายผลที่สำคัญดังนี้

5.2.1 มหาวิทยาลัยรังสิตมีต้นทุนในการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งจนประสบความสำเร็จ สามารถแข่งขันในระดับโลกช่วงเวลาปี 2553 ถึง ปี 2557 อย่างไร

จากการศึกษานี้ทำให้ทราบต้นทุนในการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง โดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel เป็นเครื่องมือในการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงต้นทุนเกี่ยวกับกระบวนการภายในของการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมหาวิทยาลัยรังสิต ในที่นี้หมายถึง ต้นทุนและค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักกีฬาและการส่งเสริมนักกีฬาเข้าแข่งขัน แบ่งเป็น 2 ส่วนย่อยๆ ตามระบบงบประมาณของมหาวิทยาลัย คือต้นทุนเกี่ยวกับกระบวนการภายในของการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมหาวิทยาลัยรังสิต และต้นทุนการเรียนรู้และการเติบโตขององค์กร

1) ต้นทุนเกี่ยวกับกระบวนการภายในของการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมหาวิทยาลัยรังสิตตั้งแต่ปี 2553-2557 แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ งบประมาณการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งต่อปี เท่ากับ 2,812,250.00 บาท ซึ่งค่าใช้จ่ายของงบประมาณการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ที่มากที่สุด คือ ทุนการศึกษา รองมาคือ สวัสดิการหอพัก ลำดับถัดมาคือ อุปกรณ์การฝึกซ้อม ค่ารักษาพยาบาล ค่านักกายภาพ และค่าอาหารเสริม ตามลำดับ และงบประมาณการส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเข้าแข่งขัน 1,981,180.00 บาท ซึ่งค่าใช้จ่ายของงบประมาณการส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเข้าแข่งขันที่มากที่สุด คือ ค่าตัวเครื่องบิน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่ายาและอาหารเสริม ค่าอาหาร และค่าที่พัก

2) ต้นทุนเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้และการเจริญเติบโต ตั้งแต่ปี 2553-2557 ต่อปี เท่ากับ 1,059,822.67 บาท ซึ่งค่าใช้จ่ายของกระบวนการเรียนรู้และการเจริญเติบโตที่มากที่สุดคือ เงินเดือนและค่าจ้างบุคลากรของศูนย์พัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งนานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต รองลงมาคือ ค่าตอบแทนตำแหน่งงานบริหาร ลำดับถัดมาคือ ค่าเดินทางในประเทศ ค่าล่วงเวลา ส่วนงานสนับสนุน และค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าที่พัก ตามลำดับ

ดังนั้นต้นทุนการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเฉลี่ยตลอดระยะเวลา 5 ปีที่ศึกษา (ปี 2553-2557) ประกอบด้วย ต้นทุนคงที่ในส่วนของการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ปีละ 2,812,500.00 บาท ต้นทุนผันแปรในส่วนของการส่งเสริมนักกีฬาเข้าแข่งขัน ปีละ 1,981,180.00 บาท และต้นทุนการเรียนรู้และการเติบโตขององค์กร ปีละ 1,059,822.67 บาท

5.2.2 มหาวิทยาลัยรังสิตได้รับประโยชน์ใดบ้างจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง

จากการศึกษานี้ทำให้ทราบประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ได้รับที่ได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต ในมุมมองทางด้านการเงินซึ่งในงานวิจัยนี้ถือว่าเป็นประโยชน์ที่เกิดจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต แบ่งเป็น 2 ส่วนย่อยๆ คือ ประโยชน์

ทางเศรษฐกิจที่เป็นตัวเงิน และมูลค่าการประชาสัมพันธ์ (Public Relations Value) และประโยชน์อื่นที่ได้รับ

1) ประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เป็นตัวเงิน หมายถึง เงินรางวัลจากการแข่งขัน และค่าตอบแทนจากการแสดงโชว์

1.1) เงินรางวัลจากการแข่งขัน ในปีการศึกษา 2553 เท่ากับ 42,000 บาท, ในปีการศึกษา 2554 เท่ากับ 42,000 บาท, ในปีการศึกษา 2555 เท่ากับ 42,000 บาท, ในปีการศึกษา 2556 เท่ากับ 25,000 บาท และในปีการศึกษา 2557 เท่ากับ 25,000 บาท

1.2) ค่าตอบแทนจากการแสดงโชว์ของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง มหาวิทยาลัยรังสิต ในปีการศึกษา 2554 เท่ากับ 94,000 บาท ในปีการศึกษา 2555 เท่ากับ 188,000 บาท ในปีการศึกษา 2556 เท่ากับ 465,000 บาท และในปีการศึกษา 2557 เท่ากับ 334,000 บาท

2) มูลค่าการประชาสัมพันธ์ (Public Relations Value) หมายถึง การแปลงคุณค่าของการลงข่าวในสื่อต่างๆ เป็นจำนวนเงินที่ต้องจ่ายเพื่อซื้อพื้นที่การลงข่าวในสื่ออื่นๆ ด้วยการคูณมูลค่าสื่อด้วย 3 ซึ่งเป็นหลักและวิธีการใช้ในวงการประชาสัมพันธ์ สามารถสรุปได้ว่ามูลค่าการประชาสัมพันธ์ (PR Value) ของสื่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นสื่อโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ และจากทางเว็บไซต์ ในปีการศึกษา 2554 เท่ากับ 660,327 บาท ในปีการศึกษา 2555 เท่ากับ 47,456,544 บาท ในปีการศึกษา 2556 เท่ากับ 5,827,674 บาท และในปีการศึกษา 2557 เท่ากับ 1,491,060 บาท

ดังนั้น ประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ได้รับ ในมุมมองทางการเงินเฉลี่ยตลอดระยะเวลาปีที่ศึกษา (ปี 2553-2557) ประกอบด้วย เงินรางวัลจากการแข่งขัน ปีละ 35,200.00 บาท ค่าตอบแทนจากการแสดงโชว์ ปีละ 270,250.00 บาท และมูลค่าการประชาสัมพันธ์ (Public Relations Value) ปีละ 13,858,901.25 บาท

3) ประโยชน์อื่นที่ได้รับ หมายถึง ประโยชน์ที่เกิดแก่นักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ความพึงพอใจของนักกีฬา และความภูมิใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตที่มีต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ตลอดจนความคิดเห็นของผู้บริหารของมหาวิทยาลัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง เป็นความรู้สึกที่ดีของบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาของมหาวิทยาลัยรังสิต ได้แก่ การทำให้นักกีฬามีทักษะและความสามารถเพิ่มมากขึ้นทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจจนประสบความสำเร็จในด้านการแข่งขันและการใช้ชีวิตในอนาคต รวมทั้งยังเป็นการสร้างเสียงจากการแข่งขัน และการได้รับเกียรติให้ไปแสดงโชว์ เพื่อเป็นรายได้เสริมให้กับนักกีฬา รวมไปถึงการแสดงโชว์เพื่อการกุศล ทั้งภายในประเทศ และระดับนานาชาติ รวมทั้งการเผยแพร่ความรู้แก่ทีมที่สนใจแล้ว ยังเป็นการสร้างภาพลักษณ์ให้แก่องค์กร สร้างประการณ์ให้นักกีฬาให้มีความพร้อมสำหรับการแข่งขันพร้อมทั้งเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้แก่ผู้ฝึกสอนได้เห็นวิธีการเล่นของทีมต่างชาติ เทคนิคการฝึกซ้อม การจัดการแข่งขัน

นอกจากนั้นยังส่งผลต่อการนำมาซึ่งการกระตุ้นการท่องเที่ยวให้แก่ประเทศไทย รวมถึงการสร้างโอกาสให้ท่านอธิการบดีมหาวิทยาลัยรังสิต ได้รับคัดเลือกเป็นประธานสหพันธ์กีฬาเชียร์ลีดดิ้งประเทศไทย เพื่อเป็นผู้นำวงการเชียร์ลีดดิ้งในประเทศไทยในการผลักดันให้กีฬาเชียร์ลีดดิ้งเข้าสู่การแข่งขันในกีฬาโอลิมปิกต่อไปในอนาคตข้างหน้า นอกจากนี้ยังทำให้นักศึกษาต่างประเทศที่เข้ามาแลกเปลี่ยนความรู้กับทีมเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิตอีกด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 การวิจัยนี้เป็นการศึกษาต้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต ผู้วิจัยเสนอแนะให้มีการจัดทำต้นทุนของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งอย่างละเอียดโดยจำแนกออกเป็น 3 ส่วนอย่างชัดเจน คือ ส่วนของการพัฒนานักกีฬา ส่วนของการแข่งขันภายในประเทศ และส่วนของการแข่งระดับนานาชาติ เพื่อเป็นการง่ายต่อการกำหนดงบประมาณ ของมหาวิทยาลัย ในการสนับสนุนการแข่งขันทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง เพราะการแข่งขันนอกจากจะเป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยแล้ว ยังส่งผลดีต่อนักกีฬา และต่อประเทศชาติในแง่การใช้กีฬาเชียร์ลีดดิ้งเป็นการสร้างคนในชาติให้เป็นคนที่มีศักยภาพในอนาคต พร้อมกับการเป็นบัณฑิตที่ดีพร้อม สำหรับการส่งเสริมให้มีชื่อเสียงต่อเนื่องสำหรับในส่วนประโยชน์ที่เป็นตัวเงินหรือวัดมูลค่าได้ ผู้วิจัยเห็นสมควรให้ปรับปรุงในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อง่ายต่อการประเมินต้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับจากการส่งเสริมการพัฒนาเชียร์ลีดดิ้ง นอกจากนี้แล้วผู้วิจัยยังเห็นว่าทีมมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่สนใจอยากจะทำทีมเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยของตนเองให้ประสบผลสำเร็จได้นั้น สิ่งที่สำคัญ คือ วิสัยทัศน์ของผู้บริหารในการสนับสนุนความพร้อมทั้งทางด้านสถานที่การฝึกซ้อม สวัสดิการแก่นักกีฬา ผู้ฝึกสอนที่มีความรู้และประสิทธิภาพที่พร้อมจะนำพาทีมไปสู่ความสำเร็จ

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไปควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบต้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยอื่นๆ เพื่อให้เห็นความแตกต่างของแต่ละมหาวิทยาลัย รวมถึงการนำข้อดีของมหาวิทยาลัยอื่นมาใช้ปรับปรุงทีมเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการส่งเสริมการพัฒนาเชียร์ลีดดิ้ง เพื่อเป็นการทำให้กีฬาเชียร์ลีดดิ้งแพร่หลายมากขึ้นทั้งในประเทศและระดับสากล

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

ที่ กบช./355

คณะบัญชี
มหาวิทยาลัยรังสิต

19 ตุลาคม พ.ศ.2558

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

ด้วยนายวัฒนา ศรีถาวร นักศึกษาหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยรังสิต ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ต้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง มหาวิทยาลัยรังสิต” ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัย ทั้งในด้านนักกีฬา สมาชิกชมรมกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ นักศึกษา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้บริหารมหาวิทยาลัย นับเป็นงานวิจัยที่มีคุณค่ายิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดตอบคำถามทุกข้อให้ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด และขอขอบคุณ มา ณ ที่นี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.นันทวัฒน์ วิเศษสรรพ)

คณบดีคณะบัญชี

คณะบัญชี

โทร.0-2 997-2200-30 ต่อ 1066

ชุดที่ 1

คำชี้แจง : แบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนาเชียร์ลีดดิงของมหาวิทยาลัยรังสิต
เรื่อง **ต้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิงของมหาวิทยาลัยรังสิต**

แบบสอบถามฉบับนี้ใช้เป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งนับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยรังสิต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความรู้สึกรู้สึกนึกคิด และความคิดเห็นของผู้ของนักกีฬาเชียร์ลีดดิง ที่มีต่อการส่งเสริมและการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิงของมหาวิทยาลัยรังสิตทั้งในด้านบวกและด้านลบ เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์ต้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับจากการส่งเสริมและพัฒนานักกีฬาดังกล่าวของมหาวิทยาลัยรังสิต ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความจริงของท่านมากที่สุด และทุกข้อ

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน (จำนวน 7 หน้า)

ส่วนที่ 1: ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 2: ความรู้และความสามารถของนักกีฬาเชียร์ลีดดิง 12 ข้อ

ส่วนที่ 3: ความรู้สึก ความคิดเห็น และความพึงพอใจ ที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิง จำนวน 35 ข้อ

ส่วนที่ 4: ข้อคิดเห็นและเสนอแนะอื่นเกี่ยวกับการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิงมหาวิทยาลัยรังสิต แบบสอบถามปลายเปิด (Open-Ended Questionnaire)

กรุณาส่งแบบสอบถามกลับคืนภายในวันที่ 15 พฤศจิกายน 2558 นี้ ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ โอกาสนี้

นายวัฒนา ศรีถาวร

ข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ โทร.087-944-5309

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง)

1. เพศ ชาย หญิง
2. สถานะภาพสมาชิกชมรมเชียร์ลีดเดอร์มหาวิทยาลัยรังสิต
 สมาชิกที่ได้รับทุน สมาชิกที่ไม่ได้รับทุน
 ประเภททุนที่ได้รับ ทุน 50% ทุน 100%
3. ปัจจุบันเป็นสมาชิกชมรมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยรังสิต.....ปี (น้อยกว่า 6 เดือน ไม่นับ)
 (เท่ากับ 6 เดือน นับเป็น ปี) (มากกว่า 6 เดือน นับเป็น 1 ปี)
4. ประสบการณ์การเป็นนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งที่มีมาก่อนเข้าชมรมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยรังสิต
ปี (น้อยกว่า 6 เดือน ไม่นับเป็นประสบการณ์) (เท่ากับ 6 เดือน นับเป็นประสบการณ์ ปี)
 (มากกว่า 6 เดือน นับเป็นประสบการณ์ 1 ปี)

ส่วนที่ 2 : ความรู้และความสามารถของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมหาวิทยาลัยรังสิต

คำตอบเป็นค่าระดับดังนี้

	คะแนน
ระดับ <u>มากที่สุด</u>	5
ระดับ <u>มาก</u>	4
ระดับ <u>ปานกลาง</u>	3
ระดับ <u>น้อย</u>	2
ระดับ <u>น้อยที่สุด</u>	1

2. ประสบการณ์การให้บริการลูกค้าต่างประเทศ.....ปี (น้อยกว่า 6 เดือน ไม่นับเป็นประสบการณ์)
 (เท่ากับ 6 เดือน นับเป็นประสบการณ์ 1 ปี) (มากกว่า 6 เดือน นับเป็นประสบการณ์ 1 ปี)

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับระดับความรู้/ทักษะนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งในประเด็นต่อไปนี้ให้ตรงกับท่านที่สุด

รายการ		ระดับความรู้ /ความสามารถ				
		5	4	3	2	1
2.ความรู้ด้านความรู้ และความสามารถของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง						
1	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าชมรม					
2	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกติกาการแข่งขันเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าชมรม					
3	มีความรู้ความเข้าใจในด้านทักษะและความสามารถในการ Jump (กระโดด) เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าชมรม					
4	มีความรู้ความเข้าใจในด้านทักษะและความสามารถในการ Group Stunt (การต่อตัวกลุ่ม) เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าชมรม					
5	มีความรู้ความเข้าใจในด้านทักษะและความสามารถในการ Pyramid (ต่อตัวแผง) เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าชมรม					
6	มีความรู้ความเข้าใจในด้านทักษะและความสามารถในการ Arm Motion (ลักษณะแขน) เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าชมรม					
7	มีความรู้ความเข้าใจในด้านทักษะและความสามารถในการ Tumbling (ลังกา) เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าชมรม					
8	มีความรู้ความเข้าใจในด้านทักษะและความสามารถในการ Cheer & Chants เพิ่มขึ้น(การเชียร์และการตระโกน) เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าชมรม					
9	มีความรู้ความเข้าใจในด้านทักษะและความสามารถในการ Basket Toss (การโยนตัว) เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าชมรม					
10	มีความรู้ความเข้าใจในด้านทักษะและความสามารถในการ Co-ed Partner Stunt (ต่อตัวเดี่ยว) เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าชมรม					
11	มีความรู้ความเข้าใจในด้านทักษะและความสามารถในการ Cheerleading Level Skill ความ(ระดับยาก) เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าชมรม					
12	มีความรู้ความเข้าใจในด้านทักษะและความสามารถในการ Dance (การเต้น) เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าชมรม					

ส่วนที่ 3 : ความรู้สึก ความคิดเห็น และความพึงพอใจ ที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง
ของมหาวิทยาลัยรังสิต

คำชี้แจง

	คะแนน
ระดับ มากที่สุด	5
ระดับ มาก	4
ระดับ ปานกลาง	3
ระดับ น้อย	2
ระดับ น้อยที่สุด	1

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความภาคภูมิใจในประเด็นต่อไปนี้ให้ตรงกับท่านที่สุด

รายการ	ระดับความรู้สึก				
	5	4	3	2	1
3.1 ความรู้สึกต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของม.รังสิต					
1 ท่านรู้สึกภูมิใจในตนเองที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของชมรมเชียร์ลีดเดอร์					
2 ท่านรู้สึกภูมิใจในตนเองที่ได้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้กีฬาเชียร์ลีดดิ้งของม.รังสิต มีชื่อเสียง					
3 ท่านรู้สึกได้ถึงสมรรถภาพและสุขภาพที่ดีขึ้นหรือมีมากขึ้น เมื่อได้รับการ ส่งเสริม และพัฒนาให้เป็นนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง					
4 ท่านรู้สึกได้ว่ากีฬาเชียร์ลีดดิ้งทำให้ตนเองมีสมรรถภาพที่ดีขึ้น					
5 ท่านรู้สึกได้ว่ากีฬาเชียร์ลีดดิ้งทำให้ตนเองรู้สึกสนุก ตื่นเต้น เร้าใจ					
6 ท่านรู้สึกได้ว่ากีฬาเชียร์ลีดดิ้งทำให้ตนเองได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่					
7 ท่านรู้สึกได้ว่ากีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ช่วยให้พัฒนาตนเองให้มีความเชื่อมั่นในการที่จะทำสิ่งใดๆให้ประสบความสำเร็จ					
8 ท่านรู้สึกได้ว่ากีฬาเชียร์ลีดดิ้งทำให้ตนเองมีบุคลิกภาพดีขึ้น					
9 ท่านรู้สึกได้ว่ากีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ตนเองรู้จักการเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดีได้มากขึ้น					
10 ท่านรู้สึกภาคภูมิใจ และเห็นคุณค่าของตนเองมากขึ้นเมื่อได้เข้ามาเป็น นักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง					

รายการ		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	3.2 ความความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัย รังสิตเกี่ยวกับความก้าวหน้าในอนาคต					
1	การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ท่านมีโอกาสได้รู้จักผู้คนมากขึ้น					
2	การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ท่านเป็นที่รู้จัก และได้รับการยอมรับในสังคม มากขึ้น					
3	การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ท่านมีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					
4	การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ท่านมีรายได้เสริม					
5	การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ท่านมีโอกาสได้ทำงานที่ดี ในอนาคต					
6	การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง จะทำให้ท่านสามารถเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาเชียร์ลีดดิ้งใน อนาคตได้					
7	การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ท่านได้มีโอกาสเดินทางท่องเที่ยวไปในสถานที่ ต่างๆ พร้อมๆ กับการแข่งขัน					
8	การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ท่านมีโอกาสได้เป็นนักกีฬาตัวแทนประเทศ					
9	การเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ทำให้ท่านได้มีโอกาสเดินทางไปแข่งขันต่างประเทศ					
	3.3 ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของมหาวิทยาลัยรังสิต เกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ บุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
1	ท่านมีความพึงพอใจกับเครื่องแต่งกายชุดกีฬา และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ได้รับจาก มหาวิทยาลัย					
2	ท่านรู้สึกพึงพอใจกับทุนการศึกษาที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย					
3	ท่านรู้สึกพึงพอใจกับสวัสดิการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย					
4	ท่านรู้สึกพึงพอใจกับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในการแข่งขัน ภายในประเทศ และในระดับนานาชาติ					
5	ท่านรู้สึกพึงพอใจกับผู้ให้การสนับสนุนจากภาครัฐ ห้างร้าน และเอกชน ในการแข่งขันระดับนานาชาติ					
6	ท่านรู้สึกพึงพอใจกับสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมของมหาวิทยาลัย					
7	ท่านรู้สึกพึงพอใจกับการบริหารและการจัดการของมหาวิทยาลัย					
8	ท่านรู้สึกพึงพอใจกับการทำงานของทีมนักกายภาพสำหรับการพัฒนาศักยภาพ ความสามารถของนักกีฬา					
9	ท่านรู้สึกพึงพอใจกับการทำงานของทีมแพทย์ในการดูแลรักษาอาการเจ็บป่วย นักกีฬา					

ชุดที่ 2

คำชี้แจง : แบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนาเชียร์ลีดิ่งของมหาวิทยาลัยรังสิต
เรื่อง ต้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดิ่งของมหาวิทยาลัยรังสิต

แบบสอบถามฉบับนี้ใช้เป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งนับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยรังสิต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมและพัฒนาักกีฬาเชียร์ลีดิ่งของมหาวิทยาลัยรังสิต และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องไปใช้ในการวิเคราะห์ประโยชน์ที่ได้รับจากการส่งเสริมและพัฒนาักกีฬาดังกล่าวของมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดตอบคำถามทุกข้อให้ตรงกับเป็นความจริงของท่านมากที่สุด และขอขอบคุณ มา ณ ที่นี้

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน (จำนวน 3 หน้า)

ส่วนที่ 1: ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 2: ทักษะที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดิ่งมหาวิทยาลัยรังสิต มีจำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 3: ข้อคิดเห็นอื่นเกี่ยวกับการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดิ่งมหาวิทยาลัยรังสิต เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-Ended Questionnaire)

หลังจากที่ท่านได้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้แล้ว กรุณาส่งแบบสอบถามกลับมาตามที่อยู่ที่ผู้วิจัยได้กำหนดและติดแสตมป์ไว้ให้เรียบร้อยแล้ว ภายในวันที่ 15 พฤศจิกายน 2558 นี้ ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ โอกาสนี้

นายวัฒนา ศรีถาวร

ข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ โทร.087-944-5309

ส่วนที่ 1: ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง)

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุ ปี

3. ระดับชั้นปี ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4

อื่นๆ.....

4. คณะวิชา (โปรดระบุ)

ส่วนที่ 2: ทศนคติที่มีต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมหาวิทยาลัยรังสิต (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตาม ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด)

1. ท่านรู้จักชมรมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยรังสิต หรือไม่

รู้จัก ไม่รู้จัก

2. ท่านรู้ทีมเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยรังสิต หรือไม่

รู้จัก ไม่รู้จัก

* หมายเหตุ ถ้าท่านตอบว่าไม่รู้จัก ให้ข้ามข้อที่ 3 และตอบคำถามข้ออื่นต่อไป

3. ท่านรู้จักชมรมเชียร์ลีดเดอร์มหาวิทยาลัยจากทางไหนบ้าง (สามารถเลือกคำตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร งานโชว์ต่างๆ

อื่นๆ.....

4. ท่านมีความรู้สึกอย่างไรกับการที่มหาวิทยาลัยได้ส่งเสริมนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์และการกีฬาเชียร์ลีดดิ้งในปัจจุบัน (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตาม ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด)

ไม่ภูมิใจ /...../...../...../...../...../ ภูมิใจ

ไม่ดีใจ /...../...../...../...../...../ ดีใจ

ไม่ชื่นชม /...../...../...../...../...../ ชื่นชม

ที่ กบข./355

คณะบัญชี

มหาวิทยาลัยราชภัฏ

19 ตุลาคม พ.ศ.2558

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อสัมภาษณ์

เรียน

ด้วยนายวัฒนา ศรีถาวร นักศึกษาหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ต้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏ” ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของ มหาวิทยาลัย ทั้งในด้านนักกีฬา สมาชิกชมรมกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ นักศึกษา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้บริหารมหาวิทยาลัย นับเป็นงานวิจัยที่มีคุณค่ายิ่ง จึงใคร่ขอความกรุณาท่านอนุญาตให้ นาย วัฒนา ศรีถาวร เข้าพบและสัมภาษณ์ท่านในประเด็นคำถามต่อไปนี้

1. ท่านมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัยราชภัฏอย่างไร
2. บทบาทของการเป็นศูนย์กลางการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง และนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง
3. บทบาทการทำประโยชน์เพื่อสังคม
4. บทบาทของทีมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งระดับชั้นนำของโลก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.นันทวัฒน์ วิเศษสรรพ)

คณบดีคณะบัญชี

คณะบัญชี

โทร.0-2 997-2200-30 ต่อ 1066

ที่ คบช./355

คณะบัญชี

มหาวิทยาลัยรังสิต

19 ตุลาคม พ.ศ.2558

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อสัมภาษณ์

เรียน ผู้จัดการทีม

ด้วยนายวัฒนา ศรีถาวร นักศึกษาหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยรังสิต ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ต้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง มหาวิทยาลัยรังสิต” ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งของมหาวิทยาลัย ทั้งในด้านนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง นักศึกษา และผู้บริหารมหาวิทยาลัย นับเป็นงานวิจัยที่มีคุณค่ายิ่ง จึงใคร่ขอความกรุณาท่านอนุญาตให้ นายวัฒนา ศรีถาวร เข้าพบและสัมภาษณ์ท่านในประเด็นคำถามต่อไปนี้ เพื่อนำข้อมูลใช้ในการวิเคราะห์และประมวลผลสำหรับการสรุปผลวิจัย

1. ชมรมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยรังสิต ได้รับงบประมาณสำหรับการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งและการแข่งขัน ตั้งแต่ปี 2553 ถึง ปี 2557 เป็นจำนวนเท่าไรต่อปี

2. ชมรมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยรังสิต ได้รับรางวัลใดบ้างจากการแข่งขันและรางวัลที่ได้รับจากการแสดงโชว์ในปี 2553 ถึง ปี 2557

3. ชมรมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยรังสิต ได้รับเชิญจากรายการทางโทรทัศน์ นิตยสาร หรือหน่วยงานต่างๆ ใดบ้างเพื่อเป็นการสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดีให้กับมหาวิทยาลัย

4. ชมรมเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยรังสิตมีต้นทุนโดยเฉลี่ยจากการพัฒนานักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ของนักกีฬาแต่ละคนประมาณเท่าไรตลอดระยะเวลา 4 ปี

5. ชมรมเชียร์ลีดเดอร์มีนักศึกษาจากต่างคณะ ต่างสถาบัน และต่างประเทศที่เข้ามาฝึกซ้อม และแลกเปลี่ยนความรู้ด้านกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเพิ่มขึ้นจากอดีตได้แก่ที่ใดบ้าง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.นิมนวล วิเศษสรรพ)

คณบดีคณะบัญชี

คณะบัญชี โทร.0-2 997-2200-30 ต่อ 1066

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	วัฒนา ศรีถาวร
วัน เดือน ปี เกิด	13 ธันวาคม 2531
สถานที่เกิด	จังหวัดร้อยเอ็ด ประเทศไทย
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยรังสิต บัญชีบัณฑิต, สาขาวิชาการบัญชี, 2553 มหาวิทยาลัยรังสิต บัญชีมหาบัณฑิต, 2558
ที่อยู่ปัจจุบัน	197/15 คอนโดเมืองเอก ตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี wattana509@hotmail.com